

ÖZGÖR GENÇLİK

KANÛN [12]
Arşiv - 2004

Aylık Gençlik Dergisi

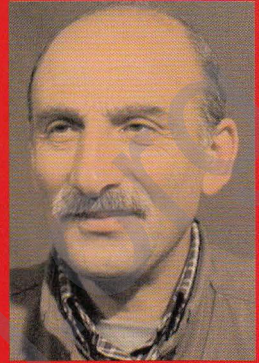
Sayı: 12

Genç Başladık Genç Başaracağız

Aralık 2004

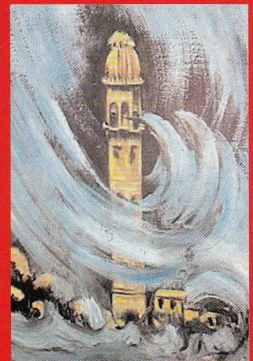
Şehitlerimiz Onurumuzdur

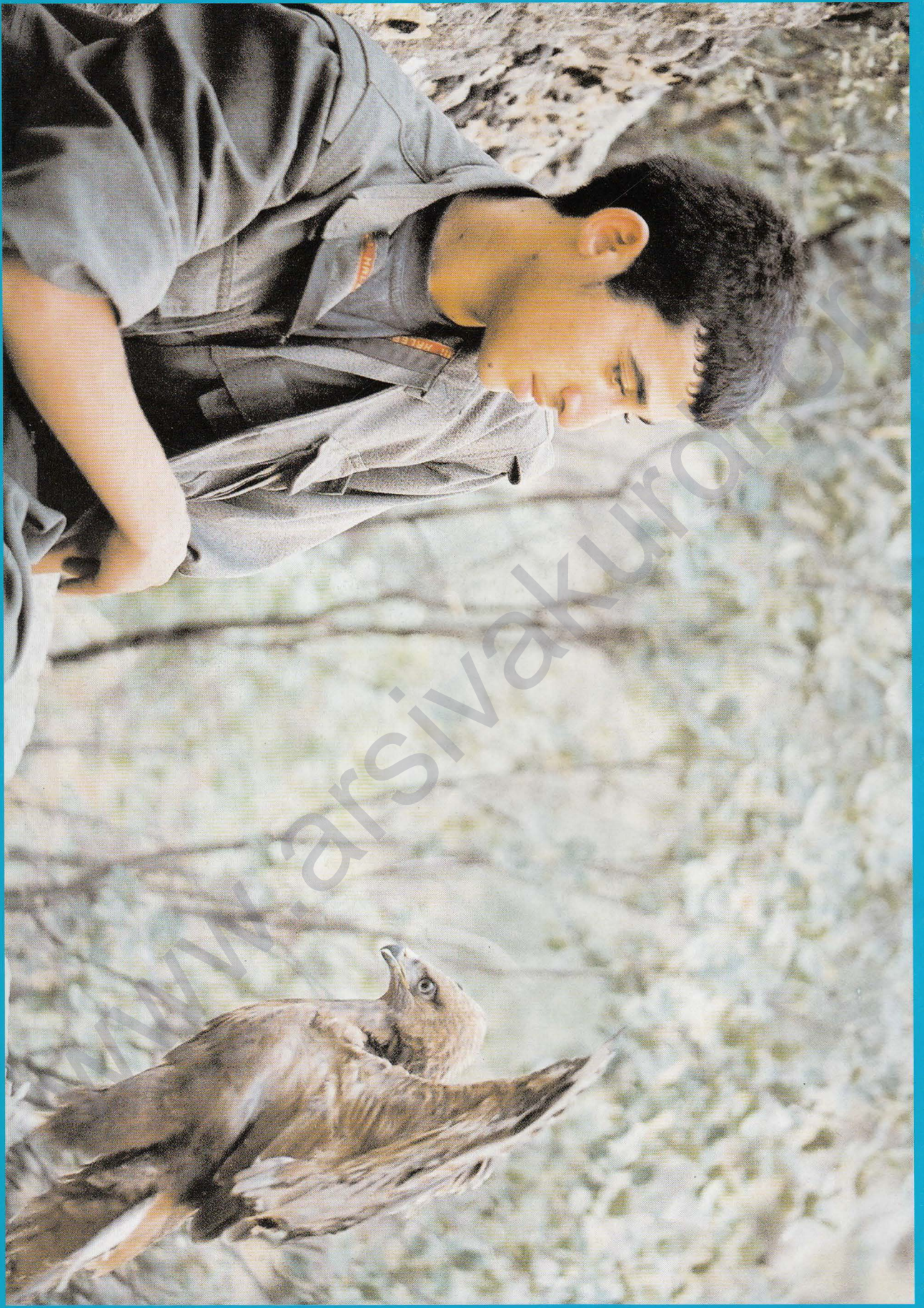
**Topyekün Saldırı
Konsepti Devrede
(Duran KALKAN)**

**Şehit
Sezai KARAKUŞ'un
Mektubu**

**Aydınlanma ve
Sanat Sorunlarımız
(Delil SERHAT)**

TECAK
TEVGERA CIWANEN AZAD A KURDISTAN

www.tecakonline.com

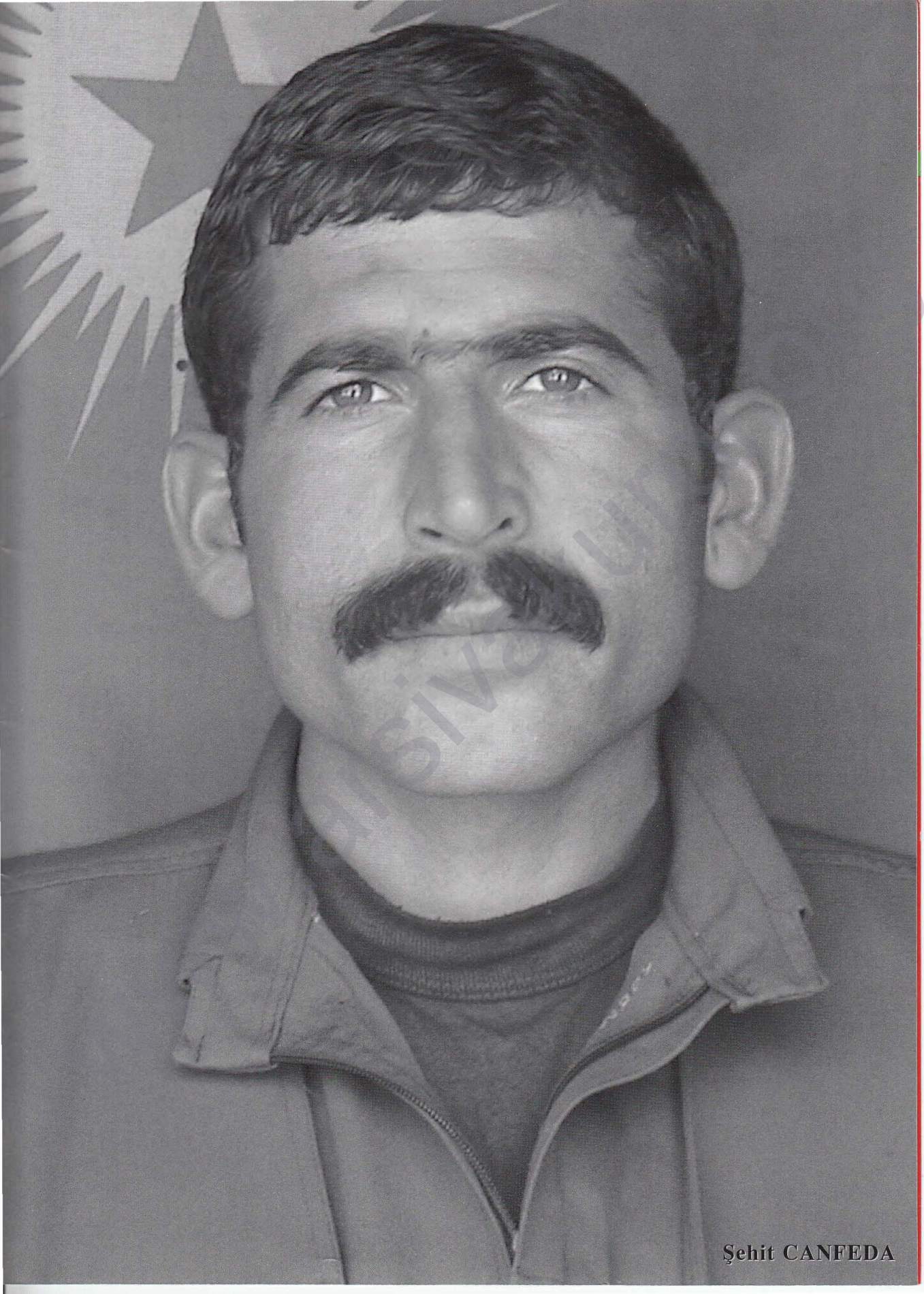

www.tecakonline.com

GENÇLİĞİN TEK ADRESİ...

www.tecakonline.com

tecak@tecakonline.com

Şehit CANFEDA

İçindekiler

Editörden

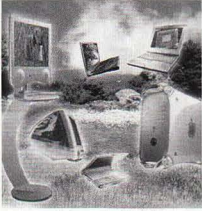
Topyekün Saldırı Konsepti
Devrede 2

Yeniden PKK 10

Hakikat Arayışlarına 14

17 Aralık ve Kürtler 17

Yaşama Hakkını Vererek
Yaşamak Onurlu Bir İnsan
Olmanın Gereğidir.....18

Hesabı Sorulacaktır 22

Terörist Ne Demek Anne? 24

Son Mesajımız 27

Demokrasi ve Özgürlük 30

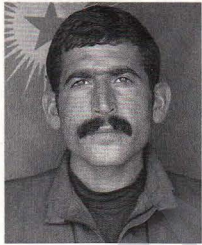
Devrimci ve Devrimcinin
Eğitimi 32

Bilişim Devrimi 36

Bizden Biriydi 39

İnsan Yetiştirmek 40

Kürdistan'da Aydınlanma ve
Sanat Sorunlarımız 42

Sevgi Yaşamın ve
Toplumsallaşmanın Temel
Çimentosudur 48

Kuşak Çatışması 51

Yazı Tura 52

Senin Yoldaşlarına Kurban
Olurum Oğul 55

Mizah 63

Bulmaca 64

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Kurşun hızındaki gelişmelerin tarihi olan bir ayı geride bırakırken, kendine insanım diyenlerin yüreklerinin sızladığı acılara da yenileri eklendi.

Gittikçe artıyor ölümlerimiz ve yurdumuzun en yeni yapıları, ne yazık ki genişlettiğimiz mezarlıklar hala.

Apê Musa'nın çılgınlığını duymamak elde değil: "Eeey xwedê! Ê de bese lo!.."

Bir Kürt için yaşamının başarı sayıldığı bir dünyadayız.

Bir yaşamı daha çaldılar, aldılar aramızdan bir yigidi daha:

Ama Sezai KARAKUŞ "yaşamının hakkını verdi", tertemiz hayatını kirletmek isteyenlere inat.

Ya geride sadece sorgulayan bakışlarını bırakan küçük Uğur'a ne cevap vereceğiz şimdi?

Her insan doğum tarihini bilebilir.

Ama ölüm tarihini bilir mi?

O iki kişi biliyordu ama.

Gece kaçmaları için havadan projektörlerle aydınlatan helikopter destekli 1500 askerin sığıntı mermiler arasında fırsat bulup gönderdikleri son mesajlarında söylediler bunu.

Onları yitirmeyebilirdik.

Lakin AB ve Türkiye için onların yaşaması, birinci öncelik değil.

17 Aralık'ta kurşun seslerine, insan çılgınlığına tınmadan kendileri söyledi bunları.

İşte gençlik, buna isyan etmelidir.

Bu bir tercihtir meselesidir, kader değil.

Kürtler yaşamak ve yaşatmak istiyor, ölmek ve öldürmek değil.

Amed'de buluşmak dileğiyle...

Genç Kalın!

e-mail

ozgurgenclik@tecakonline.com

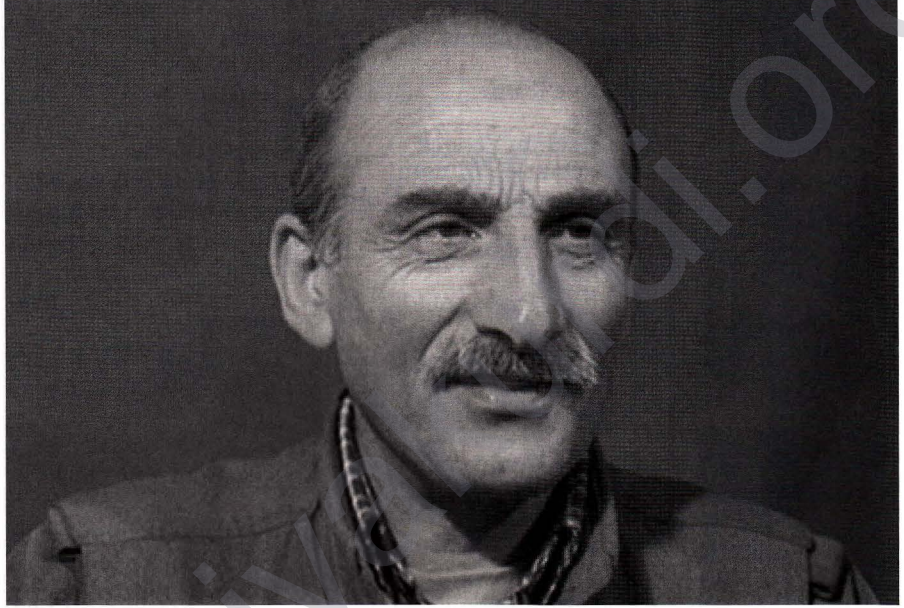
Adres
Postbus 2263
5600 cg. Eindhoven
NEDERLAND

Topyekün Saldırı Konsepti Devrede

Duran KALKAN

Kürt Özgürlük Hareketine karşı İran, Suriye ve Türkiye'nin geliştirdiği ittifak gittikçe tehlikeli boyutlara ulaştı. Kürtlere yönelik her üç devletin de klasik imha ve inkar politikasını geliştiriyor. '90'ların başında olduğu gibi topyekün yeni bir saldırı konseptiyle karşı karşıyayız.

Musul'da yaşanan saldırılar, yeni bir sürecin başlangıcıdır. Türkiye Kürt Özgürlük Hareketine karşı operasyonu başlatmıştır. Bu dönemde suikastler gündeme gelebilir.

I. Dünya Savaşı ile oluşan Orta-doğu siyasal sistemi, Kürtlerin ve Kürdistan'ın inkarı ve imhası üzerine şekillendiği için bu siyaseti uygulayacak bir işbirliği, bölge devletleri ile dünyaya hakim güçler arasında sürekli varolageldi. Önce **Bağdat Paktı** adıyla bu işbirliği oluştu, sonra bu **CENTO**'ya dönüştürüldü. 20. yüzyıl boyunca böyle bir işbirliği temelinde Kürtler ve Kürdistan denetlendi. Onları yok sayan, inkar eden, fiziki imhadan asimilasyona kadar çeşitli yöntemlerle sürdürülen imha politikasını içeren sistem ve siyaset böyle bir ittifak ile hayata geçirilmeye çalışıldı. Bu durumu **PKK** hareketi ve onun geliştirdiği ulusal demokratik mücadele kırdı. Statükocu ciddi biçimde zorlayan bir

durumu yarattı. Bunun karşısında söz konusu devletler arasında ilişki görüşme ve işbirliği çeşitli biçimlerde sürekli var oldu. Uluslararası komploya bölge devletleri bu yaklaşımları temelinde katılım gösterdiler.

Irak müdahalesi bölge statükosuna vurulan ciddi bir darbedir

İkinci bir etken olarak **ABD**'nin **Irak**'a müdahalesi ve **Saddam** yönetiminin yıkılması, I. Dünya Savaşı ile oluşan bu bölge statükosunu bir alandan parçaladı. Bu durum Ortadoğu siyasal statükosuna vurulan ciddi bir darbeydi. Bunun Ortadoğu ve dünya siyaseti üzerinde çok çeşitli etkileri vardır. Fakat bölge devletleri tarafından en önemli görülen etkisi, **Saddam**

yönetiminin yani merkezi Bağdat rejiminin yıkılması ardından **Kürdistan**'ın bir parçasında, yani güneyde ortaya çıkan boşluktu. Bölge devletleri, Kürdistan üzerindeki inkar sisteminin bu biçimde kırılmasını, belli bir boşluğun ortaya çıkmasını kendileri açısından en ciddi tehlike saydılar.

Ekim ayı sonundaki MGK toplantısı

Tam da bu süreçte Ekim ayı sonunda toplanan **MGK**'de Kürdistan'daki gelişmeler ve PKK'nin durumu gündeme geldi. **Başkan Apo**'nun durumu değerlendirme konusu oldu, İmralı'daki sistem tartışıldı, gerillanın durumu, örgütümüzün durumu gündemleştirilerek tartışıldı. **MGK toplantısı ardından generaller bir saldırı başlattılar.**

Önderliğimize, hareketimize ve gerillaya yönelik sözlü bir saldırıyı gündeme getirdiler. Bu MGK toplantısında yeni bir saldırı konseptinin ortaya çıkarıldığını ifade ediyordu. Ardından bu konsepti, **Mısır**'da toplanan Irak'a komşu ülkeler dışişleri toplantısına götürdüler.

Kürt-Arap ve Fars milliyetçiliğinin Kürdistan'ı denetleme konseptini oluşturmaya çalıştılar. Hemen ardından Tahran'da yine Irak'a komşu ülkelerin içişleri bakanları toplandı. Bunun da gündemi aslında Kürdistan'daki gelişmelerdi. Dışişleri bakanları toplantısı anlaşılırdı, ama içişleri bakanları toplantısı, Irak'ı yönetme istemini ve iddiasını yansıtıyordu. Irak'ı yönetmenin esasları da Kürdistan'daki gelişmeleri denetlemek ve kontrol altında tutmaktı.

KONGRA GEL ve gerillaya yönelik bir dizi ortak saldırı kararının alındığını biliyoruz. Bu süreçte Türkiye ve Suriye Genelkurmay başkan-

Kürdistan'daki gelişmeleri denetleme ittifakı

ABD müdahalesi başlar başlamaz Türkiye, İran ve Suriye arasında çok yoğun bir diplomasi trafiği yaşanmaya başladı. Sürekli, her ay toplanıyorlar. Bu esas olarak Kürdistan'daki gelişmeleri denetleme ittifakıydı. Ardından bunu daha da genişleterek Irak'a komşu ülkeler toplantısına dönüştürdüler. Böylece bütün Ortadoğu devletlerini bu ittifakın içine kattılar. Esas olarak Irak'a komşu ülkeler ittifakı, Türkiye'den kaynaklanan Türkiye, Suriye, İran ittifakının teşvikiyle ortaya çıkan bir sistemdir. Esası ise Irak ve Amerika'dan çok Kürtleri ve Kürdistan'ı denetlemeyi öngören, I. Dünya Savaşı ile oluşan inkar ve imha sistemini ifade eden statükonun parçalanması durumunda Kürdistan üzerindeki denetimi sağlamayı kendi denetimleri dışında herhangi bir gelişmeye fırsat vermemeyi öngören bir ittifak oluyor.

ları da görüştü. Yine Irak ve Türkiye yönetimleri arasında sınır güvenliği anlaşmaları imzalandı.

Ayrıca Irak, Türkiye, Suriye yöneticileri PKK'ye yönelik operasyonların tartışıldığı toplantılar yaptılar. Türkiye'de **YAŞ** toplandı ve teröre karşı topyekün mücadele adı altında tıpkı 90'ların başında olduğu gibi yeni topyekün yeni bir saldırı konsepti ortaya çıkardılar. Daha doğrusu MGK'nin oluşturduğu bu konsepti YAŞ da (ki bu Türkiye'nin temel stratejik kararlarını alan esas meclisi oluyor) bu meclis de kararlaştırmış oldu. Bu politika anlaşılır bir politika, 200 yıldır işleyen bir politika. İki yüz yıldan beri uygulanan geleneksel politika, şimdi bu biçimde devam ettiriliyor.

Avrupa ve ABD'nin tutumu

Bir yandan Avrupa'nın baskıları diğer yandan da ABD'nin askeri müdahalesi, bölge statükosuna ciddi bir darbeye bulundu. Bu, bölgedeki statükoyu parçalıyor, bölge devletlerini zorluyor. Parçalanmaya yüz tutmuş statükonun kendilerini tehdit etmesi durumunda kendilerini ayakta tutmak için onlar da dönüp halk üzerinde baskı yapıyorlar.

Mevcut sistemin aşılması için ya devlet sınırları değişecek ya da halkın demokrasisi gelişecek

Ortadoğu çok fazla özgünlüğü olan ilginç bir konumu yaşıyor. Mevcut sistem hem bölgedeki toplumsal gelişme düzeyi ile hem de uluslararası gelişmelerle çelişiyor. Dolayısıyla parçalanması ve aşılması gerekiyor. Değişim ancak iki yönden olabilir. Ya devlet sınırları değişir; dolayısıyla siyasi, askeri güç dengesinde bir değişiklik ortaya çıkar, yeni bir siyasi güç dengesi oluşur. Ya da halkın demokrasisi gelişir. Demokratik değişim temelinde siyasal rejimler ortaya çıkar.

Ortadoğu gerçeğinde iki yönden sağlanabilecek değişimin anahtarı da Kürtler ve Kürdistan oluyor.

İster devlet sınırlarındaki değişim olarak ele alınsın isterse halk demokrasisi biçiminde değişim öngörülün, ikisinin de en temel dinamiği Kürt halkıdır. Kürtler içerisinde de bu dinamiği PKK hareketi elinde tutuyor.

Bir yandan halkı örgütleyip gücünü ortaya çıkararak, özgürlükçü ve demokratik bir sistemi öngörerek Kürdistan'daki halk demokrasisini geliştirme temelinde bölgede değişimi zorluyor, diğer yandan da yürüttüğü mücadele bölgedeki siyasi güç dengelerini değişime zorluyor. Kürtlerin ve Kürdistan'ın değiştirici gücünü bu biçimde PKK hare-

keti elinde tutuyor. Dolayısıyla eski statükoyu korumak isteyen güçler günümüzde PKK'ye karşı birleşiyorlar.

Anti Kürt ittifakın nedeni, **KONGRA GEL** ve **HPG**'ye karşı **Türkiye, İran, Irak ve Suriye**'nin ittifak yaparak bir saldırı ve imha konsepti oluşturması buradan ileri geliyor. Nitekim günümüzde böyle bir konsept Türkiye'den başlamak üzere ikili ilişkiler ile ve yine Irak'a komşu devletlerin toplantıları biçiminde sağlanmış durumda. Temel amacı Kürt özgürlük hareketini ortadan kaldırıp Kürdistan'ı bir değişim ve demokratikleşme alanı olmaktan çıkarmaktır.

Bölgede varolan eski statüko parçalanırsa Kürtler ve Kürdistan'da boşluk oluşuyor. Bu da Kürt siyasetinin gelişmesine, Kürt toplumunun örgütlenmesine fırsat ve imkan sunuyor. Bu devletlerin yapmak istediği şu; saldıran devlete karşı çıkamıyorlar. Örneğin **ABD'ye karşı mücadeleyi göze alamıyorlar. Onun yerine Kürtleri hedef alıyorlar.** Bölge statükosuna müdahale demek, aslında varolan devletlerle çatışmayı içeriyor. **Statükonun aşılmasını yaratacak en başat güç Kürtler, en temel alan Kürdistan. Dolayısıyla Kürtler ve Kürdistan kontrol altında tutularak ABD bize muhtaç kalır, bizimle uzlaşır hesabı yapıyorlar.**

Kürdistan'ı denetlemek PKK'nin ezilmesinden geçiyor

Statükoyu en fazla zorlayan, yeni bir sistem geliştirme iradesini gösteren güç, Kürt özgürlük hareketidir. Dolayısıyla bu hareketin denetlenmesi gerekiyor. Kürdistan'daki tüm gelişmeler, PKK'nin geliştirdiği mücadelenin zorlaması temelinde gelişiyor.

Güney Kürdistan'daki mevcut statüyü Türkiye uzun süre kabul etti ve korudu. Sadece **PKK** ile yürüttüğü mücadelenin gereği olarak bunu yaptı. **KDP** ve **YNK**'den destek alıp PKK'ye karşı ortak savaş yürütebilmek için yaptı. PKK'ye karşı yapılan savaş, Güney'de neredeyse **KDP** ve **YNK**'nin bir devlet gibi örgütlenmesine imkan verdi. Şimdi de Güney'de örneğin Kerkük üzerinde benzer pazarlık yürütülüyor.

Aynı güçler **KONGRA GEL**'e karşı ortak savaş yürütmemiz için Kerkük'ü **'bize vermeyi kabul edeceksiniz'** diye Türkiye'ye öneriyorlar. Türkiye bu bakımdan zorlanıyor. Dikkat edilirse bütün gelişmeleri aslında **PKK**'nin ortaya çıkardığı Kürt özgür iradesi sağlıyor. Dolayısıyla Kürt'ün iradesini kırmak, Kürdistan'ı denetlemek **PKK**'nin ezilme-

sinden geçiyor. Onlar böyle değerlendiriyorlar. Bu temelde de saldırı yürütüyorlar. Başkan Apo'ya karşı uluslararası komplo da bu temeldydi.

Bölgesel bir saldırı konseptiyle karşı karşıyayız

Geçen aydan bu yana yaşanan olaylar, bölgesel bir saldırı konsepti ile karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor. Statükocular, çelişkileri olsa da bir yandan ABD'den, Avrupa ve Rusya'dan güç almaya çalışıyorlar. Bazı imkanlarını pazarlayarak onların gücünü de almak istiyorlar. Ancak esas olarak statükocu güçlerin oluşturduğu bir konseptir bu.

29 Kasım'da Musul'da KONGRA GEL üyesi 5 arkadaşımızı öldürdü. Bu çok bilinçli, önceden planlanan bir katliam hareketidir.

Yine 27 Kasım günü İran devleti 9 arkadaşımızı Türkiye'ye verdi. Hiç hesapta yokken hem de PKK'nin 26. kuruluş yıldönümünde bunu yap-

ması oldukça anlamlı.

Türkiye'de saldırılar var, **Kızıltepe**'de bir baba oğul, '90'ların başında yaşanan ve adına faili

meçhul denen katliamla öldürülmüş durumda, **Şemdinli**'de bir çoban benzer biçimde katledildi. Yine Kürt demokratik kurumları basılıyor. **Başkan Apo**'nun avukatlarının bürosu basıldı, 15 saatten fazla hem de gece aramaya tabi tutuldu. Kadın dernekleri basılıyor, yine Başkan Apo için hiçbir aftan yararlanmamasını öngören özel bir yasa çıkarıldı. Daha fazla saldırının gelişeceği yönünde tehditler var.

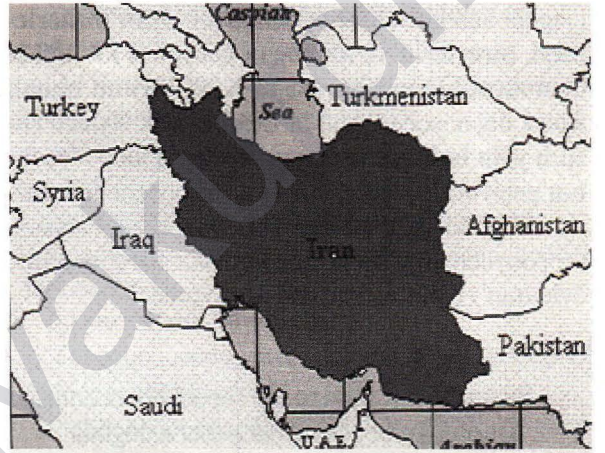
Türkiye Başbakanı Tayyip Erdoğan, birkaç kez gerillayı ezeceklerini basın önünde açıkça söyledi. Bütün bunlar bölgede değişim ve demokratikleşme dinamiği olan PKK'yi imha etmeyi hedefleyen bir saldırı konseptini ifade ediyor.

İran Doğu Kürdistan'da koruculuğu dayatıyor

Yaz ayları boyunca İran güçleri ile ilk kez çatışmalar yaşandı. Çatışmalı durum hala devam ediyor. Halk üzerinde baskı uyguluyor. İşkence ediyor, zindana atıyor.

Türkiye'nin yaptığı gibi koruculaştırmaya çalışıyor, Doğu Kürdistan'daki halk kitlelerini.

En son 9 arkadaşımızı tutukladı, Türkiye'ye teslim etti. Bunun bir mantığı yok, çoğunu tutukladı, ceza verdi, cezası bittikten sonra Türkiye'ye hem de 27 Kasım günü vermesi, PKK karşıtlığını Türkiye'ye kanıtlamak anlamına geliyor.

İran Kürt düşmanlığını açıkça göstermekle uluslararası planda islami devrimcilik temelinde edindiği itibarı oldukça zedelemiş durumda

İran Kürt düşmanlığını açıkça göstermiş oluyor. Bu Kürt halkının düşmanlığını geliştiriyor. Doğu Kürdistan'a tepkiler çok fazla. Uluslararası planda da islami devrimcilik temelinde edindiği itibarı oldukça zedelemiş durumda bu yaklaşımları.

İran, Kürt karşıtı politikayla ABD baskılarından kurtulacağına inanmakla kendi kendini kandırıyor.

Günü kurtarıyor belki ama geleceğini de büyük tehlikeye atıyor. Bunun sonu yoktur. Bu siyasetle hiçbir zaman ABD baskıları karşısında statükosunu sürdürmeye imkan bulamayacak.

Bunlar yerine bizim Kürt Özgürlük Hareketi olarak talebimiz şuydu; demokratik açılımlar yap, Kürt sorununda siyasi çözüm yönünde adım-

lar at. İttifak oluşturalım bu konuda, halkın gücünü açığa çıkaralım. Başta **Kürtler, Farslar, Azeriler** olmak üzere **İran** halklarının en ileri düzeyde birliğini oluşturalım.

En büyük güç, bu demokratik halk birliğinin gücüdür. Böyle bir güç oluşsa ABD baskısını da yener, Türkiye'nin vereceği gücün elli kat fazlasını İran'a verir. Dolayısıyla da İran toplumunun gelişmesi, İran halklarının özgür demokratik yaşamı bu temelde gelişebilir. İslami demokratikleştirmekle de böyle bir çözümü kendisinde yaratabilirdi.

Ancak mevcut sistem bu konuda oldukça katı. Çözümünden yana demokratikleşme ve değişimden yana görünmüyor. Buna karşı oldukça tutucu bir çizgide kendini oldukça daraltıyor. **İran'ın ilerlemesi, bireylerin ve halkların gelişmesi kesinlikle demokratikleşmeden, başta Kürt sorunu olmak üzere diğer sorunlara da demokratik siyasal çözüm yolu bulmak ve siyasi diyalog içinde olmaktadır geçiyor.** Biz bundan başka bir şey istemiyoruz. Kürtlerin herhangi bir düşmanlığı yok, ne Farslara, ne Azerilere İran'daki hiçbir halka karşı değil, öyle İran'ı bölmek filan da istemiyorlar.

Musul katliamı

bu sürecin yeni bir halkasını ifade ediyor

Türkiye, İran, Suriye anti Kürt ittifakta birleştiler. İki yıl önce bu ittifakı çok ileri bir düzeyde kurdular. **Ağustos 2003'te çıkarılan pişmanlık kanunu, bu üç devlet tarafından çıkarılmıştı aslında.** Pişmanlık yasasının başarısı için Türkiye yönetimi kadar Suriye ve İran yönetimleri de çalıştı.

Suriye devleti 60'tan fazla devrimci ve yurtseveri tutuklayarak Türkiye'ye iade etti. Yine yüz-

Bu katliamın sadece Suriye istihbaratının işi olduğunu söylemek yeterli değildir

Suriye istihbaratı ve bazı hain ajan güçlerin yaptığı doğru ama yeterli değil. En az onlar kadar bu olayda Türkiye MİT'inin ve kontrgerillasının da parmağı var. Her üç güç birlikte hare-

ket etmiştir. Özellikle Türkiye ve Suriye istihbaratları anlaşarak yine genelkurmayların anlaşması temelinde hainlerden gerekli destek alınarak bu Musul katliamı gerçekleştirildi. Bu kesin bir gerçek. Burada birinci derecede sorumlu olarak yine Türkiye oligarşisi ve AKP yönetimini görmeliyiz. AKP kendisini bu sorumluluktan kesinlikle kurtaramaz. Eli kana bulanmıştır; hem de çok iki yüzlüce bir katliam temelinde kana bulandı.

Türkiye ve Suriye genelkurmaylarının görüşmesi ardından iki devletin PKK'ye karşı ortak operasyon yapacağı basına yansımıştı. İşte ortak operasyon Musul katliamı oluyor. Yine Türkiye'nin dışişleri bakanları Abdullah Gül basın önünde "gizli açık binlerce birimiz Irak'ta var" demişti. Bunları söylememesi gerekirken ağzından kaçırdığını da itiraf etmişti. Bu demek oluyor ki, Türkiye MİT'inin ve kontrgerillasının binlerce timi var Irak'ta. Irak'taki çatışmalara da bu güçler katılıyorlar.

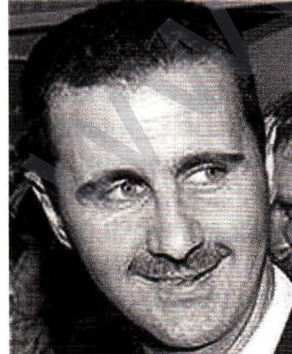
lerce Kürt yurtseverini tutuklayıp zindanlara koydu. **12 Mart 2004'de Qamişlo'da** bir katliam denemesi yaptı. İşkencede üç Kürt yurtseverini katletti. Bütün bunlar Türkiye ile birlikte Kürt özgürlük hareketine karşı ortak bir saldırı içinde olduğunu gösteriyor. Musul katliamı aslında bu sürecin yeni bir halkasını ifade ediyor. Parça parça gelişmelerin ulaştığı yeni bir düzeyi ve yeni bir başlangıcı da ifade ediyor. Tehdidi çok daha ileri düzeye çıkardıklarını gösteriyor.

Bu katliamın arkasında Suriye istihbaratının olduğu tartışılmaz. Zaten cenazelerin Küçük Güney'e götürülmesine izin de vermediler. Halk üzerinde baskı yapmaya çalışarak cenazeleri aldırtmaya çalıştılar. Tabii sadece kendi yaptıklarıyla da kalmıyorlar. Çeşitli teslimiyetçi güçleri bir ajan gibi kullanmaya da çalışıyorlar. Bu doğrultuda ABD'nin yürüttüğü provokatif tasfiyeci politikalar ile uyuyorlar, hatta ortak çalışıyorlar.

Benzer bir biçimde özellikle Güneybatı Kürdistan'dan katılmış devrimci yurtsever militanları KONGRA GEL'den kopartıp ajanlaştırmak için yoğun bir çaba içerisindedir. Bu temelde ayrılmış, başta **Kemal Sor** olmak üzere bir grubu ajan olarak kullandıklarını da biliyoruz. Onları da bu katliamda kullandılar.

Bu katliam saldırıların başlangıcı sayılır

Bütün bu gelişmeler, gelecekte saldırı konseptinin bir başlangıcını ifade ediyor. Güçleri ve imkanları yettiği oranda devam ettirecekler. Tehlikeli bir politika bu. Her iki gücü de uyarmak istiyoruz. Özellikle Suriye yönetimi bu duruma düşmemeliydi. Özellikle **Beşar Esat** babasının oğlu olacağına böyle bir siyaset izlememeliydi.

Kendisinin yönetime gelmesinde Kürtlerin duruşunun önemli bir katkısı olmuştu. Yine **Hafız Esat** yönetiminin bu kadar uzun sürmesinde Kürtlerin büyük katkısı vardı. Esat yönetimi ile Kürt toplumu arasında bir dayanışma

oluşmuştu. Bütün bunları aslında son iki yıldır izlenen politikalarla oğul Esat yönetimi kırdı. Sorumlusu kendisidir. **Kendileriyle görüşmeye giden arkadaşlarımızı bile tutuklayıp Türkiye'ye verecek kadar politik ahlaksızlık gösterdiler.**

Türkiye oligarşisine ve AKP hükümetine yamamarak ABD karşısında ayakta kalabileceklerini sanmak kendini aldatmaktır. Sonunda Suriye toplumunun geleceğini karartıyorlar, büyük zararı kendileri görecekler. Oysa demokratik açılımlar ile Kürt halkının desteğini alarak Arap ve Kürt halkının birliğini kurarak bölge gericiliği karşısında siyonizm ve ABD baskıları karşısında ayakta

kalabilirlerdi. Kürtler hep bunu istediler, bu çağrıyla yaptılar. Mevcut yönetim yanlış yoldadır.

Biz tabii bu saldırılardan dönülür diye bekledik, çağrılar da yaptık. Fakat öyle görülüyor ki, dönülemez bir yola girmiş gibiler. Artık bu güçler karşısında kendimizi savunacağız. **Kürt halkı kendini savunacak. Meşru savunma çizgisini bunlara karşı da savunacağız. Musul katliamı karşılıksız kalmayacak.** Kürt halkının özgürlükçü gücü gerilla kendini savunmaya muktedir. Katliamların hesabını soracak gücü var. Tercihimiz olmamakla birlikte her türlü saldırıyı göğüsleyecek irade ve gücümüzün olduğu da kesin. Bu anlamda da saldırılar karşısında meşru savunma çizgimizi bütün bu alanlarda uygulayacağız.

Türkiye şimdi kontrgerilla ve istihbarat güçleri ile komplolar düzenleme, bu temelde katliamlar yapma biçiminde operasyonları başlatmış durumda. Daha büyük, daha geniş askeri güçleri kapsayan operasyonlar olabilir mi diye düşünmek lazım. Yoksa kontrgerilla ve istihbarat düzeyinde askeri operasyonu, Türkiye Güney Kürdistan'da zaten yürütüyor. Musul'daki katliam böyledir.

Türkiye operasyonu başlatmış durumda

Türkiye operasyonu başlatmış durumda. Musul katliamı bir sınır ötesi askeri operasyondur. Askeri operasyonları geçmişte olduğu gibi büyük orduların sınırın bütün alanlarında dağlarda helikopterlerle Güney Kürdistan'a yöneltmek olarak değerlendirmek lazım. Şimdi kontrgerilla ve istihbarat güçleri ile komplolar düzenleme, bu temelde katliamlar yapma biçiminde operasyonları Türkiye başlatmış durumda. Daha büyük, daha geniş askeri güçleri kapsayan operasyonlar olabilir mi diye düşünmek lazım. Yoksa kontrgerilla düzeyinde ve istihbarat düzeyinde askeri operasyonu, Türkiye Güney Kürdistan'da zaten yürütüyor. Musul'daki katliam böyledir. Başka yerlerde de bu tür arayışları var. Hainler ile böyle geliştirilmeye çalışılan ilişkiler var, bunları biliyoruz.

Türkiye gerillayı ezmekte kararlı

Daha büyük askeri hareket için de Irak'ın onayı lazım. Son **Türkiye-Irak Sınır Güvenliği Anlaşması** bunu içeriyor. Yeni Irak yönetimi Türkiye'ye sınır ötesi hareket düzenleme izni vermiş durumda. Bunu Türkiye kullanabilir mi, ne zaman kullanır, aslında sorun biraz bu oluyor.

Diğer yönüyle ABD, Türkiye'nin Güney'e asker sokmasına razı olur mu, ne zaman razı olur, ne kadar gücün sokulmasına razı olur? Sorun burada ortaya çıkıyor. Yoksa Türkiye gerillayı ezmekte kararlı. Önderlik üzerinde her türlü baskıyı uygulama ve gerillayı ezme konsepti var. Başbakan Erdoğan bunu açıkça söyledi. Geçmiş dönem özel savaş hükümetlerinin sözüdür, **"ezeceğiz"** dedi. Bu MGK'nin kararıdır. Dolayısıyla Türkiye devleti aslında bu kararı vermiştir. Fakat bunu hangi

yöntemlerle yapacakları önemli.

Türkiye'nin her şeyi yapmaya gücü yok tabii. Bu kontrgerilla saldırılarını sürdürebilir. Çeşitli oyunlar tezgahlayabilir, bu açık. Ermenilere karşı da yaptılar bunu. Irak'taki zemin de buna uygun. Fakat diğer yandan maddi güce de ihtiyaç var. Askeri güçlerin zarar görme durumu var. Öyle sonuçları kendileri için ağır oluyor. Kolay kolay kaldıramıyorlar.

Yine sonuç alabilmeleri için KDP ve YNK ile ittifak içinde olmaları gerekir. Ancak o güçler PKK ile savaşmaktan çekinir. 2000 yılında YNK denemek istedi. Faturası kendisi için ağır oldu. KDP de bunu biliyor.

Gerillanın gücünü ABD de, YNK de, Türkiye'nin generalleri de biliyor

Aslında Türkiye başkaları ile birlikte yapmak istiyor. ABD'yi zorluyor ama yaptıramadı, KDP ve YNK'yi buna zorluyor. Onlara da tavizler veriyor. Yine de güçleri çok kolay yeteceğe benzemiyor. Gerilla öyle kolay ezilecek bir güç değil. Türkiye-Irak sınırı denilen dağlık zemin kolay zaptedilecek bir saha değil. **Gerilla da 25 yıldır bu sahada oldukça tecrübeli. Kendisini yeniden yapılandırmış durumda. Şüphesiz gelenleri gülle karıştırmayacak, çok güçlü direniş de sergileyecek.** Bunu ABD de, KDP ve YNK de biliyor.

Aslında Türkiye'nin generalleri de biliyor. Çünkü şimdiki generallerin hepsi subay olarak Kürdistan'da savaşmış. Savaşın ne kadar zor olduğunu, bedelinin ne kadar ağır olduğunu iyi biliyorlar. Bu açıdan kolay görünmüyor aslında istekliler ama yapamamaları güç meselesinden kaynaklı. Engeller var, zorluklar var, yine ABD'nin de bu konuda kaygıları var. Çünkü ABD ile Türkiye politikaları bu konuda tam çakışmıyor. Irak'ta tam çıkmaza

girmiş durumda. Kısmen istikrara kavuşan, Güney Kürdistan'dır, yani Irak'ın kuzeyi. Orası da gerilla ile Türkiye arasında bir savaşa dönüşürse bu, Irak'ta Amerika'nın başa-

ABD kesinlikle Kürt sorununun çözülmesinden, PKK ile uzlaşmadan yana değil. PKK'yi ve uzlaşmayı engelliyor. Böylece Türkiye'nin zayıf ve sorunlu kalmasını ve sonunda da kendisine muhtaç olmasını, istediği politikalara girmesini sağlıyor

rısız kalmasını doğuracak. Biraz askeri bilgisi olan herkes bu gerçeği görebilir.

Tabii Amerika bu durumu kabul etmiyor. Bu bakımdan Türkiye'ye kolaylıkla askeri hareket düzenlemesine izin verecek durumda değil.

Ayrıca siyasi bakımdan Kürtlere yaklaşımda ABD ile Türkiye siyasetleri uyuşmuyor. Geçmişte uyuşuyordu; daha doğrusu Türkiye'nin politikalarını Amerika destekliyordu. **15 yıllık savaş boyunca en büyük desteği Amerika verdi. Ancak değişen dünya koşullarında yine ABD'nin Irak'a müdahale sürecinde bu değişti.** Türkiye'nin de Irak'a müdahaleye katılacağı umut ediliyordu. Katılmaması, AKP hükümetinin savaşta yer almaması, Türkiye ile ABD arasında ciddi bir krize yol açtı. Politika farklılıklarını ortaya çıkardı.

ABD, Türkiye'nin PKK ile uzlaşmasından yana değil

Şimdi Irak'ı askeri denetim altına almaya çalışan ABD'nin politikalarında değişiklikler oluyor. Kürtler Irak politikası açısından daha çok öne çıkıyor tabii. Türkiye'nin dediğini yapmıyor bu noktada. Fakat Türkiye'nin PKK ile anlaşmasını da engelliyor.

Oldukça ilginç bir politik durum var. Türkiye PKK ile anlaşır ise kendinin demokratikleştirir, sorunlarını çözer anlamına gelir. Sorunlarını çözmüş, kendisini güçlendirmiş bir Türkiye'nin başkalarına muhtaçlığı kalmayacak. En çok da ABD'ye kalmayacak.

ABD bunu çok iyi biliyor. Kesinlikle Kürt sorununun çözülmesinden yana değil. PKK ile uzlaşmadan yana değil. PKK'yi ve uzlaşmayı engelliyor bu konuda ki Türkiye zayıf kalsın, sorunlarıyla

kalsın. Sonunda da ABD'ye muhtaç olsun, istediği politikalara girsin. Diğer yandan Türkiye'nin dediğini de yapmıyor. Türkiye'nin dediğini yaparsa, Kürtleri tümünden karşısına alması gerekiyor. Kürtleri ve Kürdistan'ı kendi stratejisi açısından yok sayması lazım. O da mevcut statükoyu kabul etmesi anlamına geliyor. Oysa ABD, bu statüko ile çatışmalı. Bununla çatışarak tümüyle kendisine hizmet eden süper sermayenin ve İsrail'in güvenliğini sağlayan bir Ortadoğu yaratmak istiyor. Türkiye siyasetini esas alırsa bu yaklaşımlarından vazgeçmesi gerekecek.

Türkiye ile aralarında bir çelişki sürüp gidiyor. Yoğun uzlaşma arayışı da var. ABD **Büyük Ortadoğu Projesi**'nde kendi siyasetini kabul etmiş Türkiye'ye yer vermek istiyor. Yoksa mevcut statükoyu sürdüren Türkiye'ye değil. Bütün bunlar Türkiye'nin geçmişte olduğu gibi Ortadoğu'da, Irak'ta Güney Kürdistan'da rahat hareket etmesini engelliyor. Geçmişte ne yaparsa yapsın Amerika destek veriyordu, ona güveniyordu. Artık Türkiye'nin arkasında böyle bir ABD yok. Her şey müzakere ediliyor.

PKK'nin ezilmesine karşı Amerika'nın Türkiye'den İran'a ortak güç kullanma istemi olduğu anlaşılıyor. Yazın İstanbul'da yapılan NATO zirvesinde Bush ile Sezer görüşmesinde bunu konuştukları basına yansımıştı. Türkiye bunu reddetti ama PKK'ye karşılık Amerika'nın İran'a karşı politikalarını Türkiye'nin kabul etmesini ve ortaklık etmesini beklediğini biliyoruz. Böyle bir pazarlık var. Türkiye bunu kabul edemiyor, AKP tabanına kabul ettiremiyor. Statükocu güçler bunu kabul etmiyorlar. ABD de tabii Türkiye'nin istediğini kabul etmiyor. Tam bir anlaşma olmazken, parça parça anlaşmalar olabilir. Mevcut durum şimdilik böyle.

Yeniden PKK

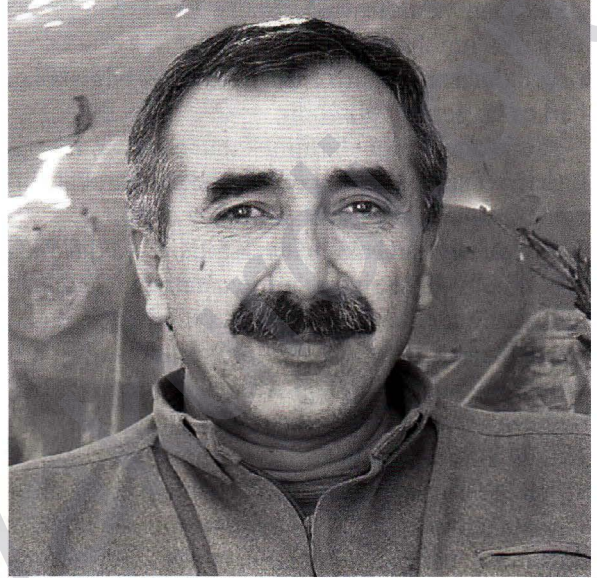
Murat KARAYILAN

Apocu hareketin amaçlarından sapmadan ilerleyebilmesi ve amaçlarına ulaşabilmesi için daha çok inanç hareketlerine benzeyen bir ideolojik öncülüğe ihtiyaç vardır. Bunun için Başkan Apo, PKK'nin Yeniden İnşası için "hem bir ihtiyaçtır, hem bir tedbirdir" demiştir.

***

Neden yeniden PKK ?

Tarihsel ve toplumsal bir gerçekliğe dayanan Apocu hareket, klasik anlamda, sadece ideolojik ve siyasi açıdan ele alınacak bir hareket değildir. Apocu hareket, bir toplumsal inanç hareketidir. İlkel milliyetçiliğe düşmeden, halkların kardeşliğini esas alarak özgürlüğü esas alan bir harekettir. Tüm halkları ve insanları, hatta doğa insan ilişkisini dengeleyecek çözüm perspektifine sahip bir harekettir. Bu anlamıyla tarihte ortaya çıkan ve insanlığın kaderinde önemli rol oynayan inanç hareketlerine daha çok benzemektedir.

Biz eğer bugün Apocu hareketin ideolojik, felsefi gerçekliğini bir partide ifade ediyorsak, bu çağımızın ideolojik formasyonlarının bir gereği, ulaştığı bir model olmasından ötürüdür. Eğer, eskiden parti adı olmuş olsa, eminim ki, peygamberler de çıkışlarını bir partiyle ifade ederdi.

Biz bire bir aynısı olduğunu, Önderliğimizin bir peygamber olduğunu da söylemiyoruz. Önderliği-

PKK'yi Yeniden İnşa Komitesi

PKK Yeniden İnşa Komitesi geçen bahar aylarında göreve başladı. On iki kişilik komite öncelikle o dönemde KONGRA-GEL içinde yaşanan sorunlarla ilgilendi.

İnşa Komitesi'nin öncülüğünde yürütülen tartışmalarla KONGRA-GEL II. Genel Kurulu toplandı. Ardından yaşanan ayrışma ve netleşme temelinde, KONGRA-GEL'in örgütsel sistemi oturtulmaya çalışıldı.

Ama bütün bu çalışmalar yürütülürken inşa faaliyetleri ikinci planda kaldı. Bir süre önce gerçekleşen Yeniden İnşa Komitesi Toplantısında inşa faaliyetlerinin ikinci planda kalışı eleştiriye tabi tutuldu. Bu amaçla inşa çalışmalarına katılmak için başvuran arkadaşlar buldukları çalışma alanlarındaki tüm yapının onayından geçerek tespit edildi. Başvurusu onaydan geçen ve seçilen arkadaşlardan oluşan grup, şimdi bir okul faaliyeti içinde bulunmaktadır.

İlk PKK, ölüm döşegindeki Kürdistan halkına yaşam verdi. Toplum olarak baş aşağı gidişi tersine çevirdi.

Toplumunu yeniden diriltti.

Onu ağır asimilasyon ve geri köleci feodal ilişkilerden alarak çağla tanıştırdı. Özgürlük ile tanıştırdı.

Çözümün, özgürleşmenin eşğine getirdi. Kürdistan tarihinin en görkemli direnişlerini sergileyerek, büyük kahramanlık destanlarını yaratarak bu düzeyi ortaya çıkardı. PKK tarihi Kürdistan halk tarihine altın bir sayfa olarak eklendi. Kürt

halkı için onurlu, şerefli duruşun cesaretin, kararlılığının adı ve simgesi oldu PKK.

Şimdi kurulacak yeni PKK bütün bu mirasa dayanarak, Kürt halkını demokrasi ve özgürlüğe taşıyacaktır.

Yeni PKK' nin temel amacı ve misyonu demokratik-ekolojik toplum ve cins devrimi paradigması temelinde Kürdistan halkını bölgede önder bir halk haline getirmektir. Apocu harekete inanan tüm çevreler bu kuruluştan heyecan duyuyor.

miz bilimsel temele dayanan, ideolojik, felsefik bir önderliktir. Toplumunu bu noktadan alarak, daha ileri bir aşamaya taşımayı amaçlayan bir önderlik gerçeğidir. Ama benzerlik açısından daha çok bir ideolojik gerçekliğe dayanan, bunun için yüksek bir kararlılık, inanç ve imanla çalışan bir hareket olmasını gösterebiliriz.

Devrimin üç temel perspektifi

Başkan Apo'nun öngördüğü devrim perspektifi üç temel ayağa dayanmaktadır.

- 1- Demokratik devrim
- 2- Ekolojik devrim
- 3- Cins devrimi

Bunun gerçekleşmesi temelinde birey-toplum-doğa ve kadın-erkek ilişkilerinde, kısacası eşitsizliklerin yaşandığı her alanda daha optimal bir rejimi esas alan, bunun için de giderek devleti küçülten, devlete bir iş ve rol koordinasyonu misyonunu veren, hiyerarşiyi aşan yeni bir demokratik model temel hedef durumundadır.

Bu amaçları gerçekleştirebilmek için halkı ve onun örgütlülüğünü yönlendirecek, perspektif verecek, ideolojik açıdan donatacak bir yapılanmaya ihtiyaç var. Böyle bir merkez olmadan, giderek perspektifin muğlaklaşacağı, çeşitli düzeyde sapa ve yozlaşma girişimlerinin kendisini dayatacağı, yakın geçmişimizde yaşanan süreçte de görüldüğü gibi açıktır.

Bilim Sanat Komitesi (PKK) işletilmedi

Aslında PKK-KADEK'ten KONGRA-GEL'e geçişte Önderliğimiz ideolojik, felsefik öncülük rolünü PKK'nin temel kadrolarına vererek, onların da KONGRA-GEL sistemi içerisinde Bilim-Sanat Komitesi'nde yer almasını öngörüyordu. Bunun için **Bilim-Sanat Komitesi (PKK)** diyordu. Fakat gerçekleşen I. Kongre'de, geliştirilen KONGRA-GEL modelinde Bilim Sanat Komitesi'ne böyle bir rol biçilmediği gibi, ideolojik düzeyde saplantıyı esas alan girişimler alabildiğine kendisini dayattı. Bir ideolojik muğlaklık yaratıldı. PKK'nin ve Apocu hareketin yönü böylece değiştirilmek istendi. Tasfiyecilik tarafından bu dayatıldı. İdeolojiye her açıdan saldırılar boy verdi. Zaten bizim Bilim-Sanat Komitesi'ni o düzeyde işletmediğimizi gören Önderlik "**o zaman parantezi kaldırıyorum, daha önce Bilim Sanat Komitesi (PKK) demiştim, artık PKK diyorum**" dedi. PKK'nin Yeniden İnşası bu biçimde gündeme geldi.

Yeni PKK'nin KONGRA-GEL ile farkı

Her şey den önce PKK Apocu hareketin ideolojik politik merkezi olacaktır. Kendisini bir ideolojik hareket olarak örgütleyecektir. KONGRA-GEL ise Apocu hareketin siyasal hareketini örgütleyecek ve temsil edecek güçtür.

İnşa Okulu faaliyete geçti

PKK okulu ya da İnşa Okulu diyebileceğimiz okul, daha çok inşanın esaslarının tartışıldığı, bu doğrultuda yoğunlaşmaların yaşandığı bir çalışmadır.

Burada yürütülecek tartışmalarla yeni PKK'nin program ve tüzüğüne taslağı ortaya çıkarılacaktır. Formüllendirilen bu program taslağı tüm yapımıza ve halkımıza sunulacak. Yapıdan ve halktan tartışma teme-

linde gelen önerilerle, önümüzdeki süreçte gerçekleşecek olan İnşa Kongresi'nde son biçimini alacaktır.

Bir devre tarzında geliştirilen okul faaliyetleri ileriki aşamada ikinci bir devrenin açılmasıyla daha geniş katılımlı bir arkadaş topluluğunun tartışmaları zenginleştirmesi temelinde program ve tüzüğün çerçevesi netleştirildikten sonra tüm yapımızın ve halkımızın tartışmasına sunulacaktır.

Bütün halkı örgütleme çatısı altına almayı, bu çerçevede yeni bir toplumsal yapıyı örgütlemeyi hedefleyen geniş bir yelpazede örgütlenmiş toplumun tüm kesimlerini bağrında toplayan bir halk hareketinin örgütlenmesini belirleyen bir harekettir. PKK ise onun ideolojik doğrultusunu belirleyen ve örgütleyen bir örgütlenmedir. Bu anlamda PKK dayandığı demokratik ekolojik toplum ile cins paradigması esasında kendini örgütleyecek, hiyerarşi ve iktidarı esas almayacaktır. Yani yönetme işinden ziyade ideolojik yönlendirmeyi esas alacaktır. Bir iktidar organı değil, demokratik ekolojik paradigma ekseninde yeni kongre rejimini ve onun doğrultusunu belirleyen, yönlendirmeyi yapan, kendi ideolojik felsefi gerçeğini basın, kültür, sanat ve edebiyat yoluyla topluma taşıyan bir örgütlenme olacaktır.

Yeni PKK

ideolojik yönlendirmeyi esas alacaktır

PKK'nin amacı KONGRA-GEL projesinin hayat bulmasıdır. Bunun için PKK ayrı bir örgütlenme yaratmayacaktır. KONGRA-GEL sistemi içinde yer alacak ağırlıklı olarak Bilim-Sanat Komitesi çerçevesindeki faaliyetleri önemseyecek ve diğer alanlarda da dayandığı kadrolar aracılığıyla ideolojik öncülüğü üstlenecektir.

Pratikte örgütlenme yürütme çalışmaları KONGRA-GEL'in çalışmasıdır. Burada eğer ihtiyaç varsa PKK'ye ait kadrolarda yer alabilir. Çalışmanın önü-

nü açmak için görev de alabilir. Ama esas olarak yetkiyle hareket etme değil, yönlendirme yapılacaktır. PKK, KONGRA-GEL'in çeşitli alanları içinde özel bir yetkiye dayanmaksızın her türlü görevi Apocu ruhla, fedakarlıkla üstlenebilecek yürütebilecek bir çalışmayı esasa alacaktır.

KONGRA-GEL'le çalışma alanları çakışmaz

KONGRA-GEL sistemiyle zıtlama asla mümkün ola-

maz. Çünkü onun temel görevi KONGRA-GEL'in yürütme gücünü, onun örgütlenme düzeyini yükseltme olacaktır. **PKK'nin esas kadroları kendi emeğiyle, çabasıyla, mütevazı duruşuyla KONGRA-GEL bünyesindeki bütün yapılar için çekici, sürükleyici ve Önderlik-sel bir düzeyi yapması gerekmektedir.** Bunu yaparken yetkiyi esasa almayacaktır.

KONGRA-GEL'in bir gerekliliği olacaksa ona açık olacaktır. Ama yok değilse onun için önemli olan KONGRA-GEL projesinin egemen kılınması demokratik ekolojik toplum ekseninde ilerlemenin sağlanması olacaktır. **O açıdan ne herhangi bir yerde ayrı bir baş olacak, ne ayrı bir örgütlenme olacak, ne de KONGRA-GEL içerisinde eriyip etkisizleşecek bir model esas alacaktır.**

Üyelik esasları doğrultusu sürdürülmekte olan tartışmalarla netleştirilecek bir husustur. Ancak biliyoruz ki PKK'nin üyeliği hiçbir zaman kağıt üzerinde gerçekleşen bir üyelik değildir. Yaşamsal bir konudur. Yaşamda üyeliğin esaslarını yaşıyor-san üyesin. Onun gerekli kıldığı normları temsil ediyorsan üyesin. Sanıyorum yeni PKK de bu çerçevede bir üyelik esasları netleştirilecektir. Burada önemli olan İsa'nın havarileri gibi ya da İslamiyet'in evliyalari gibi büyük bir inanç, iman ve kararlılıkla ve hiçbir çıkar gütmeksizin çalışan, haklı davaya hizmet eden militan yapının şekillendirilmesidir. PKK kadrolaşmasının esasları bu çerçevelerde netleştirilecek bir husustur.

ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR

TECAK Avrupa Örgütü

Hakikat Arayışçularına

Seyit EVRAN

“Yağmur çiseliyor,
korkarak, yavaş sesle
bir ihanet konuşması gibi.

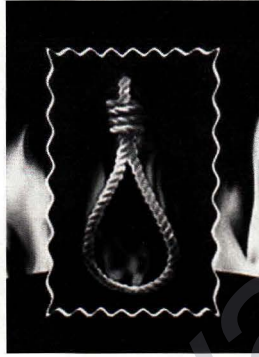
Yağmur çiseliyor,
beyaz ve çıplak mürted ayaklarının
ıslak ve karanlık toprağın üstünde koşması gibi.

Yağmur çiseliyor,
Serez'in esnaf çarşısında,
bir bakırcı dükkânının karşısında
Bedreddin'im bir ağaca asılı.

Yağmur çiseliyor.
Gecenin geç ve yıldızsız bir saatidir.
Ve yağmurda ıslanan
yapraksız bir dalda sallanan şeyhimin
çırılçıplak etidir.

Yağmur çiseliyor.
Serez çarşısı dilsiz,
Serez çarşısı kör.
Havada konuşmamanın,
görmemenin kahrolası hüznü
Ve Serez çarşısı kapatmış elleriyle yüzünü.
Yağmur çiseliyor”

Nazım Hikmet

Simav Kadısının Oğlu Mahmut Bedrettin'i hepimiz bilirsiniz. Ve tabii ki hikayesini de. Yani bir sisteme, insana dair olmayan, insanı hiçleştiren, insan kanının sudan ucuz olduğu, özgürlüklerin ise esamesinin okunmadığı bir sisteme karşı gösterdiği başkaldırısının hikayesini. “Haksızlığa ve her türlü zulme karşı kazanan insan olacak” diyerek ayağa kalktığı isyanı...

İşte isyana başlamadan önceki yıllarında yani daha henüz medresede öğrenci iken, Musa adındaki arkadaşı ile aralarında geçen bir diyalog ve o diyalogda aralarında yaptıkları iş bölümü, aslında bizi çok mu çok iyi anlatarak hakikat yolundaki yolculuğumuza ışık tutuyor. Musa astrolojiye meraklı bir insan ve Bedrettin'e de biz beraber bu işi yapalım diyor. İşte her şey Bedrettin'in verdiği cevap ile başlar ve hakikatın temelleri orada atılır.

Bedrettin “Musa! Yıldızlar sana, insanlar bana... Sen gökyüzündeki yıldızlarla uğraşmak için as-

ŞEYH BEDRETTİN DESTANI

Sıcaktı.
Baktı Karaburun dağlarından O
baktı bu toprağın sonundaki ufka, çatarak kaşlarını:
Kırlarda çocuk başlarını
Kanlı gelincikler gibi koparıp
çırılçıplak çığlıkları sürükleyip peşinde
beş tuğlu bir yangın geliyordu karşıdan ufku sarıp.
Bu gelen Şehzade Murat'ı.
Hükmü hümâyün sâdir olmuştu ki Şehzade Murat'ın ismine
Aydın eline varıp
Bedreddin halifesi mühlid Mustafa'nın başına ine.

Sıcaktı.
Bedreddin halifesi mühlid Mustafa baktı,
baktı köylü Mustafa.
Baktı korkmadan, kızmadan, gülmeden.
Baktı dimdik, dosdoğru.
Baktı O.
En yumuşak, en sert
en tutumlu, en cömert,

en seven, en büyük, en güzel kadın:
TOPRAK
nerdeyse doğuracak, doğuracaktı.

Baktı.
Bedreddin yiğitleri kayalardan ufka baktılar.
Gıtgide yaklaşıyordu bu toprağın sonu
fermanlı bir ölüm kuşunun kanatlarıyla.
Oysa ki onlar bu toprağı,
bu kayalardan bakanlar, onu,
üzümü, inciri, narı,
tüyleri baldan sarı,
sütleri baldan koyu davarları,
ince belli, aslan yelesi atlarıyla
duvarsız ve sınırsız
bir kardeş sofrası gibi açmıştılar.

Sıcaktı. Baktı.
Bedreddin yiğitleri baktılar ufka...
En yumuşak, en sert,
en tutumlu, en cömert,
en seven, en büyük, en güzel kadın :

troloji ile uğraş, ben de yeryüzünün mutsuz, her türlü hakları elinden alınan, imparatorlukların kölesi haline getirilen, bütün kutsal değerleri ile egemenlere peşkeş çekilen, kendilerine zulümden başka bir şey bahşedilmeyen insanla uğraşayım” diyor.

Ve o gün başlayan, cehaletten gelip hakikate giden zorlu yolculuk, büyük bir isyan, korkunç bir sonla bitse de hakikatın yolculuğu bitmedi. Bedrettin’den hakikatın yolculuğunu belki onu ve düşüncelerini daha tanımadan, hatta onun gibi birinin olup olmadığını bilmeden devralanlar oldu. Dağ bayır, zirve vadi, yağmur çamur, kar fırtına demeden o yolda ilerleyenler, çıplak yürekleri avuçlarının içinde olan özgürlük savaşçıları oldu.

Bedrettin ilim yuvası olarak kabul edilen zamane medreselerinde uzun süreli çalışmalar yaptı. ‘Varidat’ dahil onun gibi birçok büyük eser yazdı. Şam’dan Kahire’ye uzanan bilimsel araştırmalar yolunda çalışmalar yürüttü. Ama sonunda insanların altında buldukları zulüm, işkence ve

boyundurukluktan kurtarmanın bu tür çalışmalarla olamayacağını anlıyor ve bir gece, evet, bir gece yarısı tamamıyla emeğinin ürünü olan bu çalışmalar sonucu yazdığı kitapları kucagina aldığı gibi götürüp Nil nehri- ne bıraktı. Çünkü tıpkı günümüzün üniversitelerinde olduğu gibi o zamanın medreseleri de egemenlere hizmet ediyordu. İnsanların biraz daha ezilmeleri, biraz daha sömürül- meleri için iyi hizmet ediyorlardı.

Kitaplarını Nil’e bırakan **Bedrettin**, değerli hocası **Şeyh Ahlati**’den hayat, kurtuluş, özgürlük ve kısacası insana dair şeylerin derslerini almaya başlıyor. Bedrettin, hocasının ölümünden sonra kendisine bırakılan şeyhlik cüb- besini giydikten sonra insanlık ve haki- kat yolundaki sonsuz, uzun, sarp ge- çitlerle dolu yolculuğuna başladı. Ve Kara ormanlarda yakalandığında son isteği, Serez çarşısındaki ilmiğin boy- nuna geçirilişine kadar bir ibrik sudan başka bir şey olmadı.

Bedrettin’in boynuna yağlı ilmiği geçirenler, hakikat yolundaki yolcu-

Şeyh Bedrettin

Şeyh Bedrettin’in boynuna yağlı ilmiği geçirenler, hakikat yolundaki yolculuğunu da yok ettiklerini sanıyorlardı. Ama maalesef yanıldılar. Çünkü cehaletten gelip hakikate giden yolu Bedrettin, yaktığı ateşlerle kendisinden sonraki kuşaklara devretti.

TOPRAK

nerdeyse doğuracak, doğuracaktır.

Sıcaktı.

Bulutlar doluydular.

Nerdeyse tatlı bir söz gibi ilk damla düşecekti yere.

Birden bire kayalardan dökülür

gökten yağar, yerden biter gibi,

bu toprağın verdiği en son eser gibi

Bedreddin yiğitleri şehzade ordusunun karşısına çıktılar.

Dikişsiz ak libaslı

baş açık, yalnayak ve yalın kılıçlılar.

Mübalâğa cenk olundu.

Aydının Türk köylüleri,

Sakızlı Rum gemiciler, Yahudi esnafları,

on bin mülhid yoldaşı Börklüce Mustafa’nın

düşman ormanına on bin balta gibi daldı.

Bayrakları al, yeşil,

kalkanları kakma, tolgası tunç

saflar pâre pâre edildi ama,

boşanan yağmur içinde gün inerken akşama

on binler iki bin kaldı.

Hep bir ağızdan türkü söyleyip
hep beraber sulardan çekmek ağı,
demiri oya gibi işleyip hep beraber,
hep beraber sürebilmek toprağı,
ballı incirleri hep beraber yiyebilmek,
yârin yanağından gayrı her şeyde
her yerde
hep beraber! diyebilmek için
on binler verdi sekiz binini..

Yenildiler.

Yenenler, yenilenlerin

dikişsiz, ak gömleğinde sildiler kılıçlarının kanını.

Ve hep beraber söylenen bir türkü gibi

hep beraber kardeş elleriyle işlenen toprak

Edirne sarayında damızlanmış atların

eşildi nallarıyla.

Nazım HİKMET

(Şeyh Bedrettin Destanı eserinden derlenmiştir)

luğunu da yok ettiklerini sanıyorlardı. Ama maalesef yanıldılar. Çünkü cehaletten gelip hakikate giden yolu Bedrettin, yaktığı ateşlerle kendisinden sonraki kuşaklara devretti.

İşte biz ardılları ve büyük üstadın öğretileri ile yola çıkan öğrencileri, bu yolu kurtuluş belleyip düştük yollara. O yollar ki dur durak bilmeden, dinlenmeden yürüdüğümüz, bizi en iyi anlatan ve en iyi anlattığımız yollar oldu. O yollar bazen bizi Bedrettin'in Karaburun'daki ordu komutanlarından - hatıta başkomutanı - Börklüce Mustafa'nın bazen de Kürdistan dağlarındaki isyancı dedelerimizin ayak izleri ile buluşturuyordu.

Orada demiri işleyen adamları aradık. Ve en son birileri 'işte o adam buradadır' dedi. Bizi onun demiri dövdüğü örsü ile demiri dövmek için ısıttığı ateşinin hala yandığı ocağının üstüne götürdüler. O demiri sadece dövmüyordu, aynı zamanda da yüreğinde eritiyordu. İşte biz olduk onların izinde yürüyen, ırmaklarda koşan ve ovalarda ateş çakan... Budur hayatımızdan bir kesiti, hatta en önemli ve gerçek kesiti anlatan. Ölümünden bir adım daha uzaklaşmanın adı veya belki de bir adım daha uzaklaştım derken yakınlaşmanın adı...

Bu yürüyüşümüzdeki türkülerimiz, mavi dağlar ülkesinde, ülkemizde yükseldi. Gökyüzünü müjdelere ve ölüme uzak dur der. Ama her şeye rağmen bazen ölüm gelir, mavi dağlar ülkemizdeki sadece türkülerimizden oluşan sofralarımızın baş konuğu olur. O zaman da biz "ey ölüm! Otur karşımıza. Kalleşe geldiysen lanet olsun sana! Yok, eğer mertçe geldiysen buyur otur, yerin var" deriz.

Çıplak ayaklarımızla toprağa basıp gökyüzünün altında ölüm ile hayat arasındaki çizgide gidip gelen yaşamlarımızın hakikati bu oldu.

Evet, biz olduk Bedrettin'in hakikat yolundaki izcileri, iz sürenleri. Çünkü bizler de büyük ustanın öğrencileri olarak okuduğumuz üniversitelerdeki defter kitaplarımızı ateşe vererek zirvelere doğru yürüyen olduk. Bazen Karaburun'da büyük komutan Börklüce'nin ordularının ayak izlerini görürken, bazen de mayısta ateş kesen Manisa ve Ege ovalarındaki **Torlak Kemal**'in canlardan oluşan ordularına neferlik ettik.

Börklüce'nin ve Torlak Kemal'in canlardan oluşan ordularının Kürdistan'daki versiyonları

Ama en çok da Kürdistan'daki versiyonları olduk. Yani onların girmedığı Kürdistan'ın asi dağlarının zirvelerini zorladık. Sarp kayalıklarına tırmandık, ay ışıklı gecelerinde yürüdük. Derin, yeşil yaşam fışkıran ve gölgelerin düştüğü vadilerde ateşler yaktık. Kara çaydanlıklardan çay içtik. Ateş başlarında bağdaş kurduk. Özgürlük ütopyamızı her geçen gün biraz daha güçlendirerek hakikat yolundaki adımlarımızı sıklaştırdık. Bazen toprağa düşen cenazelerimiz ay ışığında parlayan kayalıklar gibi alınlarının orta yerine çakıldı. Çığ geldi. Çağ çöktü. Ve bozuk düzenler artık kendilerini koruyamaz oldu.

Fukara ölümleriydi oysa bize reva görülen. Deli ormanlarda yakalanıp boynuna yağlı urgan geçirilen şeyhimiz gibi bizi bekleyen ipler olsa da bu kavgayı biz kazanacağız. Çünkü özgürlüğümüzün bedenlerimizden daha değerli olduğunu ilke belledik.

Ve bizden önceki üç kuşağın kanı ile kutsanmış bu topraklarımızı koruyacağımızın andını içtik. Yağmur altında gecenin içine akarak, kar altında yatan umudu bahara çıkarma sözü ile dağlardaki yuvalarımızdan akacağız. Umuda, sevgiye, geleceğe, güneşe ve güzel yarınlara...

Sonuçta hala gencecik bedenler bu ütopya uğruna toprağa düşüyorlar. Geçen gün Dersim'de, Musul'da, Beşiri'de, Maraş'ta, Amed'de toprağa düşen genç yürekler bunu haykırdılar.

Dağ umut doğurdu. Güneş gelecek. Hayat ise yarınlar yarattı. Ve toprağa düşen canlar yeniden yaşamı yarattı. Ateş ise özgürlüğü...

17 Aralık ve Kürtler

KONGRA GEL Genel Başkanı Zübeyir Aydar

“AB yalnızca Türkiye'nin hassasiyetlerini dikkate almakla sonuca gidemez. Diyarbakır'daki irade mutlaka göz önünde bulundurulmalı.”

***

17 Aralık Avrupa Birliği liderler zirvesinde Türkiye'ye tarih verilmesini olumlu buluyoruz. Kürtler ve Türkler için yeni bir dönem başlıyor. Ancak AB zirvesinde Kürt sorunu daha önceki raporlara atıfta bulunularak üstü kapalı şekilde geçiştirildi. Kürt sorunu tartışılmış ama Türkiye'nin önüne çok net olarak konulmamış. Son metinde dolaylı biçimde insan hakları ve Kopenhag kriterleri diye geçiştirildi. Bu, Türkiye'yi memnun etmeye yöneliktir.

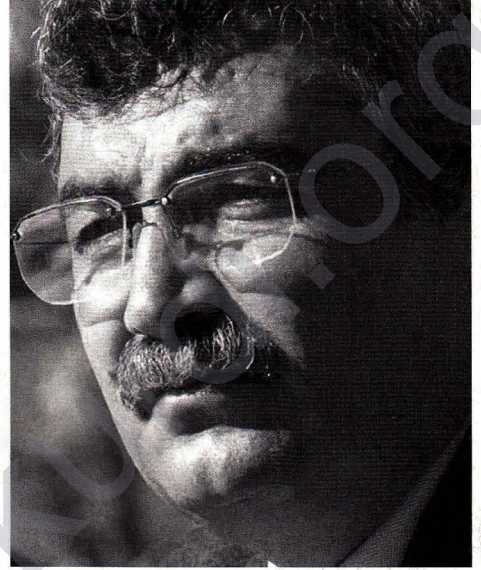
Kürtlerin hassasiyetleri görülmeli

AB yalnızca Türkiye'nin hassasiyetlerini dikkate almakla sonuca gidemez. Aynı zamanda 20 milyonla AB'ye aday bir topluluk olan Kürtlerin kaygıları ve taleplerinin de dikkate alınması lazım. Diyarbakır'daki irade mutlaka göz önünde bulundurulmalı.

Türkiye'de bütün sorunların kaynağı Kürt sorunudur. Bu çözülmeden Türkiye AB'ye hazır olamaz. Hem Türkiye hem de Avrupa Kürtlerin barış mesajını almalıdır. Zirvenin ortaya koyduğu tavır eksik buluyoruz. Kürtler açısından tatmin edici bir sonuç çıkmamıştır. Tümünden Kürtler devre dışı bırakıldı diyemeyiz, ama sorun raporlara istediğimiz biçimde yansımada.

Siyasetimizi gözden geçireceğiz

AP'nin ateşkes, diyaloga gitme çağrısı yapması ve İspanya örneğini vermesi, ciddi bir yaklaşım içinde olduğunu gösteriyor. Çağrılarının yerine gelmesi için Kürt tarafı her düzeyde diyaloga açıktır. Kürtler açısından yeni bir süreç başlıyor. Bu süreçle birlikte siyasetimizi gözden geçirerek döneme uygun yeni politikalar geliştireceğiz. Türkiye ve Kürdistan değişiyor, toplum değişiyor biz Kürt temsilcileri ve örgütler olarak bu konuda üzerimize düşeni yapmak zorundayız. Kürt siyasetinde diplomasi bu saatten sonra daha ağırlıklı yer alacaktır. Tüm Kürt kurumlarını ortak bir koordinasyon altında toplayarak sürece müdahale edeceğiz.

Türk devleti AB zirvesini doğru yorumlamalı

* Türkiye AB'den cesaret alarak saldırıyor. Bu çerçevede Türkiye'ye bir mesaj verilmeli, Türkiye zirveyi tersten okumamalı. İstedikim gibi hareket ederim dememeli.

* Avrupa meseleyi bireysel haklar, insan hakları sorunu olarak ele almaz. Avrupa'da sorunların nasıl çözüldüğü ortadadır. Kürtlere benzer topluluklar Avrupa'da da var.

* Kürt sorunu önümüzdeki dönemin Türkiye-AB ilişkilerinin merkezi olacaktır. Kıbrıs ve Yunanistan sorununun tarihi derinliği olmakla beraber çözülemeyecek sorunlar değil. Kürt sorunu daha karmaşık ve daha çok kesimi ilgilendiriyor ve Türkiye'nin AB yolcusu olmasında belirleyici unsurdur.

Yaşama Hakkını Vererek Yaşamak Onurlu Bir İnsan Olmanın Gereğidir

“Örgüt parasıyla
alem yaptı”
biçiminde Türk
basınının iğrenç
propandasına
hedef olan
Sezai
Karakuş’un
geçtiğimiz ay
gerçekleştirdiği
intihar eylemi
sonrası geride
bıraktığı anlam
yükü
mektubunu
derleyerek
yayın ediyoruz

Tüm Yoldaşlara

PKK bir mücadele örgütü ol-
duğu kadar, Kürtlere
nasıl yaşanması gerektiğini öğreten
bilge bir öğretmendir. Bir anlamda
PKK, Kürt’ün boy aynasıdır.

Her Kürt ve mücadele içerisinde
olan her birey bu aynanın karşısına ge-
çip kendini çok rahat bir biçimde görebilir.
Çünkü bu aynada Önderlik gerçeği ve
kendini tarihe ispatlamış bir önderin
fedai yoldaşın sureti vardır.

Bu aynanın karşısına geçerek kendini
zi tüm yönleriyle gözden geçirirsek na-
sıl yaşmalı, nasıl tavır takınmalı soru-
larına çok özlü cevapları geliştirmede
zorlanmayız.

Doğru bir yön tespiti için geldiğimiz
yönün neresi olduğunu bilmek gerekir.
Atacağımız adımı nereye atacağımızı,
nasıl atacağımızı, belirlemek için yo-
lun bu aşamasına kadar kimlerin hangi
adımı attığını, hangi menzili hedefledi-
ğini bilmek ve bu emek kahramanları-
nı anlamak, anlamak gerekir. Bütün bu
sorgulamalardan sonra bu olup biten-
lerle bireysel anlamda bağını kurmak
ve kendini nereye koyacağını tespit et-
mek gerekir.

Değerli yoldaşlar,

Düşmanın eline fiziki anlamda esir
düştüğüm, üzerimde bazı spekülasyon-
ların gelişmesinden bu yana PKK’deki

Yurtsever Halkımıza

Maddiyatın ve çıkarın
yaşamın rengini ve yön-
nünü belirlediği 21. yüz-
yıl dünyasının kirine pa-
sına bulaşmadan ilk
insanın özündeki özgür
yaşam tutkusuna inançla
sarılmanız, ezilen tüm
kesimlere umut ve mor-
al vermektedir. Ulusal
demokratik mücade-
lemizin çıkışından günü-
müze kadar yegane sa-
hiplenici gücü oldunuz.

Canınızın parçası
oğullarınızı ve kızlarını-

zı halkınızın özgürlüğü
için seve seve verdiniz,
veriyorsunuz. Elbette
ki tarih bunu insanlığın
onur abidesi olarak ge-
lecek kuşaklara aktara-
caktır. Mücadelemizin
en kritik dönemlerinde
değerlerimize sahip
çıktınız. Şahsi menfaat-
leri peşinde koşanların
heveslerini kursakların-
da bıraktınız.

Hareketimize işbirlik-
çi ihanetçi saldırıların
yöneldiği uluslararası
komponun rengini de-
ğiştirerek devam ettiği

bu dönemde mücade-
lemiz her zamankinden
daha çok sahiplenme-
ye ihtiyaç duymaktadır.

Tüm değerlerimizin
toplamını temsil eden
özgürlük çizgimiz ve
Önderliğimiz tehdit
altındadır. Daha önceki
saldırılarda olduğu gibi
yine halkımız başa çık-
acaktır. Buna inancımız
sonsuzdur. Sizin varlığı-
nız, davaya bağlılığınız
her zaman bizler için
onur kaynağıdır.

**Böylesi kahraman öz-
gürlük sevdalısı bir hal-**

**kın evladı olmak, onun
mücadelesinde yer al-
mak gurur vericidir.
Geliştireceğim eylemli-
likle sizlerle buluşmaya
geliyorum.** Elbette ki
size olan minnet bor-
cumuzu ödemenin im-
kanı yoktur.

Birey olarak tek var-
lığımız olan gençliğimizi
ve canımızı size, özgür-
lük çizginize adıyorum.
Bu onurlu yaşam kav-
gasında zafer demokra-
siye, barışa, özgürlüğe
gönül vermiş halkımızın
olacaktır.

Kürt Halk Önderliğine

Başkanım,

Geliştirmiş olduğunuz demokratik ekolojik toplum felsefesiyle ezilen insanların yeni sesi soluğu oldunuz.

Bakış açınızla kördüğüm haline gelmiş çevre, toplum, siyasal sorunların birçoğu çözüm mantığına, perspektifine kavuştu. Buna rağmen hiç de hak edilmedik uygulamalara maruz bırakılıyorsunuz. Sizin gibi özgürlük ve

onur emekçisi birinin böylesi uygulamalara maruz bırakılması, İmralı tabutluğunda tutulması, kendine uygarım diyen 21. yüzyılın bir utancıdır.

Başkanım,

Aslında bizden öncekilerin ve bizlerin işlediği günahların kefareti siz ödüyorsunuz. Bizim yanma gücümüz olmadığı için hepimizin yerine siz yanıyorsunuz. Tarihin her döneminde hemen hemen

böyle olmuştur. **Gerçek özgürlüğe beynini ve yüreğini açamayanların bedelini bir özgürlük fedaisi çıkıp ödemiştir.** Ancak o zaman beyinler ve yürekler biraz açılmıştır.

Başkanım,

Bu süreçte gerekli gördüğüm özgür yaşam çizgisi temelindeki eylemlilik, bir anlamda yetersiz yoldaşlığın da bir özeleştirisidir.

Eylemi büyüklüğüne ze sığınarak gerçekleş-

tiriyorum. Felsefik anlayışınızda tüm canlıya, doğaya üst düzeyde yaşam anlayışını benimseyen görüşlerin sahibisiniz.

Bundan dolayı bir insanın fiziki anlamda kendini yük etmesini uygun göremezsiniz. Bunu biliyorum. Buna rağmen özgür yaşam tercihi olan bu eylemliliğin gerekçelerini kabul edeceğinizi umuyor, üst düzeyde sevgi, saygı, bağlılıklarımı sunuyorum.

yaşam ve eylem anlayışının neresine kendimi koyabilirim sorgulaması beni yeni bir çıkış yapmam gerekliliği sonucuna götürmüştür. Burada hedeflenen ben değişim elbette.

Düşmanın söylemleri düzmece de olsa bunun karşısında benim de yapacağım bir şeyler olmalıydı. Sorun düşmanın bununla neyi hedeflediğini bilince çıkarma sorunu değildir.

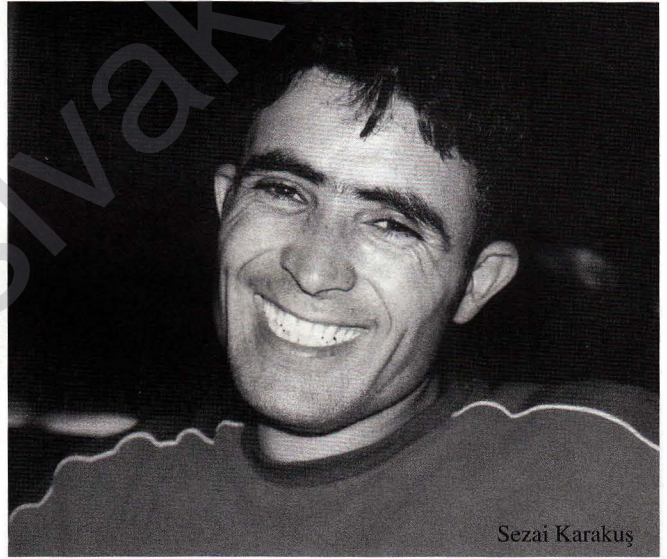
Önemli olan vicdanın rahat olmasıdır. Ama öyle anlar olur ki, sadece vicdanın rahat olması da yetmez, ki zaten vicdanım bu konuda oldukça rahattır da. **Ama tertemiz bir geçmişin gözlerimin önünde kirletilmeye çalışılmasına da sessiz kalamazdım herhalde. Bir şeyler söylemeliydim.**

Bazen öyle anlar vardır ki, sözün anlamı yiter. İşte sözdeki bu kutsallık başka biçimde dile getirilmeliydi.

Ben bir özgürlük savaşçısıydım. **“Gerçek bir özgürlük savaşçısının sözü eylemdir” anlayışı, özgürlük tarihimizde bize bırakılmış bir mirastır.**

Özgürlük mücadelemizin görkemli mirası beni sorumluluklarımla yüz yüze getirmiştir.

Söz söyleme sırası bana gelmişti ve ben bunu haykırmalıydım. İnanmışım, bağlı olduğum, dostluğunu, yoldaşlığımı yaşadığım, her şeyine onurluca

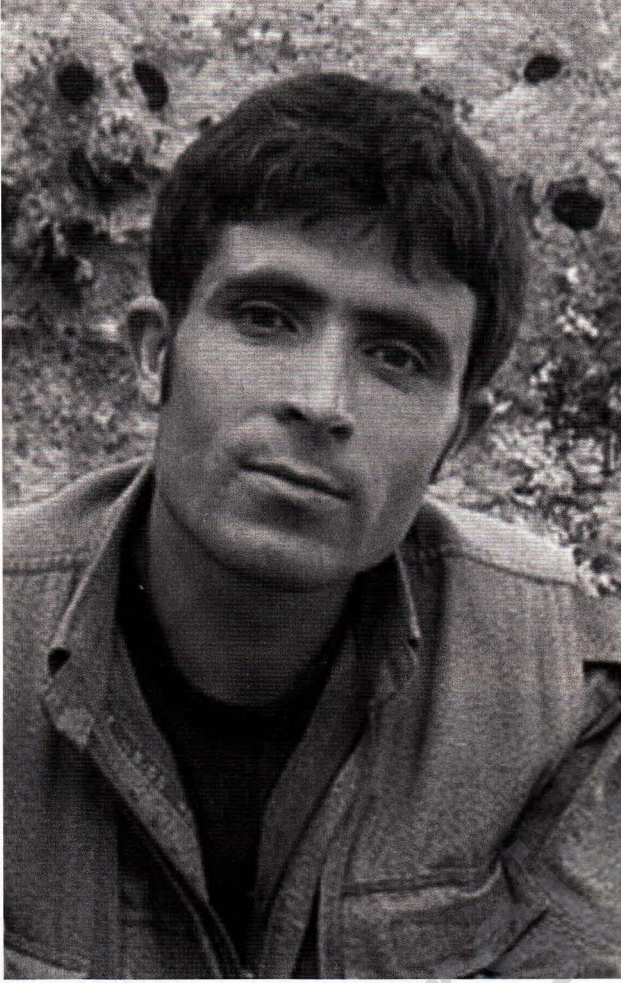

Sezai Karakuş

sahip çıktığım geçmişim adına haykırmalıydım.

Böylesi kritik bir dönemde, ömrünün en verimli çağında halkı ve davası için çok değerli hizmetleri verebilecek durumda iken bir özgürlük savaşçısının düşmanın eline geçmesi kabullenilmemesi gereken bir durumdur. Bütün bunlar bir eylem gerekçesidir.

Olup bitenler doğru anlaşılmalıydı ki, anlamak adaletse bir özgürlük savaşçısı kendi adaletini kendi yasalarıyla uygulamalıydı.

Kadın Özgürlük Hareketindeki Tüm Yoldaşlara

İnsan yaşadıkları, inandıkları kadar insandır.
İnsan hayalleri, gerçekliği kadar insandır.

İnsan inandığına kendini bilinçli olarak kattığı, adadığı kadar insandır.

Benim yapmaya çalıştığım bu insan olma kimliğine, devrimci insan olma kimliğine layık olma çabasıdır. Ne olursa olsun bu konuda tavizsiz yürümedir.

Sorunu bireysel olarak ele almıyorum. Burada mensubu olduğum Özgürlük Hareketini, halkımızı rencide etme söz konusudur.

Düşmanımızın öteden beri benzeri karalamaları çokça kullandığını biliyoruz. Sorun bir birey olarak benim karalanmamsa bir yere kadar önemlidir. Ama **özgürlük çizgimize, halkımıza hakaret vardır. Bir devrimci olarak bu hakarete gereken cevabı vermek başta benim görevimdir diye düşünüyorum.**

Bu davranış bir özgür yaşam tercihi olduğu kadar, bir meşru savunma refleksidir de aynı zamanda. Kendi savunmasını yapamayan birinin, insani kimliğini, özgürlüğünü elde etmesi olası bir şey değildir. Bu eylem çizgisinde başarılı olursam ne mutlu bana...

Bir özgürlük savaşçısı kendi adaletini her şeyden önce kendine uyarladığında gerçek adilliğine kavuşur. Zira adaletini kendisine uygulayamayanın başkasına uygulaması beklenemez, beklenmemelidir.

Gerçekleştireceğim eylem bir eylemlilikten öte yaşam karşısındaki duruş, bir özgür yaşam tercihi olarak algılanmalıdır.

Yaşama hakkını vererek özgür bir temelde yaşamak hem canlı bir varlık olarak yaşama saygının, hem de bir devrimci olarak kendimizi adadığımız yaşam anlayışımızın bir gereği ve sorumluluğudur.

Yaşama saygı duymak, ona hakkını vererek yaşamak onurlu bir insan olmanın gereğidir. Yaşamı özgür bir temelde yaşamak, yaşamayı

istemek, devrimci ve onurlu bir insan olmanın gereğidir.

Yaşam eğer elimizdeki bir tuval ise buraya özgürlükten daha güzel nakşedilecek bir şey olmasa gerek.

Değerli yoldaşlar,

İrademiz dışında kendimizi yaşamın içerisinde bulduk. Ama irademizle kendimizi yaşama yansıtmak elimizde olan bir durumdur. Burada yapacağımız tercihler önem arz etmektedir.

Zira bir kişinin yaşama saygısı, yaşam kalitesi, yaptığı tercihten hareketle anlaşılır.

Tercihler bireyin yaşamdaki istikametinin göstergesidir. Tercihlerimiz yaşam anlayışımızın dı-

Yurtsever Aileme

Yeni bir yaşam tercihi giderken belki de en çok sizler üzüleceksiniz. Kanınızdan, canınızdan olan birini kaybetmek sizleri zorlayabilir. Acınızı anlıyorum. Sizin de benim özgür yaşam tercihimizi istiyorum.

Bir oğul olarak sizlere evlat acısını yaşatma hakkım belki yoktu, olmamalıydı. Ama sizin bir devrimci oğlunuz olarak mensubu olduğum Özgürlük Hareketimize bir saldırı anında militanca tavır koyma hakkını

sanırım bana verirsiniz. Buna yapmasaydım durup şüphe etmeniz lazımdı.

Kendi kanınızdan olan birinin yaşamasını elbette istersiniz. Bu sizin hakkınız. Ama önemli olan yaşamak değildir elbette.

Bizim için önemli olan ne kadar yaşamamız gerektiğidir. Biz onurlu bir mücadele için hayatımızı ortaya koyduk. Bu yoldaki her zorluğa sizin de hazır olmanız gerekir. Binlerce yoldaşımız bu mücadelede şehit düştü. Bedel verme sırası gelenler elbette ki be-

delini ödemelidir. Bu konuda sıra bana gelmiştir. Elbette ki ben de görev ve sorumluluklarıma sahip çıkacağım. Halkımıza, Hareketimizin itibarına yönelik bir saldırı varsa bunun karşısında düşmanımıza bizim de bir sözümüz olmalıdır. Üzülmemenizi, yasını tutmamanızı istiyorum. Her dağdaki yoldaşında beni görün. Her zindandaki yoldaşta beni görün. Böyle yaklaşırsanız acınız hafifler. Sizlerle her zaman gurur duydum. Gerek sivil yaşamda, gerekse devrimci yaşa-

mımda sizlere layık bir evlat olmaya çalıştım. Bu konuda başım dik, vicdanım rahattır. Anam ağlamasın. Kız kardeşlerime iyi bakın. Her zaman onların iyi bir kardeşi, yoldaşı olmaya çabalayacağım.

şındaki hiçbir şey değildir. Özgürlüğün kendisi de bir tercih olduğundan, yaşamı buraya yöneltmek, arayışı bu temelde aramak, insani vasıfları taşımanın, devrimci kişilik olmanın en doğru ve yegane tutumudur.

Mücadele içerisinde bazı dönemeçler, bazı süreçler yaşanır. Kritik süreçler, keskin dönemeçler bahsedilen dönemlerin başında gelir. Bu dönemler militanlığımızın sınındığı dönemlerdir.

Kendimizi adadığımız, inandığımız hareketin mensubu olarak ya bu süreçleri doğru okur, militani sorumluluğumuza sahip çıkarız, ya da bu fırsatı kaybederiz.

Bütün göstergeler tarihi sorumluluklarımıza sahip çıkmaya çağırıyor. Eğer sorumluluklarımız yakıcı bir biçimde kendini dayatıyorsa bize düşen devrimci onurumuzla buna sahip çıkmak, ertelememektir.

Başkan Apo'nun özgürlük felsefesi bu gücü her zaman militanına vermiştir. Çünkü bu güç adaletin, özgürlüğün, barışın, halkın, şehitlerin gücüdür. Çünkü bu güç özgür insanın gücüdür ve bu ses bizi özgürlüğe çağırıyor.

Değerli yoldaşlar,

Böylesi tarihi bir dönemde eylemlilik kararlılığına giderken gururluyum. Davama, halkıma ve şehit yoldaşlarıma karşı küçük de olsa bir sorumluluğu yerine getirmenin sevincini yaşıyorum. Kendi açımdan böylesi bir özgür yaşam tercihini olmazsa olmaz kabilindeki bir gereklilik olarak görüyorum. Elbette ki halkımız, mücadelemiz daha büyük fedakarlıklara, güzelliklere layıktır.

Önder yoldaşımız **Hayri Durmuş**'un da belirttiği gibi "**biz bu halka her zaman borçluyuz**" anlayışı temel yaşamsal ilkemizdir. Bu anlamda bizim yaptığımız borcunu ödeme değil, gücümüz oranında hizmet etmedir. Söz konusu olan borcun ödenmesi ise, bunu hiçbir zaman ödeyemeyiz. Bizimkisi olsa olsa bayrak yarışında koşabildiğimiz yere kadar koşmadır. Özgürlüğe, barışa, kardeşliğe gönül veren kişiler bizden daha iyisini yapacak, bu bayrağı onurlu bir barışla maratonun sonunda halklara devredecektir. Bu inancımı her zaman koruyorum.

Sezai KARAKUŞ

HESABI SORULACAKTIR!

Musul'da KONGRA GEL Yürütme Konseyi Üyesi Meysa Baki (Şilan Kobani), Demokratik Birlik Partisi (PYD) Üyesi Himmet Tokmak (Fuat), Zekeriya İbrahim, Hacı Cumali (Ciwan) ve Cemil kod adlı Nebo Ali'nin katledilmesine ilişkin HPG, TECAK ve KONGRA GEL'in katliama yönelik tepkileri...

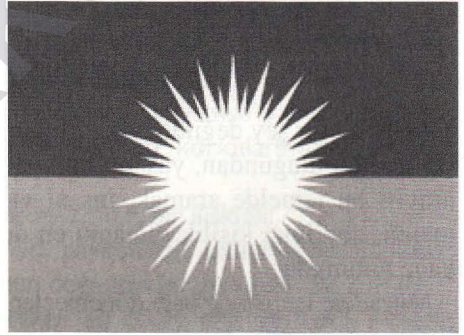
H P G : Uluslararası komplocu güçlerin Türkiye, Suriye ve İran ittifakına dayalı olarak ihanetçi, işbirlikçi güçlerle koordineli bir biçimde Önderliğimiz ve hareketimiz şahsında halkımıza yönelik gerçekleştirdiği saldırılar boyutlanarak sürmektedir.

Şilan, Zekeriya ve Fuat yoldaşların Güneybatı Kürdistan çalışmalarında koordinasyon düzeyinde görev almaları, bu arkadaşlar şahsında hareketimize yöneltilen saldırının boyutlarını görme açısından önemlidir. Her beş yoldaş şahsında halkımızın özgürlük ve demokrasi mücadelesi hedeflenmiştir.

HPG olarak bu alçakça saldırıyı gerçekleştirenlerin yanlarına bırakılmayacağını, sorumlularından mutlaka hesap sorulacağını kamuoyuna deklerle ediyoruz.

Hiçbir güç halkımızın özgürlük ve demokrasi mücadelesini durduramayacaktır. Şehitler gerçeğinde mayalanan HPG olarak şehitlerimizin anıları önünde saygıyla eğilirken, anılarına bağlı kalacağımız sözünü bir kez daha yineliyoruz.

KONGRA-GEL: Saldırı önceden tasarlanmış bir komplodur. Arkadaşlarımızın hareket tarzı ve yol güzergahı günler öncesinden takip edilmiş ve o esnada onlarca aracın içerisinden sadece onlara ait araç durdurularak olay mahaline götürülmüştür.

Şilan yoldaşın şahadeti özgür yaşam mücadelesinin geliştirilmesinin gereği olacaktır. KONGRA-GEL Yönetim Kurulu Üyesi Meysa Baki (Şilan Kobani) ve dört arkadaşına sıkılan kurşunlar Kürt halkının özgürlüğüne sıkılmıştır. Önderliğe bağlı kadroların hedeflenmesi tesadüfi değildir. Direnen ve özgürlük ilkelerine bağlı kadrolara yönelik bu saldırı, Apocu harekete yönelik saldırı konseptinin imhacı niteliğini ve kapsamını ortaya koymaktadır.

Şilan Kobani ve arkadaşlarına sıkılan kurşun, Kürt halkının özgürlüğüne sıkılan kurşundur. Başkan APO ve

KONGRA-GEL'i tasfiye edip Kürt'ü yeniden iradesiz hale getirmek isteyen güçler, özgürlük aşığı Şilan'ın katildirler. Şilan yoldaş, kadın özgürlüğünde ısrarı tüm özgürlüklerin temeli, kadın özgürlüğüne bağlılığı Önderliğe bağlılığın esası olarak görmüş ve bunu yaşamının ilkeleri haline getirmiştir.

'Komple bir devrimciydi'

Şilan yoldaş, komple bir devrimciydi. İyi bir askeri komutan ve örgütçü olduğu gibi, iyi bir şair ve yazardı. Şiir ve yazı yazmayı, devrimci demokratlığının ayrılmaz parçası haline getirmişti. Kürdistan dağlarında edebiyat ve sanat çalışmalarının sorumluluğunu büyük bir coşkuyla yerine getiren Şilan yoldaş, yüzlerce kadronun eğitilmesinde de görev aldı.

O son dönemde örgüt içinde ortaya çıkan tasfiyeci ihanet şebekesine karşı kararlı tutumun öncülerindendi. Devrimci demokrat bir aydın olmanın sorumluluğunu her zaman taşıdı. Düşünce üretimi içinde olmayı ve yazmayı bir özlem olarak yüreğinde taşıdı.

Kürdistan halkı özgürlük aşığı çok değerli bir evladını kaybetti. Önderlik çizgisine ve özgürlük ilkelerine bağlı kalarak ve özgürlük çizgisini yaygınlaştırarak, örnek devrimci demokrat Meysa Baki'yi halkımızın özgürlük mücadelesinde yaşatacağız.

TECAK: Uluslararası gericiilik, bölge devletleri şahsında politikalarını, öldürme, korkutma ve kendine göre terbiye etme yöntemleri ile uyguluyor. Daha 12 yaşındaki Kürt çocuklarının öldürülmesi ve son olarak Irak'ta Kürt özgürlük hareketinin beş önder kadrosunun katledilmesi, bu saldırıların şiddetini göstermektedir.

Yaşanan süreç özgürlüğe en yakın olduğumuz süreç iken, tekrardan bizi bugünlere getiren şehitlerimizi Şilan ve Fuat arkadaşlar şahsında anarken, katliamı yapan güçlere karşı gençlik sessiz kalmayacağını geliştireceği eylemlerle gösterecektir.

Özgeçmişleri

Şilan Kubani /Meysa Baki:

1971 Kobani doğumlu. Ortaokul mezunu. 1986-87 yıllarında Suriye'de PKK saflarına katılarak faaliyetlerde yer aldı. Suriye, Irak ve Kuzey Kürdistan'ın çeşitli alanlarında birçok düzeyde görev yürüttü. 1995'te YAJK'nın ilk kurucu üyesi seçildi ve PJA Meclisi'nde de yer aldı. 2002'de PKK VIII. kongresinde KADEK Yönetim Kurulu'na seçildi. KONGRA-GEL I. ve II. Genel Kurulu'nda yürütme konseyi üyesi seçildi. En son KONGRA-GEL ve PYD çalışmalarını Suriye koordinesinde yer alarak ortak yürütüyordu. Kısa bir süre önce Suriye'den bazı çalışmalar için Irak sahasına gelmiş ve bir grup arkadaşıyla birlikte yeniden Suriye çalışmalarına dönme hazırlığındayken katledildi.

Fuat/Himmet Tokmak:

1973 Malazgirt doğumlu. 1991'de PKK saflarına katıldı. Kuzey Kürdistan'ın çeşitli alanlarında faaliyet yürüttü. 1991 yılında mayına basarak bir ayağını yitirmesi sonucu yaralanmıştı. Daha sonra Güney Kürdistan, Irak ve Suriye alanlarında çalışmalara katılmış, yöneticilik yapmıştır. Suriye'de Halep başta olmak üzere çeşitli alanlarda yöneticilik yaptı ve en son PYD Suriye koordinesinde yer almaktaydı.

Zekeriya İbrahim:

1974 Halep doğumlu. 1996 yılında PKK saflarına katılarak Kuzey Kürdistan alanına gelmiş ve Botan, Kandil ve Behdinan alanlarında faaliyet yürütmüştür. 4 yıldır özel kuvvetlerde bölük komutanlığı yaptı. En son Suriye faaliyetleri yürütmesinde yer aldı.

Ciwan/Hacı Cumali:

1974 Kubani doğumlu. 1992'de PKK saflarına katıldı. Zagros, Xakurkê, Xînêre alanlarında faaliyet yürüttü. En son Suriye çalışmalarında üst düzey yönetici kadro olarak yer alıyordu.

Cemil/Nebo Ali:

1962 Kubani doğumlu. 1991 yılında PKK saflarına katıldı. Yıllarca gerilla saflarında Kuzey ve Güney Kürdistan alanlarında çalışma yürüttü. En son Suriye çalışmalarında üst düzey yönetici kadro olarak görev yürütüyordu.

'Terörist' Ne Demek Anne?

Ülkem ZEREMYA

awaroy@hotmail.com

"Merhaba anne!
Sana bilinmezlikler ülkesinden sesleniyorum. Sıcakın insan bedenini çatlattığı iklimde, topraktan yapılmış harabe bir evde doğurmuşsun beni binbir acıyla. Sevgi, sefkat ve emekle büyütüyordun beni, makus kaderi değiştireyim diye. Geleceği bana bağlamıştın çaresizlikle. Avukat olup haksızlıklara yeter, doktor olup ölümlere dur diyeyim diye belki de. Bütün yaşantılarımla doktorculuk yarışına giriyor, hayallerimizi "temiz gelecekle" süslüyorduk anne.

Büyüklerim de bir çeşit oyun oynuyordu bana göre. Ama her nedense korkutuyordu büyüklerimin oyunu beni. Çünkü gitmeler, öfkeler, acılar, hüznüler vardı sizin oyunda, bir de kötü adamlar. İşte bundan korkuyordum, bir gün ben de büyüyecek, bu anlamsız oyuna katılacaktım. Oysa bizim oyunlarda gülmeler vardı, mutlu sonla biterdi hep bizim oyunlar.

Savaş ne demek anne? İnsanlar niye birbirini öldürüyor? Terörist ne demek anne, biz terörist miyiz?"

Savaş ne demek anne?
İnsanlar niye birbirini öldürüyor?
Terörist ne demek anne,
biz terörist miyiz?"

***

Böyle mi diyor küçük Uğur'un sorgulayan bakışları? Belki de en sevdiği oyununun hayalini kuruyordu kör kurşun saplanmadan bedenine. Ters dönen "tarih" çarıkına meydan okurcasına;

"ey kölelik!

Seni alının ortasından vuracağım.

Ey kurumuş toprak!

Sana okyanusları getireceğim ötesinden dünyanın.

Ey cansız bedenler!

Bir avuç sevgi ekeceğim derinliklerine yüreklerinizin"

diyor küçük Uğur'un derin bakışları.

12'sindeydi Uğur henüz.

Tan vaktinde uyanmıştı her zamanki gibi.

Cemreli toprak kokusunu ciğerlerine çekmenin heyecanıyla aşacaktı patikalı okul yolunu.

Bilmenin, öğrenmenin, başarmanın arzusuyla çarpıyor du yüreği belki de.

Zaman kaybetmemeliydi.

Oyun arkadaşlarına yetişmeliydi.

"Çocuk oyunu" hayalinin heyecanıyla birden açtı kapıyı dışarıya doğru, her şeyden habersiz.

Kuşlar gibi uçup gidecekti bir çırpıda. Ama bütün gayretini göstermesine rağmen ilerleyemiyordu bir türlü.

Hayretler içerisinde çaresiz bir bakış fırlattı babasına, yardım istercesine. Babası da buruk ve üzgün bakışlarla karşılık verdi Uğur'a.

Uğur anlamıştı, büyüklerin oyunuydu bu.

Sinirli, sevimsiz, kötü adamlardı bunlar.

Ama ne istiyorlardı ondan?

Bir an korktu Uğur.

İlginç ayakkabılı adamlar, silahları Uğur ve babasına doğru tutmuşlardı. Daha sonra gördükleri, yüzünde bir komikliğin tebessümünü yarattı.

Okula geç kalma düşüncesiyle atmak isterken adımını donakalmıştı yerinde.

Zamanın sessizliğinde tuhaf silah sesleri duymuştu. Bu sesler nereden geliyor diye düşünürken, bedenini tarifsiz bir hararet basmıştı.

Kötü adamların çirkin gülüşlerine anlam verememişti Uğur.

Şaşkın bakışlarla babasına baktı.

Yerde kanlar içerisinde yatıyordu babası.

Dünya dönüyordu Uğur'un dönen başı etrafında.

"Neden, neden, neden?" diye düşündü belki de sadece...

Tan kana bulandı o gün, güneş kızıl, gün buruk doğdu.

Dağlar yasını tuttu günlerce küçük Uğur'un.

Toprak içine kapandı.

Evren sessizliğe büründü.

Tarih bir kez daha utandı kendinden.

İnsanlık başını eğdi bir kez daha.

"Terörist" diye vurdular çocuk Uğur'u.

Oysa o bilmedi suçunu, öğrenemeyecek hiçbir zaman:

Terörist kimdir?

Anlamsızlaştırılan yaşama yeter diyen miydi terörist?

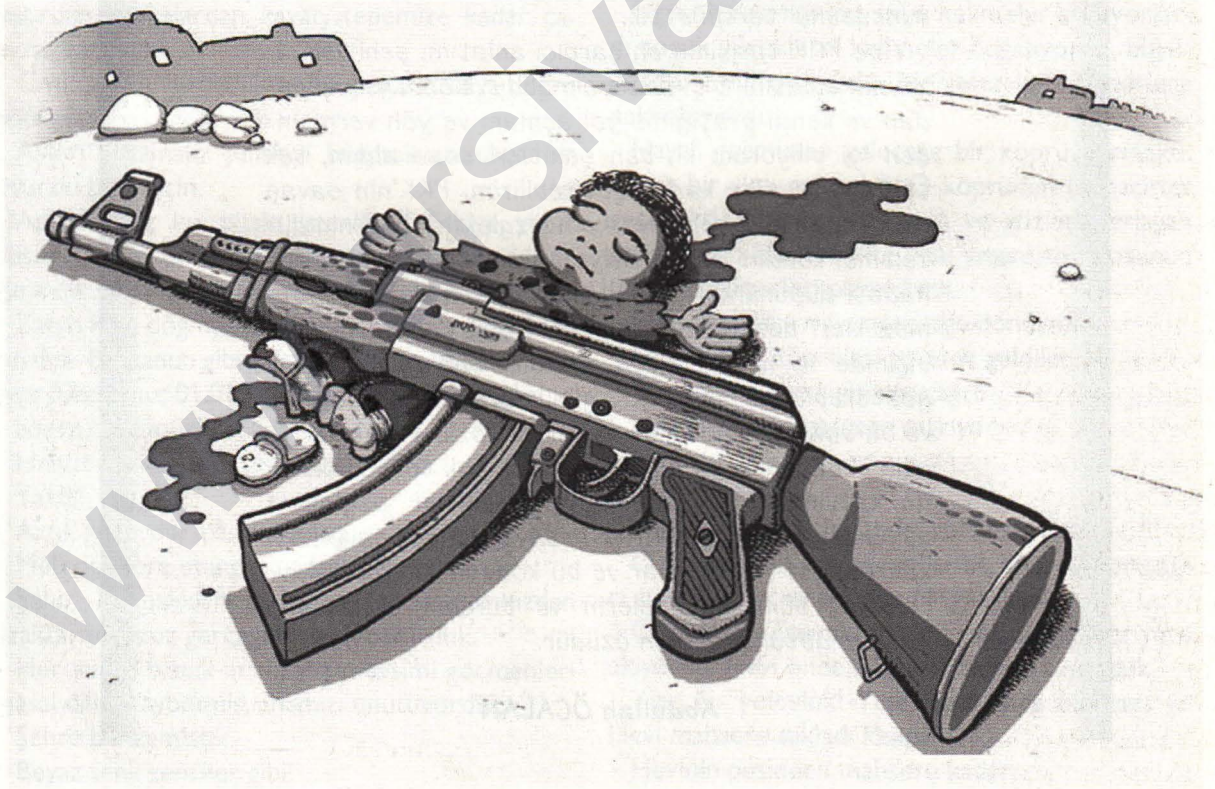
Yoksa yaşamı anlamsız kılanlar mıydı?

Uğur başarılıydı, temiz gelecekti, geleceğin umuduydu.

Vurdular Uğur'u, oyunlarla süslü hayallerinin tam orta yerinden.

Vurdular bütün çocuk oyunlarını, benliğimizin çocuk yanını...

Oysa biliyorlar mı acaba vuranlar, kendilerinin de vurulduklarını, Uğur'un keskin bakışlarında...

ŞEHİTLERİMİZİ ANARKEN

“Bizim mücadelemiz bir anlamda şehide layık olma mücadelesidir. PKK’yi PKK yapan, şehide yaklaşımıdır. Dirilten, en başarılmaz denileni başaran, en inanılması inanılır kılan, gerçekten düşmanın da hesaplamadığı birçok gelişmeyi bağrında taşıyan bir şehit yaklaşımıdır.

Adım gibi biliyorum ki, eğer 18 Mayıs günü Haki KARER yoldaşın şahadeti gerçekleşmeseydi, biz PKK’nin ilanını aklımıza fazla getirmezdik. Ciddi bir partileşmeye gitme gereğini bir borç olarak gündemimize koymazdık. Kendimizi silahlı savaşıma biraz daha yaklaştırmazdık. En önemlisi de yaşamımızı daha fazla devrimin yoluna koymaya seferber etmezdik. Bu şahadet bizim karşımıza şunu çıkardı: Ya düşmanın ve işbirlikçilerinin beklediği gibi sineceksin ve köşeye çekileceksin, ya da şehidin kanını büyük bir mesele yapacaksın, onu doğru değerlendirmek kadar intikam yeminini yapacaksın ve gerekleri neyse yerine getireceksin. Biz bu ikilemden sonuncusunu tercih ettik.

Yine PKK tarihinin en çarpıcı anlatımı şehitler dizisinin anlatımı biçiminde olmalıdır. Kendi yaşamımdan ve kendi pratiğime yol açmam ve yön vermemden iyi biliyorum ki, ben şehitleri esas aldım, tek tek alıp bugüne kadar getirebilirim. PKK’nin savaş çizgisi nasıl bir şehit intikam çizgisidir? PKK’nin düzeltme, kendini özeleştiriyeye tabi tutma çizgisi, şahadeti düşünürken nasıl içine düşülen hata ve yetmezlikleri düzeltme çizgisidir. Bunu çok çarpıcı bir biçimde iç içe, oldukça organik bağlantılı olarak gösterebiliriz. Hele PKK günümüzdeki kitleselliğini ve on binlerce katılımını yaşarken, özlü olmak kadar özlü olmayan, sığ ve çok yüzeysel, çok tortu düzeyde katılımları da yaşamışken, şehitler çizgisinde büyük ısrar, gerçek PKK’yi ortaya çıkaran çalışmayı kavramada büyük ısrar ve bu konuda tavizsiz davranmak, tüm gelişmelerin ve bundan sonrasının sağlam götürülmesinin özüdür.”

Abdullah ÖCALAN

Son Mesajımız

Halil DAĞ

Redûr ve Canfeda arkadaşların anısına...

“Gece karanlığına az bir zaman kala sıklaştırılan kuşatmanın, nakledilen askeri araçların, hakim tepelere yerleştirilen ağır topların, aydınlatma projektörlerini çalıştıran jeneratörlerin gürültüsünde onların son sözlerini duyuyordum. Gelecek nesillere bırakılacak olan ARGK gerillalarıyla başlayan, HPG gerillalarıyla süren o direniş geleneği, bir kez daha tarihin o büyük sahnesine çıkıyordu. Bugün aynı sözleri Canfeda ve Redûr isimli gerillalardan duyuyorum.”

***

18 Kasım akşamüstü, saat üçü yirmi dakika geçerken, HPG Anakarargahı Basın İrtibat Bürosu'na bir mesaj geçildi.

Bu mesaj, Kozluk ovasında az sonra girilecek olan çatışmanın başlangıç zamanını gösteriyordu.

Redûr ve Canfeda isimli iki gerilla, silahlarını ateşlemeden az önce son kez arkadaşlarını arayıp son sözlerini bırakıyorlardı.

“Son mesajımız...
Önderliğe bağlıyız...
Selamlar...”

Bu üç cümle atmosfer boşluğunda gönderilen milyonlarca sinyal arasından geçip geldi.

O esnada kimbilir kaç milyon insan, kaç milyon sözcüğü, kaç dilde aynı atmosfer boşluğuna gönderiyordu?

Kaç milyon duygu, kaç milyon düşünce, elektronik iletişim araçları aracılığıyla dolduruyordu dünyamızı?

Acaba o an söylenen sevgi sözleri, gönderilen mesajlar içerisinde bunun gibi bir başka mesaj daha var mıydı?

Şüphesiz her birimizin sözleri önemlidir.

Hepimiz sözlerimizin önemli olmasını, dikkate alınmasını isteriz. Bunun için çaba harcarız.

Hiçbirimiz duygularımızın, düşüncelerimizin atmosfer boşluğunda yitip gitmesini istemeyiz.

Silinip giden değil, bir an için okunan ve geçilen değil, varolan olmasını isteriz. Çünkü sözlerimiz bizim dışı vurumumuzdur.

Karşımızdaki herhangi bir insanla konuşurken bile sözlerimizi dinleyip dinlemediğini anlamak

için yüzüne bakar, bizi gerçekten algıladığını hissetmek için yüzünün kıvrımlarını, gözlerindeki parıltıları görmek isteriz.

Karşımızdaki insanda bunları yakaladığımızda mutlu oluruz.

Eğer konuştuğumuz o insanda bunları görmezsek hüznleniriz.

Boşa giden sözlerimizin boşa giden kendimiz olduğunu biliriz. Çünkü sözlerimiz ruhumuzdur.

Atmosfer, dünyamızı saran o görünmeyen kütle, şimdi sözlerin pazarlandığı bir mekân. Gün geçtikçe daha da ucuzlayan bir boşluk.

Uluslararası iletişim ağı, bütün sözleri en hızlı ve isabetli yerine ulaştırmanın en ucuz biçimini yaratmak için elinden geleni yapıyor.

En güzel ve en zekice televizyon reklamları bunu pazarlıyor. Sözlerimizi en ucuza satın almanın yolunu oluşturuyor.

Günden güne kendini yenileyerek bizleri konuşmaya teşvik ediyor, söz söylemeye itiyor. Artık 'sözler' de almır satılır bir şey bu pazar yerinde.

Bir zamanlar sözler insan ruhuna ulaşmanın en güzel yoluyken, şimdi o ruhu satın almanın bir yolu olmuştur. Sözler 21. yüzyıl insanının en kolay ürettiği, en hızlı tekrar ettiği ve en çok tükettiği eşyaların başında geliyor.

Bu pazarı yaratanlar artık bunu da keşfetmiş durumdadır. Onlar için her söz satılabilecek bir şey anlamına gelir ve her harf para demektir. Ne kadar konuşursa o kadar başardı demektir. Ne kadar mesaj geçilirse o kadar tüketti anlamına gelir.

Bu pazarda söylenen şey artık bitmiştir.

Pazarlanmış, satılmış ve sonlanmış.

Artık sıra diğerindedir.

İnsan ruhunu boşaltmanın en etkili yolu, onu boş konuşturabilmektir. Ve bu artık pazarın keşfettiği en büyük kaynaktır.

Kürdistan dağlarında yürütülen özgürlük savaşının iki dönemine tanığım.

20. yüzyılın sonundaki **ARGK** savaşçıları ve 21. yüzyılın başındaki **HPG** gerillalarını gördüm, tanıdım ve arkadaş oldum.

Bir yüzyıldan diğer bir yüzyıla geçerken gerilla kendini değiştirmeyi başardı.

O büyük değişimin ve yeniden yapılanmanın sancısını ve bunu başarmanın mutluluğunu onlarla birlikte yaşadım.

21. yüzyılın gerillası kendini inşa ederken birçok şeyi değiştirmeyi başardı.

Bir insana bakışından koca bir dünyaya bakışına kadar, bir çocuğa dokunuşundan karşı ordunun askerlerine dokunuşuna kadar, bir çiçeği sevmesinden bir halkı sevmesine kadar kendine eklemeyi, kendini boyutlandırmayı, kendini değiştirmeyi bildi.

Bütün bu zaman içinde bir tek şey değişmedi:

Gerillaların son sözleri.

Ruhumuzun saklı olduğu o son sözler, o ilk gün de aynıydı, şimdi de aynı...

Bundan yedi yıl önce **Tirej** isimli bir **ARGK** gerillasının son sözlerine tanık olmuştum.

Yaralandığı mevziden elindeki cihaz ile arkadaşlarına sesini duyurmayı başarmış ve son sözlerini söylemişti.

O gece cihazdan O'nun o huzur dolu sesini bedenimin bütün hücreleri ile hissetmiş, o sözlerin atmosfer içinde dolaşan milyonlarca söz içindeki en anlamlı sözler olduğuna karar vermiş ve gerillanın bu sözlerine bütün ruhumla inanmışım.

Dağlarda yürüdüğüm yıllar boyu duyduğum bu sözler kulaklarımda çınlayıp durmuştu.

Az önce **Anakarargah Basın İrtibat Bürosu** çalışanlarından **Rezzan** arkadaş beni çağırıp eline ulaşan mesajı gösterdiğinde bir an için ne söyleyeceğimi bilemedim.

Redûr ve **Canfeda** isimli yüzlerini bile göremediğim bu iki **HPG** gerillasının son sözleri, beni kalbimin orta yerinden vurdu.

Sanki yanı başlarında, o kuşatmanın ortasında onlarla birlikteydim. Ve bu son sözleri, tanışma fırsatı bile bulamadığım o gerillaların seslerinden duyuyordum. Onların az sonra başlayacak o meremi yağmuru altındaki heyecanlarını, vurulmadan önce ele geçmesin diye parçaladıkları eşyalarını, yaktıkları notlarını görüyordum.

Gece karanlığına az bir zaman kala sıkıştırılan kuşatmanın, nakledilen askeri araçların, hakim tepelere yerleştirilen ağır topların, aydınlatma projektörlerini çalıştıran jeneratörlerin gürültüsünde onların son sözlerini duyuyordum.

Gelecek nesillere bırakılacak olan **ARGK** gerillalarıyla başlayan, **HPG** gerillalarıyla süren o direniş geleneği, bir kez daha tarihin o büyük sahnesine çıkıyordu.

Bugün aynı sözleri **Canfeda** ve **Redûr** isimli gerillalardan duyuyorum. Onların sözleri beni nereye götürür, tam olarak bilemiyorum. Duydum, artık unutamam. Milyonlarca söz atmosfer içinde dönüp dolanırken, neden bu gencecik gerillaların sözleri gelip oturuyor kalbimin derinliklerine.

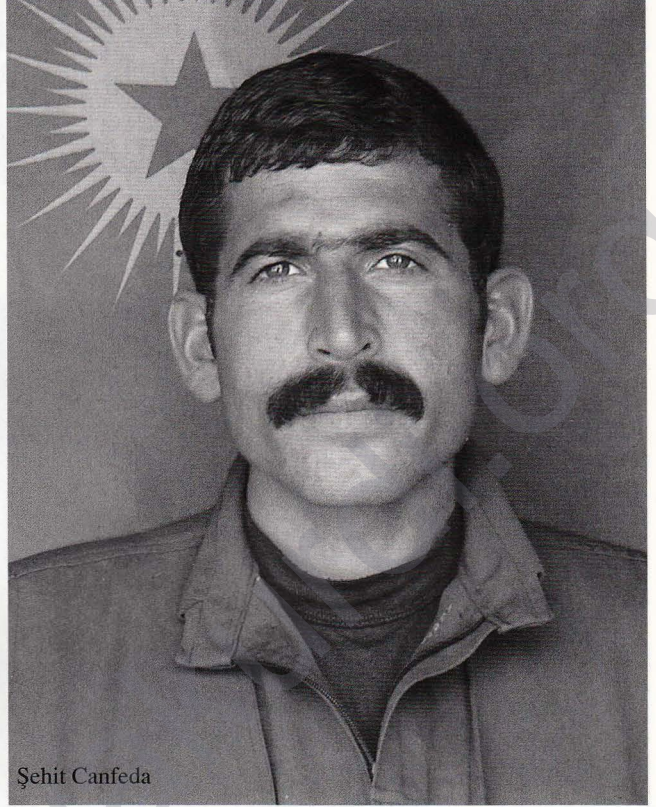
Ve bir şey daha öğreniyorum:

Sözleri söz yapan, onu söyleyenlerin duruşlarıdır, bakışlarıdır, gülüşleridir. Bir tek kelime bile olsa özgürce söylemesini bilen ve söylediği gibi yapan insanlar kuruyor geleceği.

Şehit Redûr

Şehit Canfeda

21. yüzyılın gerillası kendini inşa ederken birçok şeyi değiştirmeyi başardı. Bir çocuğa bakışından karşı ordunun askerine dokunuşuna kadar kendini değiştirdi. Bütün bu zamanlarda bir tek şey değişmedi: Gerillaların son sözleri...

Şüphesiz beden fani olandır.

Ve bir gün mutlaka yitip gidecektir.

Ama söylediğiniz gibi yaşamayı başarırsanız, bir gün mutlaka başka bir beden devralır sözünüzü.

Başka güzel bir insan haykırır sözlerinizi. Tıpkı **Tirej**'in devraldığı sözler gibi, tıpkı o sözleri de **Tirej**'den devralan **Canfeda** ve **Redûr** gibi...

Bu yazıyı tamamlamak üzere olduğum sıralarda **Batman**'ın **Kozluk** ovasındaki çatışma da son bulmuş durumdaydı.

Son mesajdan sonra kuşatma altındaki iki gerilla, büyük bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Hiçbir zaman onlar gibi olamadım.

Onların çemberler içinde, bütün silahların orta yerinde soğukkanlılıkla söylediği sözleri sadece uzaktan duyabildim.

O sözleri iletişim dünyasının icatlarıyla duymak yerine yanı başlarında olup onların ağızlarından

duymayı, soluklarını yüzümde hissetmeyi, heyecanla çarpan terli göğüslerine dokunmayı her şeyden çok isterdim.

Orada olamadım ama o sözler tarihin emirlerini kazıyor bilincimize.

Söylenen son üç cümle, dünyayı çevreleyen, her an durmadan çoğalan sözlerin yapamadığını yapıyor ruhumuza. Üç cümle üç emir oluyor ve teknolojinin yarattığı bütün iletişim ağlarına rağmen, pazar yerlerinin ucuz ilişkilerini paramparça ederek ulaşıyor bedenlerimize.

Birincisi; bir kertenkele gibi sürüm sürüm sürünsem de hiçbir zaman dağlardan ayrılmamanın emri..

İkincisi; bütün dünya üzerimize gelse de hiçbir zaman teslim olmamanın emri...

Üçüncüsü; o kaçınılmaz son an geldiğinde, denizler ortasına mahkum edilmiş o büyük insana bağlılığımızı bütün varlığımızla haykırmanın emri...

Demokrasi ve Özgürlük

Ciwan AZAD

“ABD’nin demokrasi söylemlerinin nasıl bir değişime yol açtığı görülmelidir. Her gün 20-30 insanın ölümüyle demokrasinin geleceğini düşünmek bir yanılğı olacaktır.”

***

Dünyada bir kaos durumu söz konusu. Bu durumdan çıkmanın yollarının araçları, demokrasi ve özgürlüklerin gelişmesiyle olacaktır.

Böylelikle kaos ortamından çıkılacağı gibi, eski ve halkların üzerinden hiç eksik olmayan uygulamaların yanlışlıkları da anlaşılır kılınacaktır.

Özellikle yeni dünya düzeni ekseninde değişim ve demokrasi söylemleriyle devletlere savaş açan, ‘halkların gerici otoritelerden kurtuluşunu’ sağlamak için girilen bu politikalar, biliniyor ki çıkarlarına riayet edecek yeni sistemleri kurma amacıyla olacaktır.

Böylece halk kurtuluşu beklerken, yeni ama eskisinden pek farkı olmayan baskıcı sömürücü bir sistemin gelişine tanık olacak.

ABD demokrasi söylemleriyle önce Afganistan’a, sonra da Irak’a girerek Büyük Ortadoğu Projesi’nin (BOP) ilk adımlarını böyle attı.

Ancak devrilen diktatör Baas rejimi yerini şu an Irak’ta yaşanan çıkmazlara bıraktı.

Saddam yanlıları, kışkırtılan halk yığınları, direnişte olan örgütler, BOP’a direniyor.

Üstteki dayatmalara ve alttan gelişen taleplere çözüm bulmada yetersiz kalan ABD yönetiminde

ABD ve Irak devletinin demokrasiye duyarlılığı olmazsa, bunalımlı ortama çözüm geliştirmesi de hayli zor olacaktır.

patlak veren peşpeşe istifalar, bu gerçekliğin bir yansıması oluyor.

ABD’nin demokrasi söylemlerinin nasıl bir değişime yol açtığı görülmelidir.

Her gün 20-30 insanın ölümüyle demokrasinin geleceğini düşünmek bir yanılğı olacaktır.

Irak’ta yaşananlara tek bir mekanizma gücüyle çözüm olunamaz.

Halkların özlemi olan özgürlük ve demokrasilerin baskısıyla değişim olacaktır.

Bu değişim de üstte bir değişim sağlayacaktır.

ABD ve Irak devletinin demokrasiye duyarlılığı olmazsa, bunalımlı ortama çözüm geliştirmesi de hayli zor olacaktır.

Halkın taleplerine karşı her zaman iktidarlara ve çıkarlara endeksli güçlerin engelleyici durumları gelişebilir.

Bunun için demokrasi ve özgürlüklerin gerçek sahibi olan halk, direnişle cevap verdiği zaman varolan sistem ve ortamların değişmesi mümkün olacaktır.

İktidar güçlerinin savaş sonucu eski devleti

İktidar güçlerinin savaş sonucu eski devleti yıkıp yerine yeni bir devleti kurarak değişimi sağladığını görmekteyiz. Yaptıkları en büyük yanlış, eskinin bir benzerini inşa etmeleridir. Bir devleti yıkıp yerine yeni ve benzer devlet inşa etmek, sorunların azalmasından çok, daha da artmasına yol açacaktır. Bu, insanların yüreğine kin ve nefret duygularıyla hapsolmaktan başka bir şey olamaz.

yıkıp yerine yeni bir devleti kurarak değişimi sağladığını görmekteyiz.

Yaptıkları en büyük yanlış, eskinin bir benzerini inşa etmeleridir.

Bir devleti yıkıp yerine yeni ve benzer devlet inşa etmek, sorunların azalmasından çok, daha da artmasına yol açacaktır.

Bu, insanların yüreğine kin ve nefret duygularıyla hapsolmaktan başka bir şey olamaz.

Önderliğimizin Irak ve Ortadoğu için öngördüğü demokrasi ve değişimi esas almak, en iyi çözüm olacaktır.

Demokratik ve kendi içinde federatif bir yapıya kavuşmuş bir Irak'ın günümüz koşullarında daha demokratik ve en üst bir çözüm olduğunu Önder-

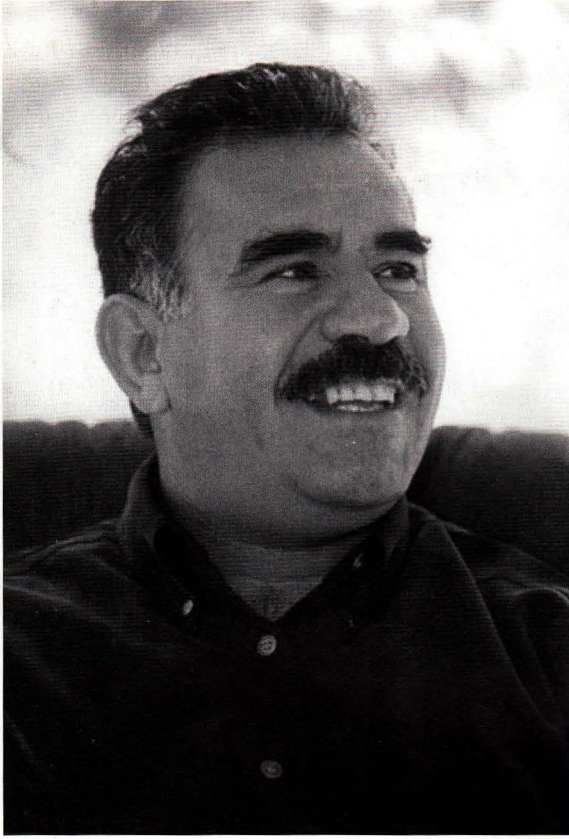
liğimiz kendi savunmalarında işlemiştir.

Dünya imparatorluğuna oynayan ABD, BOP'u hayata geçirebilmek için diğer Ortadoğu ülkelerini hep tehdit edecektir.

Kendisine yakın otoriteleri kurup çıkarları doğrultusunda kullanmakla birlikte, kendisine direnen güçleri de demokrasi söylemleriyle tehdit edecek ve savaşı dayatacaktır.

Her zaman böylesi bir gerçeklikle karşı karşıya kalacak Ortadoğu ülkelerinin halkların demokratik söylemlerine cevap olmak gibi bir zorunluluğu bulunmaktadır.

Halklara ve demokrasiye duyarlılıkla sonuca gitmek, krizden çıkış için daha doğru bir çözüm olacaktır.

Abdullah ÖCALAN

Devrimci ve Devrimcinin Eğitimi

“Direniş, önce bu bireyin kendisine karşı olmak zorunda. Bu yaramaz kişiliğinize karşı bir direniş, bir iç kurtuluş hareketini yapmanız gerekiyor. Bu kişilik, eğer bir şey yaratamıyorsa, başaramıyorsa, demek ki orada bir yetmezliği ve yanlışlığı var. Eğer bu aşılmazsa ne olur? Bu sizi teslimiyete, inkara, yenilgiye ve başkalarının kulu kölesi olmaya götürür. Başka türlü kendinizi bu işin altından sıyıramazsınız. Bırakalım başkalarını kurtarmayı, siz önce kendinizi kurtarın.”

***

Çoktan yenilmiş, ihanete uğramış, oldukça teslimiyetçi ve en temel insani, toplumsal, ulusal var oluş nedenlerine yabancılaşmış bir kişilikten; başta yengiyi, öze dönüşü, direnişçiliği, toplumsallığı ve ulusal düzeyi yakalamaya çalışan ve bunu da yeni bir dünya görüşüyle gerçekleştirmeye çalışarak kendimizde bir başarıyı yaratmak istiyoruz. Sizin en temel işiniz, gece gündüz demeden bu noktalarda yeterliliği yakalamaktır. Eğitim bunun için hayatidir. Bu kadar ağır sorunlarımız varsa, çözüm için artık kendinize yüklenmekten başka çareniz yoktur.

Çaresiz kalmayacaksınız!

Bu kadar yenilgili, yetmez, öze ters, yabancı, toplumsallığın asgari gereklerine anlam veremeyen, yurtseverlik, toplumsallık kavramlarını öze indirgemeyen kişiliğinizle bırakın kurtarıcı olmayı, kurtarılmaz bile mümkün değildir. Nasıl ki yenilmiş toplumlar, halk yığınları tanrıya sığınır, yalvarırsa; şu anda sizin de hareket içindeki konumunuz, her türlü ikiyüzlülük ve kendini kandırma ile birlikte bazen yalvarma, teslim olmadır; bazen fitne fesatla isyan etme, ona küfredmedir. Bırak bir devrimci kişilik için başlangıç olmayı, iyi bir ihanete, iyi bir ölüme götürür. Bunda gerçekten biraz çaresiz kalıyorsunuz. Sanki çaresizliği aşamayacakmış gibi bir tutum ve davranış içindediniz. Bu da düşmanın istediği bir şeydir, getirdiği bir konumdur.

Bırakalım başkalarını kurtarmayı, siz önce kendinizi kurtarın!

Varsa gücünüz, önce kendinizdeki yaramazı, yetmezi, zavallıyı yenin. Acaba içinizde kimler var, kimler yok? Bir sorgulasanız, bana göre içinde her tür sahtekar, korkak, döneke, düşkün, sorumsuz, zavallı, güçsüz, yenilmiş, yalvaran, yalancı, münafık vs. hepsinden var. Siz bunlarla güçlenemezsiniz. Siz bunlarla sağlıklı bir zenginlik olamazsınız. Demek ki önce iç kurtuluş mücadelenizi, bu saydığımız kişiliklere karşı vermeniz gerekiyor. Ve bunlar da başkalarının size aşıladığı soysuzluklardır. Şimdi siz şöyle davranamazsınız:

“Ben ne yapayım! Gelen bana tecavüz etti, her türlü piç bende gelişti.” Böyle bir savunma çok ahlaksızcadır. Böyle tecavüze uğramışsınız. Biraz amiyane tabirle, daha iyi anlamanız için söylüyorum. Veremediğiniz ideolojik kurtuluş, başarı tarzı, sizin böyle adlandırılmanıza yol açar.

Kendini tecavülden kurtaramayan, kendini işte böyle sonuçlara götüren, tamamen yenilmiş, düşmüş bir kişilikten, başaramayan bir kişilikten ne çıkar? Diğer bir yaklaşım da; **“ben ağlarım, kendimi yere atarım.”** Bu da tecavüze uğramış kişinin ruh halidir. **“Beni vurdular, bilmem bana ne yaptılar!”** Peki ben ne yapayım seni vurmuşlarsa! Ben sana diyorum ki **“diren, şimdi intikamını al,**

Çok ciddi kendinizi sorgulamanız gerekir. İlişki tarzınızda, eğitime yaklaşımınızda, genelde bütün yaşamsallık hususlarında, kendinden geçmiş, **“benden hayır çıkmaz”** der gibi bir havanız var. Adeta ucuz bir ölüme sonuna kadar yatma psikolojisinde-siniz. Neden böylesiniz?

Direniş, önce bu bireyin kendisine karşı olmak zorunda. Bu yaramaz kişiliği-

nize karşı bir direniş, bir iç kurtuluş hareketini yapmanız gerekiyor. Bu kişilik, eğer bir şey yaratamıyorsa, başaramıyorsa, demek ki orada bir yetmezliği ve yanlışlığı var.

Eğer bu aşılmazsa ne olur? Bu sizi teslimiyete, inkara, yenilgiye ve başkalarının kulu kölesi olmaya götürür. Başka türlü kendinizi bu işin altından sıyıramazsınız.

akıllı ol, bir şeyler yap.” Buna da **“ben yapmam”** dersen, o zaman sen düşkünsün, senden hiç hayır çıkmaz. Sen bile bile düşkünlükte ısrar ediyorsun, o zaman gelen sana her istediğini yapar. Bunun başka yolu yoktur. Ağla. Ne ağlayacaksın! Ağlayana kimse acımaz.

Biz teslimiyet ideolojisini terk ettik

Kendinize bakın; hep ağlıyorsunuz. Bu doğru değil. Bunu aşmanız lazım. Ben ne yapayım, başka türlü allaha yalvarır gibi Önderliğe mi yalvaralım! Olacak iş değil.

Biz, bu teslimiyet ideolojisini çoktan terk ettik. Siz ise bu teslimiyet ideolojisi nedeniyle

kendinizi doğru değerlendiremiyorsunuz. Belki de kendinize gücünüz yetmiyor. Ama o zaman da her şeye razı olmalısınız. Gelen sizi satın alır, gelen sizi öldürür, bastırır, elinizdeki alır. Bu ne demektir? Bu, **“ben hep vurulurum, dövülürüm, hep yanlış yaparım, yani hep kaybederim”** demektir. Buna kılıf giydiremezsiniz, bunu savunamazsınız. Şaşıyorum sizin gerçekliğiniz karşı-

Çözüm ve kurtuluş kişiliği

Hayat kanunu karşısında konumunuzu sağlam kılmanız gerekiyor, kendinizde bir iç savaş vermeniz gerekiyor. Eğer bu doğru verilirse; bu sorunların üzerine hücum edersiniz, duygulardan tutun en amansız bir savaş eylemine kadar müthiş üzerine gidersiniz.

Eğer böyle bir kişilik olursa sizde, eski kişiliğin yerinde

yeller eser ve hücum kişiliği ortaya çıkar.

Hücum kişiliği, her konuda hücum kişiliğidir.

İdeolojide fethedici dir. Örgütlenmede, her türlü pratikte, yemek yemede bile fethedici dir. Hangi soruna el atarsa çözer. Bakar, anlam verir; noksanlığı görür, tehlikeyi, başarısızlığı görür ve her an ona cevap yetiştirir. Çözüm kişiliği, kurtuluş kişiliği budur.

sında. Kendinizi bile savunamıyorsunuz, ölüm konusu olmaktan çıkaramıyorsunuz.

Tüm bu hususlarda kesinlikle radikal bir değişimğe ihtiyacınız var. Sizin durumunuz gerçekten her gün tanrıya yalvaran köylüyü veya patlamış günağın işçiyi veya köle bir halkın sömürgeci sömürülmesini andırıyor. Bu da kurtuluşun işaretidir. Ayıptır! Aslında artık sizin sorununuz değil, ahlaktır. Sizi ideolojik, siyasi, askeri olarak çözmekten ziyade, artık ahlaki olarak çözmek gerekir. Çünkü bu kişiliğiniz büyük ahlaksızlık içeriyor.

Davranış olarak çok bitiksiniz. Sorunlarınız ideolojik değil, moral düzeyindedir. İdeolojik, eğitimsel, askeri sorunlara güç getiremiyorsunuz. Neden? Moraliniz yok, ahlakınız yok, irade yok, sağlam duruş yok. Dolayısıyla bu eğitimsel sorun önemli savaş oluyor. Hatta bu savaşı başarırsanız, diğer savaşlara doğru adım atarsınız ve bunu artık sağlamak biraz da elimizde. Şimdiye kadarki bütün yaşam kalıplarınızı, hatta devrimcilik sandığınızı birçok şeyi soruyoruz.

İşte bu kişilik alışmazsa sizde, o sokaktaki kişilikler gibi çarpık olursunuz. Bu nedenle şu daha iyi anlaşılıyor: Bunda devrimci siz bu kişiliği yaratamazsanız, ajansınız devrimci. Ajantik şu anda anlaşılıyor ki bizde binbir türlü sorun tehlikelisi de en safça, iyi niyetlice yapıyor. Ben iyi niyetliyim, ben safım, ben devrimciyim, ben devrimciyim”, ama sen çok

temel bir sorunda kendini çözemediğin, kendini sorumlu kılamadığın için, bilinçli ajandan daha kötü bir rol oynuyorsun.

Devrimci bir sizde yaygın ve bunu böyle çok uyduruk bir söylemle örtbas ediyorsunuz, geçiştiriyorsunuz. Şu anda benim en çok uğraştığım; ne TC'nin füzeleridir, ne “araya şöyle saldıracağız” demeleridir, ne şu devletin tavrıdır, ne halkın içinde bulunduğu durumdur, ne de PKK'nin şu veya bu durumudur. Tüm bunların asıl sorun, sizin bu duruş şeklinizdir. Çünkü adeta arabayı atın önüne koymuş, yürütmeme niyetindediniz. Çok tehlikeli bir durum. Devrimci olmak istiyoruz. Ama önüne takoz koymuşsunuz veya kendinizi önüne bent yapmışsınız. “Bizden bu kadar” yaklaşımıyla, şu anda objektif olarak önemli oranda devrimi durdurma gücünüz. Devrimin adı “iyi niyet”, bunun adı “elimden bu kadar gelir”, bunun adı “ben ne yapayım, böyleyim, aşamıyorum kendimi”. Tüm bahanesi çok. Ama gördüğünüz gibi çok tehlikeli. Bizim halkımız, köylülerimiz iyi niyetlidirler, çalışırlar, ama hiçbir şeye de sahip olamazlar. Bunu siz kadercilikle de değerlendiremezsiniz. Bir kadercilik konusu olmaz. Bana göre aşılması kesinlikle mümkün ve hatta emredicidir. Kaldı ki bu kişilik çözümlenmiştir. Bunda ısrar yeteri. Biriken artık. Ne satılıyor, ne alınıyor; ne yapıyor, ne yapıyor; ne yürüyor, ne yürütüyor. Dedğim gibi, bir engel kişiliği.

Devrimcinin eğitimi her şeyden önce gelir

Kendinizi bu durumdan kurtarmanız gerekiyor. Samimiyetinizi ancak böyle kanıtlayabilirsiniz. Bir sonuca gitmiyorsa, bir büyük gelişmeye kendini yatırmıyorsa, ben ne yapayım? Kabul edersek sizin bu duruşlarınızı, bütün yenilgilere şimdiden kendimizi yatırmış olacağız. Önderlik bunu normal görürse gelişme durur. Herhalde bunu bize düşman bile yaptıramadığına göre, sizinki demek ki düşmandan daha tehlikeli oluyor. İyi niyet burada çok kötü, sıradan duruş çok kötü. Neden? Çünkü düşmanın sağlattıramadığı yenilgiyi, bu kişilik sağlattırarak. Bunun için devrimcinin eğitimi her şeyden önce gelir. Devrimci, kendini, tüm sorunlarda çözücü, tüm adımlarda başarılı, tüm

vuruşlarda koparıcı, tüm bakışlarda fethedici kılamazsa, o devrimci devrimci değildir. O devrimci beladır, o devrimci yenilgi zeminidir. Bu konularda uyanık, sonuç alıcı olmaktan başka çareniz yok.

Kendinizi burada böyle bir devrimci tanıma ulaştırmanız gerekiyor. Bu duruş tarzınızı önce aşacaksınız. Yani sürekli düşünebilen, sürekli doğrulara hücum edebilen, sürekli görebilen, sürekli doğruyu yaptırabilecek kadar gücü ortaya koyabilen bir kişiliğiniz olacak. Her yerde ve her zaman, her şeye ve herkese karşı doğruların dili olacaksınız. Devrimci korkmaz, yılmaz. Gerektiği yerde konuşur, gerektiği yerde yürütür, gerektiği yerde kendisi her şeyi üstlenir. Devrimci budur! PKK'nin de devrimciliği budur!

Güneşin Olsun

Güneşin olsun gönlünde
Kar bile yağsa
Ya da fırtına olsa.

Gök bulutlarla
Dünya kavgayla dolsa

Güneşin olsun gönlünde
O zaman gelsin ne gelirse
Doldurur ıçıklarla
En karanlık gününü

Bir şarkın olsun gönlünde
Sevinçli ezgilerle
Seni günlük tasalar boğsa bile

Bir şarkın olsun dudaklarında
O zaman gelsin ne gelirse
Yardım eder atlatmaya
En yalnız gününü

Başkaları için de bir diyeceğin olsun
Tasada ve bunalımda
Ve seni mutlu edecek her şeyi
Söyle onlara da

Bir şarkın olsun dudaklarında
Yitirme sakın cesaretini
Güneşin olsun gönlünde
Ve her şey iyi olacak

Cesar Fleischler

Bilişim Devrimi

Haki CİWAN

hakiciwan@tecakonline.com

İçinde yaşadığımız çağda bilişim teknolojileri yaşamımızın her alanında aktif olarak kullanılmaktadır. Evimizde, işyerimizde, bankada, okulda, iletişim ve haberleşmede, kısaca yaşamımızın hemen hemen her alanında teknik araçlar yer almış bulunmaktadır. Bilişim devrimini toplumların ve bireylerin yaşamlarında köklü değişiklikler yaşanmasına yol açan gelişmeler, olay ve olgular bütününe verdiğimiz bir tanımlama olarak algıarsak, devrim bazen ortaya çıktığı toplumun içinde etkisini gösterdiği gibi bazen de sınırları aşarak küresel anlamda radikal değişimlere yol açar.

***

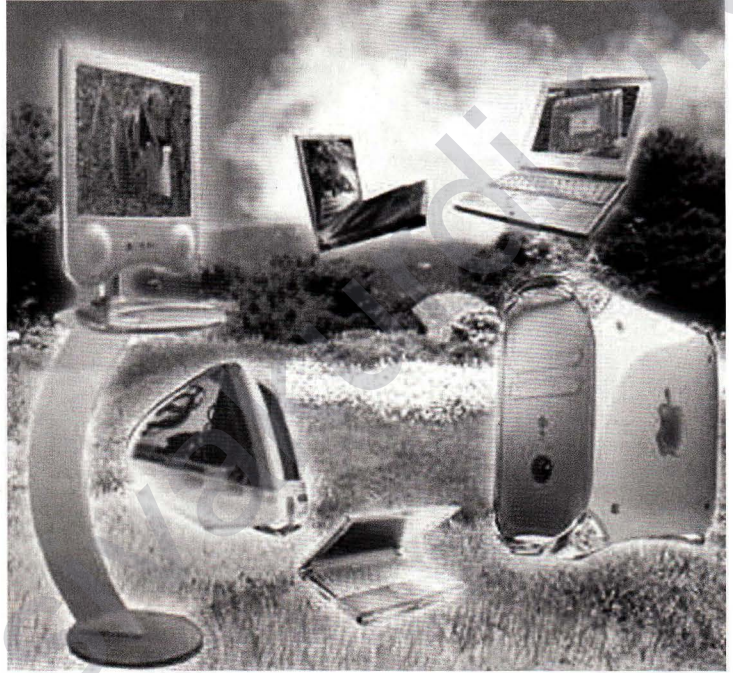
İnsanlık yüzyıllardır kendisini geliştirmeye, ilerletmeye çalışmıştır.

Sürekli daha iyiyi, daha güzeli yakalama arzusu, onu doğayla ve kendisiyle bir savaşıma sürüklemiştir.

Geride bıraktığımız yüzyılda insanlık diğer asırlarla kıyaslanamayacak ölçüde bir gelişim ve ilerleme yaşamış, bilim ve teknik her geçen gün farklı bir yenilikle karşımıza çıkmıştır.

Bu yeniliklerin en önemlisi de hiç şüphesiz **bilgisayar** olmuştur.

Böylelikle iş hayatı, toplumsal yaşam ve birey-

sel ilişkilerde köklü değişimler ortaya çıkmıştır.

20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren bilgisayar, sadece araştırma ve savunma amacıyla (ARPANET) kullanılırken, 80'li yıllarda mikro bilgisayarların geliştirilmesi ve maliyetlerinin azalmasıyla daha geniş bir kullanıcı kitlesine ulaşmış, günümüzde ise çoğumuzun gündelik hayatının bir parçası oluvermiştir.

Bir diğer yenilik de,

bilgisayarları birbirine bağlayan internetin insanlığa küresel iletişimin kapılarını sonuna kadar açmış olmasıdır.

Özellikle internet, intranet ve extranet gibi ağ

sistemlerinin sınırlar ötesi iletişim, haberleşme, pazarlama, reklam ve ticaret gibi birçok olanağı sunması, gerek maliyet gerekse etkinlik açısından avantajlara sahip olması, artan bir ivmeyle bu teknolojilerin kullanılmasını ve geniş kitlelere ulaşmasını çoğaltmaktadır.

İnternet, kapsamı çok geniş olan ve her geçen gün daha da büyüyen teknolojik gelişmelere anında cevap verebilen bir dünyanın kapısını insanlığa açmıştır. İnsanlık bu dünyada yüzyıllardır geliştirdiği uygarlıklara, bilimsel gelişmelere, gerçekleştirdiği eylem ve etkinliklere farklı bir perspektif getirmiş ve bu dünyanın dinamiği ile yepyeni kavramlar yaratmıştır.

İşte bu sözünü ettiğimiz iki yenilik ve onların çevresinde gelişen ikincil aktörlerin oluşturduğu bilişim alanlarının toplumlara, bireylere ve ekonomi anlayışına getirdiği farklı boyut, yarattığı yeni kavramlar ile oluşturduğu köklü değişim sürecine "bilişim devrimi" diyoruz.

Bilişim devriminin getirdiği pozitif ve negatif yönler vardır. Bu da evrende varolan ekolojik dengeden kaynaklanıyor olsa gerek.

I. Sosyal Yaşama Etkileri:

Bireylerin ortak çıkarlarını geliştirmek amacıyla oluşturdukları birliğe toplum diyoruz.

Bilişim devrimi, insanların ortak çıkarlarına ulaşmasında yardımcı olmakta, toplumsal hayatta daha düzenli, daha organizeli yaşanmasına hizmet etmektedir. Bunları özetlersek;

a) **Bilişim teknolojilerinin tıp, ekonomi, eğitim gibi alanlarda etkinlik sağlanmasıyla bu alanlarda daha verimli çalışmaların yapılarak toplumun refah düzeyinin yükselmesi**

b) İletişim ve haberleşmeyi kolaylaştırması ile toplumsal sorunların daha geniş platformda birleştirilmesi olanağına ulaşılması

c) **Devlet teşkilatı ile toplum arasında şeffaf ve etkili bir köprü kurulmasına hizmet etmesi. (e-government)**

d) Aykırı grupların kendilerini küresel ölçekte ifade etme olanağı yakalamaları

Olumsuz etkileri;

a) Bilişim dünyasında yaşanan gelişime paralel olarak aile hayatı, iş hayatı sınırlarının birbiri içerisine geçmesi ve toplumun temel taşı olan aile düzeninin bozulması.

b) **Gelişmiş olan ülkeler ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki farkın büyümesi, gelişmekte olan ülkelerin toplumlarına**

yaratılan katma değerden daha az ölçüde pay alması.

c) Yüksek gelir grubuna dahil olan kişilerin teknolojiden daha fazla yararlanmasından dolayı toplumda eşitsizliğin gittikçe artması.

d) **Toplumsallıktan bireyselleşmeye doğru, hatta sanallaşmaya doğru bir yönelimin olması.**

e) Teknolojik gelişmelerin toplumu arkasında sürüklemesiyle toplumsal bilincin makineleşmesi.

2. Ekonomik Hayata Etkileri

Ekonomi dünyası, başka bir deyişle burjuva sınıfı, teknolojik gelişmeleri yakından takip etmiş, gelişimin uygulayıcısı, çoğu zaman da yaratıcısı olmuştur. Teknoloji ekonominin etkinlik, verimlilik ve kâr mekanizmalarının ahenkli bir bütün olarak yükselmesini sağlarken, diğer yandan üretim, pazarlama, finansman ve satış süreçlerinde yeni uygulamaların ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Bilişim devriminin ekonomik hayata etkileri;

- Küresel rekabet olanağını sağlaması,
- Üretim sürecindeki verimliliğin artırılması ve global pazarlara açılma olanağını kolaylaştırmasıyla ürünlerin daha geniş bir pazarda sunulması,
- Firmaların ürünlerini çok düşük bir maliyetle, etkili bir şekilde, küresel düzeyde reklamlarını yapabileme imkanını sunması,
- Ürün çeşitlenmesini sağlaması,
- Hizmet sektörünün büyüme göstermesi,
- Çalışma süresini indirmesi,
- Klasik ekonomideki kurumların yerine yeni kurumların oluşmasıyla bu kurumların faaliyetlerine son vermesi.

Olumsuz etkileri;

- Faaliyetlerine son verilen kurumlarda çalışan kişilerin işsiz kalması, böylece işsizlik oranının artması,
- Firmaların ağ sistemlerine olası bir saldırı ile meydana gelen büyük mali kayıplar,

c) Bilişim teknolojilerini üretemeyen ülkelerde, bu ürünleri dışardan sağlaması sonucu dışa bağımlılığın oluşması.

3. Bireysel Yaşama Etkileri

Birey, bilişim teknolojilerini kullanarak günlük yaşantılarını kolaylaştırmakta, daha planlı ve sistematik bir hayat sürebilmektedir. Bu teknolojik araçlar, insanların daha etkin bir zaman planlaması yapmasına yardımcı olmaktadır. Olumlu etkileri şöyle özetleyebiliriz.

a) Bireyler hem özel yaşantılarında hem de iş hayatında hız, verimlilik ve etkinlik kazanmaktadır.

b) Küresel bilgi alış verişi sayesinde bireyler, dünya çapında kendilerini ilgilendiren her konuda kolayca bilgi sahibi olabilmektedir.

c) İnternet üzeri bireyler, birçok bilimsel eser, makale, konferans notlarına vb. ulaşarak global düzeyde karşılaştırmalı bilgi edinerek kendilerini geliştirmelerinin yolu açılmıştır.

d) Bireylerin toplumsal hayatta kendilerini ifade etme özgürlüğünün elinden alınması gibi durumlarda, kendisini internet üzeri daha rahat ifade edebilmesi. (Üçüncü cins gibi...)

Olumsuz etkileri;

a) Bilişim teknolojilerini kullanan bireyler ile bunları kullanmayanlar arasında bilgi uçurumunun büyümesi,

b) Porno, şiddet ve kişilik haklarına saldırı içerikli internet sayfalarının özellikle çocuklar ve gençler üzerinde olumsuz etkiler yaratması,

c) Sağlık üzerindeki olumsuz etkileri; sürekli tekrarlı stres rahatsızlığı, carpal tünel sendromu, tekno stres vb. birçok psikolojik rahatsızlığa yol açmaktadır. Örneğin tekno stres belirtileri görülen kişilerde saldırganlık, insanlara karşı düşmanca davranışlar, sabırsızlık ve zayıflık gözlenmektedir. Hastalar sürekli bilgisayar üzerinde çalışmaları sonucu karşılaştıkları durumlara insanca tepkiler vermemekte, aksine otomatikleşmiş bilgisayar davranışlarına benzer reflekslerde bulunmaktalar.

BİZDEN BİRİYDİ

Toprak denizi ovamızdan, dünyayı Mardin'den ibaret bildiğimiz çocukluk zamanlarımız... Hep o dünyaya gitmeyi hayal ederdik. Mardin uçurum bir şehirdi. Uzaktan ihtişamlı görüntüsü, gece bir yıldız kümesi gibiydi. O masal şehrin altında yeşerdik! Qasar'da.

***

Kiş aylarını beklerdik. Yağmurların delicesine yağdığı, çamur deryası sokaklarımız.

Kış annelerimizden farklı, daha bir şevkle karşılardık. Maceralı, kasvetli bir hava kokardı kış! Toprak nemlenir, buram buram ciğerlerimize doldurduk kokusunu. Oksijenimiz topraktı.

Yeni yıkanmış elbiselerimizle, arabaların kayganlaştırdığı patikalardan kayar, tepemize kadar çamura batardık.

Cıvık sulara vururduk ayaklarımızı, arkaya doğru tekmeleyerek koşardık.

Aykırı yaşamak, çelişkiyi bilemek çocukça bir oyundu bizim için.

Annelerimiz kış bitsin isterdi. Çelişkiye yenik düşmüş, pes etmiş mağrur duruşları acınasıydı. Ama biz yasamızı işletiyorduk. Çocuktuk henüz!

Zaten kışın doğmuştuk, hemen hepimiz oğlak burcuyduk. Bir kanun gibi. Resmi seceremizde böyle işliyor hikayemiz; 01.01.19... falan tarihte rivayet!..

Sonra büyümüşüz

Henüz bıyıklarımız yeni terlemişti.

Yazdı!

Artık göçerdik masalımızdan.

Metropollere utangaç misafirler olurduk.

Şehir kalabalıklarına karışırken, masalımızdan uzakta, acımasız gerçeğimize çarpıyorduk.

Her yerde bizdik artık, yaz mevsimi göçmenleri masal dilini kaybetmiş, anamızı unutuyorduk.

Şehre benzemiştik.

Beyaz tenli zenciler gibi!

Herkesten çok çalışır, herkesin en fakiriydik. Bunu yaşayarak öğrendik.

Başka şeyler de öğreniyorduk çaktırmadan.

Birlikte büyüdüğümüz 12 Eylül yılların anormalliğini de şehirde öğrendik.

Yaşam minvalimiz değişiyordu.

Politikleşiyorduk artık.

Biz de bir kuşaktık böylece; ateşten bir kuşak, bir nehirdi bizi sürükleyen.

Ansızın kol oluyorduk. Yürüyorduk, her birimiz bir yana dağılıyorduk. Hevi oluyorduk!

Ayrılmıştık sonra.

O öğrendiğini kendi dili ve bedeniyle anlatmaya karar verdi. Hepimiz için bir okuldu artık. Şehir şehir dolaştı, yetmedi. Dağlara vurdu kendini. Dibiinde yeşermediğimiz dağların zirvesindeydi.

Hevimiz büyüdü!

Uğradığımız her durakta, kelimeler saklıyorlardı çocuk yüreklere, kelimeler çoğalıyordu, büyüyordu. Hevi oluyordu, bir masal gibi ezberlere nakşoluyordu .

Hayali geçmişten geleceğe bir köprü kurmaktı. Sonra bir akın gelecekti. O köprüden muhacirler geçecekti. Çocuk, genç yaşlı ve gözleri parlayan genç kızlar! Hep birlikte yeni yaşam tiyatrosunun temel karakterleri olacaklardı.

Hevi yeşerdi, rivayet gerçeğe dönüştü.

Gelecekler, köprüleri yakarak geldiler.

Artık bir çağrıydı güneşe çağrı!

Medyaya çağrı gerçeğe çağrıydı!

Hevi devrimciydi.

Durmadı!

Hevi bir adım daha önde, yol alıyordu.

O yarattığının peşindeydi artık. Her yerden çağrı sesleri, bohçası sırtında bir gezgindi.

Çoğalmıştı. Toprak taneleri gibi, su gibi her yere akıyordu. Hevi önde, biz arkadan yol alıyorduk.

Yine bir yolculuk! Yine Hevi önde bir kaza ve Hevi mahşere sakladı kendini!

Hevinin peşinden mahşere kadar...

İNSAN YETİŞTİRMEK

İzzet EKER

senkimsin_1@hotmail.com

“Bir yılı planlıyorsanız pirinç yetiştirin
20 yılı planlıyorsanız ağaç yetiştirin
Yüzyılları planlıyorsanız insan yetiştirin”
(Çin atasözü)

***

Orkide çok hoş bir çiçektir, ama yetiştirilmesi zordur. Başarılı şekilde orkide yetiştirebilmek için; ısıyı, ışığı ve saksının büyüklüğünü iyi ayarlamanız gerekir. Orkide uygun gübre toprak ister. Hastalık ve böceklerden kolay etkilenip zarar görebilir. Bu nedenle bir kişi ilk orkide yetiştirme denemesinde genellikle başarısızlığa uğrar. Ya insan yetiştirmek?

İnsan yetiştirmek ise çok daha zor ve karmaşıktır. Ayrıca çok dikkat isteyen bir iştir. **Söz ve davranışla, sevgiyle örnek olmak en iyi eğitim biçimidir.** İnsanlar arasında mesafeli kalma eğilimleri giderek artıyor.

Bir insanı sevgiyle yetiştirmek... Nasıl da güzel... Doğru zamanda eğitmek çok önemlidir. **Bir insanın ruhsal ve bedensel gelişimi için ihtiyaçların doğru tespiti tüm eğitimlerin başında gelir.**

Felsefede mutlak olan değişimdir, deniliyor. Ama bu değişim olumsuz da olabiliyor. Fakat değişim kaçınılmazdır. Burada sorunumuz, insan yetiştirmede doğru değişim yöntemlerini keşfetmektir. **Ama dünyada en büyük keşif, insanın kendini keşfetmesidir.**

İnsandaki sağlıklı değişim için ihtiyacın doğru tespiti ve tanımlaması şarttır. Çünkü ihtiyacımızı doğru tespit eden, değişim dönüşümde gelişimi sağlayacak kişilik bilinci edinir. Dikkat edilirse, **toplumda çok ciddi bir bilinç sapması var.** Kişilik bilinci kişiye özgüven duygusunu da kazandırır. **Eğer yaşamınıza bir değer**

biçmeniz istenseydi sizden, cevabınız ne olurdu? Mutlaka yaşama ve kendi yaşamınıza, başka yaşamlara değer verirdiniz.

Konumuza dönersek; konumuz insan yetiştirmektir. Konumuza alıntı ve örneklerle anlatalım.

Günün birinde bir filozofu sevgiliyle çiftleşirken yakalamışlar. Filozofa kızarak sormuşlar; **“ne yapıyorsun?”** diye. Filozof hemen yanıtlamış; **“İnsan ekiyorum, görmüyor musunuz?”**

Evet, insan ekmek... Filozofa yakışan da buydu. Ama bizim insan yetiştirme sorunumuz var. Filozof, insan eki-

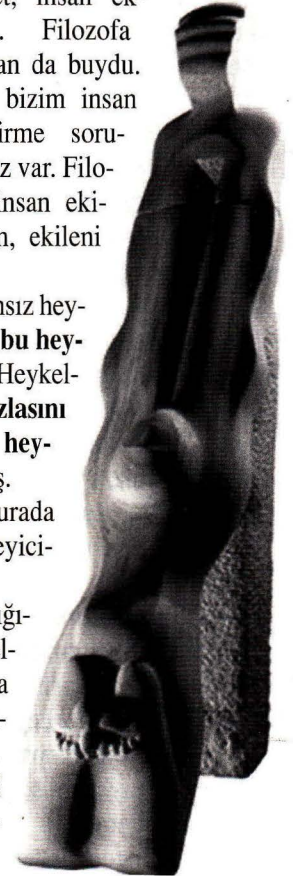
yordu. Burada önemli olan, ekileni iyi ve doğru yetiştirmektir.

Başka bir örnek daha: Fransız heykeltıraşçıya sormuşlar; **“sen bu heykelleri nasıl yapıyorsun?”** Heykeltıraşçı da **“taşların fazlasını yontup atıyorum. Geriye heykel kalıyor”** cevabını vermiş.

Ne etkileyici değil mi? Burada yöntem ve metodların etkileyiciliği öne çıkıyor.

Hangimiz başa çıkamadığımız ciddi sorunla yüzyüze gelmedik. Hepimiz geldik. Ama nasıl çözdük? Sorun da burada ya! Neyse, devam edelim.

“Ne istiyoruz? Her şeyi! Ne zaman istiyoruz? Her men şimdi!”

Bu slogan, 1960'larda üniversiteli öğrenciler arasında oldukça popülermiş. Bu slogan, tam aynı sözcüklerle duyulmuyorsa da, temel fikir aynıdır.

Gerçekten de daha fazla maddi şeyler peşinde koşmak, adeta canımıza özgü bir özellik olmuştur. Zengin olmak, maddi şeyler elde etmek, birçok kişinin yaşamındaki en önemli hedef olmuştur. Eski ABD başkanı Jimmy Carter böyle demiş; "insanlar artık ne yaptıklarıyla değil, sahip olduklarıyla tanınıyorlar." Bu belirleme bizim için de geçerli bir duruma gelmiştir.

Peki maddi şeylerden daha değerli şeyler var mıdır? Varsa bunlar neler olmalı?

Elbette vardır. Maneviyat desek genel olur. Ama maneviyat, bir insanın sahip olabileceği bütün değerlerin en anlamlısı ve güzel olanıdır. Maneviyat genel bir kavram; ama kapsayıcıdır. Örneğin erdem, ahlak, emek bilinci, mantık, ruhsal ve düşünsel gelişkinlik, sevgi, aşk, inanç ve bağlılık manevi değerlerdir. **Kişilik bilinci edinmede ve insan yetiştirmede maneviyat belirleyicidir.**

İnsan yetiştirmek zor ve ahlaklı bir görevdir.

Yaşama sevinci, doğrudan insan yetiştirme eylemine etkide bulunur.

Yaşama verdiğimiz değer, kişiliğimizi ve ilişkilerimizi etkiler.

İnsanlık tarihinin başlangıcında insan, yaşamda hep söz sahibi olagelmiştir.

Burada şu ortaya çıkıyor: Yaşama sevinci, yaşama aşkı ve yaşama saygının çok önemli bir konu haline gelmesi...

İnsan, zıtlarının bir karışımıdır.

Bunun ne kadar bilincindediniz? Neden doğruları kişisel ya da bilimsel olarak öğrenmek yerine, insanlar tanrıya veya tanrılara (eğer varsa) sığınır. Bunun bir ne-

deni de, emek ve çaba harcamadan bir yerlere sığınma acizliğidir.

Sormak istiyorum: **Tanrı varolduğu için mi inandınız, yoksa inanma ihtiyacı mı tanrıyı oluşturdu?**

Tanrı dünyayı yaratmadan önce ne işle uğraşıyordu? Evrende her şey temel bir fikir etrafında, yani insanın etrafında döner.

Bu dünyanın başlangıcından beri gelen, tüm tarihi içeren ilkesel ve diyalektik bir işleyiştir.

Bunu bilmek demek; aynı zamanda insanı ve toplumsal gelişmeyi de anlamak demektir.

Tekrar soralım; insanı kim ekti? Ya da insanı kim yetiştirdi?

İyi ya da kötü, kişisel deneyimlerimizden değerli dersler çıkarabiliriz.

"En iyi öğretmen, yanan eldir" diyorlar. Doğru mu? En iyi öğretmen deney mi?

"Boşuna kendinizi kandırmayın. Sürekli yaptığınız şey ne ise siz osunuz!" (Aristo)

İzafi olarak doğru. Unutmayın; uğraşlarımızın çoğu bedenimize yöneliktir. Bedenin dili, çoğu zaman insan yetiştirmede çok ciddi bir engeldir. Onun için **insan yetiştirirken bedenin dilini değil, mantığın dilini en bilimsel şekilde kullanalım.**

Özellikle 1970'lerden sonra Kürdistan'da gelişen ulusal mücadele, en çarpıcı ve bilimsel örnektir.

1978'de partileşmeyle başlayan bu süreç, eşine az rastlanır bir insan eğitme ekolu olarak gelişti. Bu diyalektik bir olgu.

Ulusal hareket aynı zamanda Kürdistan'da insan yetiştirme hareketi olarak da gelişti.

Bütün insanlar güzeldir duygusuyla insanca kalın...

Kürdistan'da Aydınlanma ve Sanat Sorunlarımız

Delil SERHAT

“Sanat çalışmalarımızda önümüze çıkan temel sorun, sömürgeci etkilenmenin hala varlığını sürdürmesidir. Kendini aşağılayan, üstün gördüklerine öykünür. Gözü hep dışarıdadır. Kürt tarihi ve sosyal çelişkilerini çözümlenmekten çok, başkasının gündemiyle doludur. Bu yön­süz­lük, bu doğrultu yoksunluğu onu bazen romantik, bazen realist, bazen postmodernist etkilenmelerle yükler. Hiçbirine hakim değildir ama hepsinden izler taşır. Ortaya çıkan şey sentez değil bir karışımdır. Çünkü sentez olabilmesi için tezlere ve anti tezlere hakimiyet zorunludur.”

***

I.

Güzel nedir, neden ona ilgi duyar ve etkinliğine yöneliriz?

Doğa güzellikleri yeterli görülmeyip bizi onun tasvirine götüren hangi güçtür?

İnsan, sonsuz doyum arayan bir varlıktır. Oysa karşısındaki nesnel dünya, yalnızca sınırlı olanaklar

sunar kendisine. Bir hayvan, yaşamak için yeterli koşullara ulaştığı anda dinginleşir. Bu yüzden doğayla barışıktır, özgürlük gibi bir sorunu da olamaz. Oysa insan hep ister. Maddi varlığının ötesindeki duyguları, eğilimleri, tepkileri, yani ruhundaki her şey doğayla çatışma halindedir.

Alman filozofu Schopenhauer'e göre biz acı çeken varlıklarız ve bunun tek sorumlusu da sonsuz isteklerimizdir. Ne kadar çok istersek, o kadar çok acı çekeriz. Öyleyse ondan kurtulmanın yolu istememek, az istemek, diğer bir deyişle doğayla çelişik olmaktan çıkmak, uyum sağlamaktır.

Ama insan, bu geri dönülmez yola girmiştir bir kere! O hep isteyecek, doğa da bir zorunluluk olarak ve bağımlaştırarak karşısına çıkacaktır.

İşte sanat, buradan yola çıkarak ilerler. Mağara resimleri ve heykeller ilk sanat eserleri sayılır. Sporun kökeni ise avcılığa dayandırılır.

Duvarlara aslan resmi çizen ilkel insan, bu eserde aslanın bağına bir ok saplamayı da ihmal etmemiştir. Bu, onun arzusudur. İşleri yolunda gitmeyen avcı, mağaradaki resimle çelişkisini uzlaştırmayı dener.

Sanat, din ve felsefe, bu anlamda insanlığın en derin ilgilerini di-

le getirir. Ötekiyle ben arasındaki çelişkiyi çözme-ye çalışır. Böylece insandaki bu dünyaya fırlatılıp atılmışlık, hiçlik, suçluluk gibi duyguları dengeleyerek yaşamına anlam katar.

Güzel bir sanat eseri karşısında kişi kendinden geçer, evrensel uyuma döner. **“Her şey bende, ben her şeydeyim”** duygusu, onu nesnel yaşamın bir parçası yapar.

II.

Buraya kadar şöyle bir sonuç çıkarmak mümkün müdür? **“Sanat, bireysel (yani ben ile öteki arasın-da) bir sorundur ve sosyal yönü yoktur.”**

Elbette hayır!

Sanat tarihi incelenirse görülecektir ki, **sosyal hareketler ve sanat, zirvelerini hep aynı dönemlerde yaşamıştır.** Bu tesadüf değildir. Çünkü nihayetinde sosyal hareketler de toplumun istemleriyle bir dışsal zorunluluk olarak sistemin çatışmasından doğar. Hele her sosyal hareketin toplumsal çatı altında bireylerin benzer ama özgün amaçlarla kurulduğu düşünülürse, sanatı toplumdan koparmak iyice olanaksızlaşır. Üstelik toplum, bireyledir; sistem ise toplumun ötekisidir. Bu dü-şüncede ilerledikçe başa döneriz yeniden.

“Sanat için sanat” bu anlamda boş ve anlamsız bir kavramdır. Sorun, sanatı sanat için değil, hangi sosyal grup için yaptığı sorunudur.

Shakespeare ve **Molierr**'in oyunları Rönesans'ın ürünleridir. Romantik **Hugo**, gerçekçi **Zola**, bireyci **Stendhal**, Fransa'nın o müthiş yüzyılının ürünleridir. Rusya'da insan ruhunu didik didik eden **Dostoyevsky**; ateşli nihilist **Turgenyev**, **“dünyayı sevgi kurta-**

racak” diyen **Tolstoy**, soylu aşık **Puşkin**; Ekim devrimi karşı devrimci **Kazak Gregor Melehov**'un gö-züyle verebilecek kadar güçlü bir kalem...

Solohov, Çernişevsky, Çehov, Gorki, Gogol ve daha niceleri! Bu Rus aydınlanmasını onun sosyal ha-reketlerinden ayırabilir miyiz?

Steinbeck ve **Hemingway**, geçen yüzyılın ilk bölü-mündeki sosyal hareketlerden bağımsız mıdır acaba? Böylesi dönemlerin manzarası özetle şöyledir:

Sistem, insanların, grupların ya da toplumların taleplerine yanıt vermekten acizdir.

Kitlenin gelişiminin önünde engeldir ve aşılması gerekir.

Bunu ilkin aydın görür. Bugünün eleştirisini ve yarının projesini çizmeye girişir. Halkı bilinçlendirir, hatta eyleme öncülük eder.

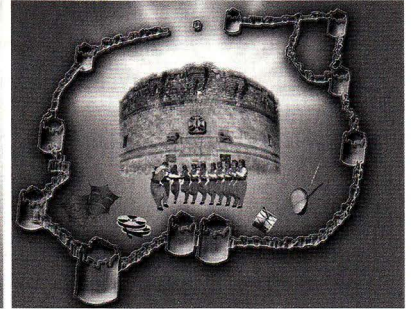
III.

İş bizim ulus gerçeğimize gelince daha da karma-şıklaşır; uyumsuz ve çelişik görünür. Ya genel belir-lemelerden vazgeçmek ya da onlara uymak için ken-di gerçekliğimizin önemli bir kısmını görmezden gelmek gerekir.

Çünkü Kürt sosyal hareketlerinde aydın ve sanat-çının öncülüğü yok gibidir. Sanatçı ne devrimin ha-bercisi ne de güç katanıdır bizde. Hatta sanat tartış-ması bile spekülattır. Durumun bazı tarihsel sosyal nedenleri vardır.

Biliniyor; Kürtlük bastırılan, yok sayılan bir olgudur. Bundan daha da acı olanı ise, durumun kanık-sanması, belki de unutulmasıdır.

Kürt insanı kırsal bölgelerde yaşayan, yoksul ve hiçbir ulusal kuruma sahip olmayan bir duru-mu yaşar. Onun aydınlanması

ancak sömürgeci kurum ve metropollerde başlar. Diğer bir deyişle **Kürt olmaktan çıktıkça aydınlanmaktadır!** Ona aydınlanma fırsatı sunan koşullara kavuştuğu zaman ve mekan, kendi ulusunun acı ve özelemlerinden uzaklaştırandır da. Böylece işbirlikçilik, Kürt aydınlanmasının köküne düşünsel anlamda da yerleşmiş olur.

Kısaca, **bizim aydınımız, bizi bize yazamaz.** O yüzden Kürt aydınlanması devrimden önce çık sınırlıdır, ancak devrimle gelişip güçlenebilir.

“Kürt romanı yazılmadan önce yaşanacaktır.”
(A. Öcalan)

Ancak bugün şartlar değişmiştir. Kürt devrimi inkar edilemez bir düzeye gelmiştir. Uluslaşma sürecinde büyük yollar alınmıştır.

Kürtlük, eskisi gibi aşağılanan değil yükselen bir değer konumunu yakalamıştır. Bir zamanlar örtülen bir kimlikken, bugün neredeyse sosyete çevrelerinde bile kendinde bir Kürt damarı bulmak moda olmuştur.

Eski şartlar değişmiş, köprünün altından çok sular geçmiştir. O halde Kürt aydınlanması, şimdi daha farklı incelenmelidir.

Bugünün gençliği en erken ihtimalle 68 gençlik hareketleri çağında doğmuştur. Çocukluğunun idolü **Deniz Gezmiş**'tir ve **Yılmaz Güney** filmleri izleyerek büyümüştür. Okul yıllarında Apocuları görmüş, duymuş, onlarla yaşamıştır belki.

Öyleyse bir ulusal aydınlanma döneminin hepsine tanık olan gençlik, kendi duruşundan sorumlu tutulabilir. **Bugünkü Kürt gençliği yetişme koşullarının zenginliğinden dolayı Kürt sanatını ilerletme şansına sahiptir, hatta onunla yükümlüdür.**

IV.

Kürdistan'da sanat, ilk defa bu kadar ilgi çekecek bir düzey yakalamıştır. Gerillada, ülkede, yurtdışında mekanlar ayrı olmasına rağmen benzer sorunlar yaşanıyor.

Sanat çalışmalarında karşılaştığımız düşünsel ve teknik sorunların tartışılabileceği bir platform oluşturulmalıdır.

Sanat çalışmalarımızda da önümüze çıkan temel sorun, sömürgeci etkilenmenin ve yabancılaşmanın

hala varlığını sürdürmesidir. Kendini aşağılayan, üstün gördüklerine, efendilerine öykünür.

Gözü hep dışarıdadır. Kürt tarihi ve sosyal çelişkilerini çözümlenmekten çok, başkasının gündemiyle doludur.

Bu yönüzlük, doğrultu yoksunluğu onu bazen romantik, bazen realist, bazen sürrealist, bazen post-modernist etkilenmelerle yükler.

Hiçbirine hakim değildir ama hepsinden izler taşır. Bu kişiyi orijinaliteden yoksun bırakan, farksızlaştıran etkendir. Ortaya çıkan şey sentez değil bir karışımdır. Çünkü sentez olabilmesi için tezlerle ve anti tezlerle hakimiyet zorunludur. Ama yaşanan, ağırlıklı olarak karışımdır.

Yaşadığımız bu ikili ruh hali, bizi parçalı ve kendine güvensiz kılar. Gözümüzde kendi değerimizi yitirdikçe başkalarının onayına ve ilgisine daha da muhtaç oluruz. İş bununla bitmez tabi. Onayı o kadar çok isteriz ki, bu duygu giderek korkuya dönüşür ve davranışlara yön vermeye başlar.

Durum böyle olunca yazdıklarımız paylaşılmış olmaz ya da kırılanlık, ilk eleştirilerle sinmeyi, geri çekilmeyi beraberinde getirir.

Unutulmamalıdır ki, hiç kimse yalnızca kendisi için yazmaz. Bu düşünce, korkularımızın yarattığı bir zırttır.

Yazmak, bir eylemdir, bir ilişkidir.

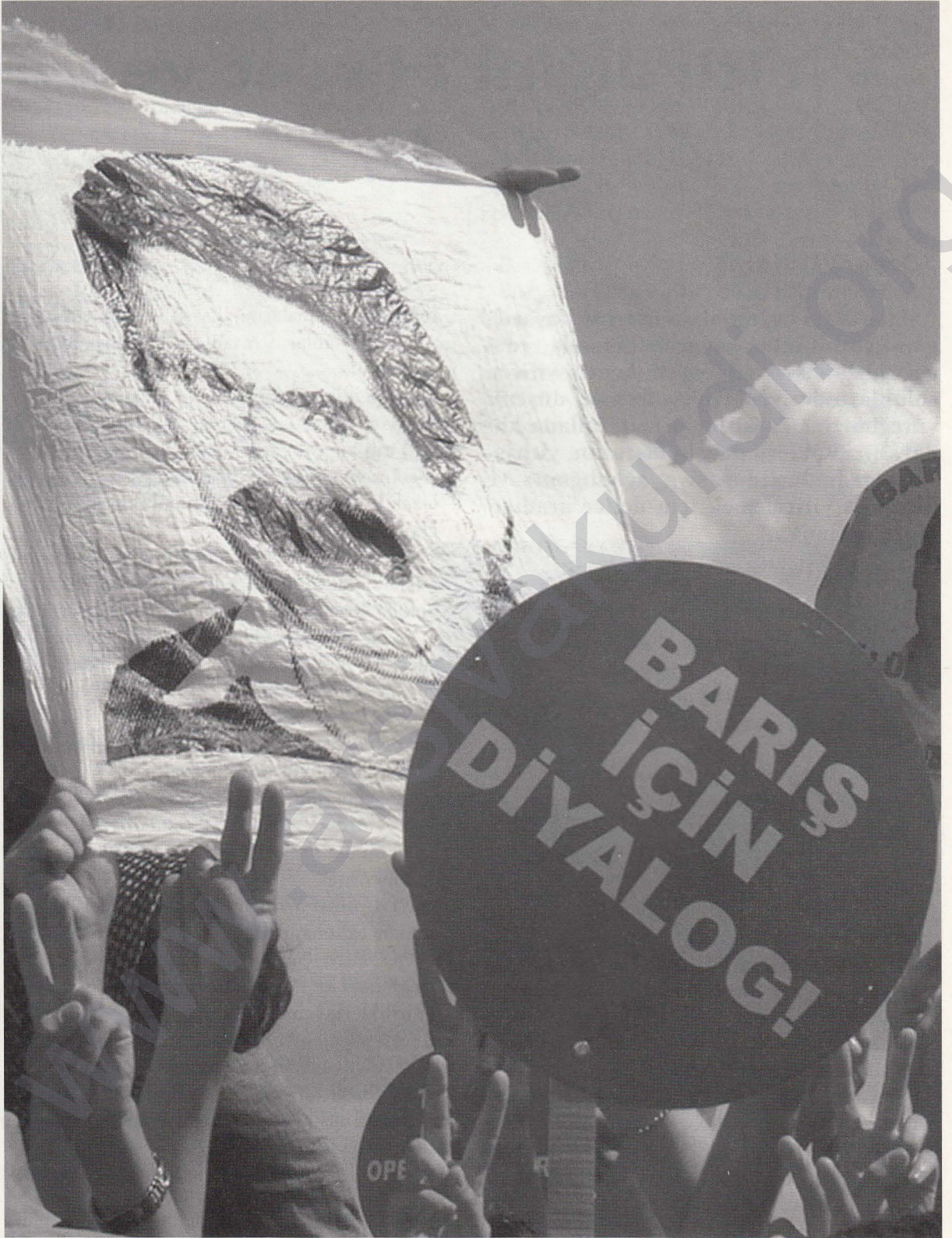
Yazının amacı, paylaşım, okunmaktır. Bu, bençillik değil onun doğasının bir gereğidir. Bu durumda yapılması gereken en doğru şey, paylaşma gücünü göstererek eleştiri almak ve yeniden yönelimdir.

Amatör yazınsal çalışmalarımızdaki en ciddi sorun, belirtildiği gibi sömürge insanının ruhsal durumudur. Bunun yanında kendini hissettiren bazı teknik sorunlar var ki, zamanla ve çabayla aşılması mümkündür. Genellikle yalnızca dar bir kesim tarafından anlaşılabilen dil ve imgelerin kullanılması, yazımda sürekli monologlara gidilmesi vb.

Özetle Kürdistan'da yoğun bir aydınlanmadan ve sanatsal ilginin görüldüğü bir süreçten geçiyoruz. Gençlik bunun öncülüğünü yapacak şartlarda yetişmiş ve gerekli olanaklara sahip en uygun kuşaktır. Sorunlar asla salt teknik değildir. Onların gerisinde yatan felsefi, psikolojik, sosyal sorunlardır. Gerisi çabayla aşılacak cinstendir.

Kürt romanı yaşanmıştır; artık yazılabilir.

Yitirdiğini Hisset ve AĞLA

Deniz AVAŞIN

“Ellerimizi yüreğimizin üzerine koyarız, gün gelir. Çölün kavuruculuğunda, rüzgarlı dağ başlarında ya da kentten yitiren soluklarında yeniden yollarına düşeriz yüreğimizin. Ta ki bir orman bulana kadar. Bizi köklerimizle buluşturan, yitirishlerin ardından doyasıya ağladığımız ve bir daha yitirmemek için delice aradığımız o ormana...”

***

Hayal ile gerçek arasında bir yaşama tutunmak... Sonbahar mevsiminin dinmeyen hüznünde yeniden savrulmak, bir yaprak gibi.

Sonbaharlar neden hep böyle diye sorar insan durmadan.

Yeni ayrılıklar ve yeni yalnızlıklar eklenir yaşama. Özlemler ise yitik mevsimlerin koynunda daha da alazlanır.

Yitirmenin ardına düştükçe insan, her şey daha da çekilmez olur yaşamın duldasında.

Oysa bir bilge söylemişti; **“ağlayan insan yitirdiklerini en derinden hisseden insandır”** diye.

Her gün yeniden yitiriyoruz ve ağlıyoruz durmadan. Bir daha yitireceğimizi bile bile durmadan günahlar işliyoruz.

Günahlar işledikçe yitiriyoruz bir şeyleri daha. Ve yine ağlamak düşüyor insan soyuna.

Her gün sonu gelmez günahlar, ardından ağlamalar... Böyle sürüp gidiyor yaşam. Bu günahlar tanrılara karşı işlenmiyor. Bu günahlar insanların birbirine karşı işlediği günahlardır. Hangi günah daha ağırdır diye düşünüyorum.

İnsanların tanrılarına karşı işlediği günahlar mı yoksa insanların insanlara karşı işlediği günahlar mı?

Sanırım ikincisi daha çok acı veriyor.

Soluyor yaşamlar işlenen günahlar karşısında... Yitik bir yalnızlık kalıyor geriye yapılanlardan sonra ve dinmeyen gözyaşları.

Uzak bir geçmişte kanayan yürekler kalıyor.

Hayır kalmıyor.

Taşınıyor gidilen her zamana ve mekana. İşte bu daha da dayanılmaz kılıyor kırık yaşamları.

Sokak köşelerinde dilenir oluyor kimsesizlikler. Ya da bir acı haykırıyla düşüyor toprağa bedenler. Ya da uslanmayan bir dizginlikle savruluyor bir sonbaharda.

Yine ağlayışlar sarar ortalığı...

Acaba kravatlı, siyah takımlı insanlar ağlar mı? Merak ediliyor doğal olarak.

Ağlamayan mutlu mu oluyor yoksa? Yoksa onların yitirdikleri hiçbir şey olmadığından ağlamaz mı bunlar?

Sanmıyorum.

Belki de onlar artık yitirecek bir şeyleri kalmadığından ağlamayı da unutmuslardır. Ağlamak, hissi gerektirir çünkü. Eğer hissedilmiyorsa neden ağlansın ki! Neye ağlansın ki!

Yitirdiklerini hissedenler yaşama tutunuyor her şeye rağmen. İyi ki bu dünyada ağlayanlar bitmedi diyoruz kendi kendimize.

Yoksa nasıl farkına varılırdı işlenen günahların? Yoksa nasıl yeni yaşam özlemleri ile koşardı insanlar, rüzgarı dinmeyen dağ başlarına.

Yaşamın gizemli ama bir o kadar da aleni deminde yitirmeler olmasaydı diyorum.

Olmasaydı yitirmeler, o zaman ne olurdu?
Belki de hiçbir şey yitmiyordur.

Yiten içimizde bir yerlerde saklı kalıyor-
dur. Ama biz onu hissedemez oluyoruzdur
belki de.

Gerçek insan için yitirmenin diğer adı ol-
duğundandır belki, insanın gerçekten kaçı-
şı. Belki de yıllarca gerçek diye sindirilen,
birilerinin işlediği bir günahdır.

Yoksa gerçek neden bu denli acı versin
ki! Neden insanı bu denli yitirmelere sü-
rüklesin ki!

Göğsümüzü çiğneyerek geçiyor, sırtkan
uçurumlar. Uzaklaşıyoruz gün be gün.

Birileri durdurmak için çarpınıyor bu
uzaklaşmaları. Ama birileri de uzaklaşmalar
üzerine kurmuş tüm hayatını.

Uzaklaştıkça daha çok yitiriyoruz kendi-
mizden bir şeyler.

Kulaklar birbirine tıkalı olduğunda, uzak-
laşmalar daha da çekilmez bir hal alıyor.

Yalnızlıklar artıyor hüznün mevsiminde.

Birer birer dökülen sarı yapraklar kadar
acı kokuyor o zaman yaşam.

Her yaprağın düşüşünde bir yaşam umu-
du saklı, biliriz.

Ama hırsın insan duygularını körelten
hummalı hastalığına düşmeyiversin bir kez
gerçekler. O zaman uçurumlar, sinemize
basa basa etimizi eritiyor. Bedenimiz de na-
sibini alıyor bunlardan. **“Çöküyoruz”** derler
analarımız ya da atalarımız.

Çöküşü durduracak yürek dokunuşlarına has-
ret gidiyoruz kimimiz. Kimimiz zamanın kuytu
bir köşesinde boşluğa haykırıyoruz.

“Çökme, çökme ve durmadan ağla” diyor içi-
mizde büyüttüğümüz çocuk.

“Yitirdiklerini hisset ve ağla.

**Belki o zaman
gerçek ile hayalin buluşma noktasında,
yeniden yeşeren bir yaprak görürsün
ve yeniden sarılırsın kendine.”**

Ellerimizi yüreğimizin üzerine koyarız, gün ge-
lir. Çölün kavuruculuğunda, rüzgarlı dağ başla-

rında ya da kentin yitiren soluklarında yeniden
yollarına düşeriz yüreğimizin.

Ta ki bir orman bulana kadar.

Bizi köklerimizle buluşturan, yitirşlerin ardın-
dan doyasıya ağladığımız ve bir daha yitirmemek
için delice aradığımız o ormana...

Ta ki adını medeniyet koyduğumuz ama tüm
vahşiliğiyle karşımızda duran aldatıcı çağı aşarak
tüm buluşmalara gebe o ormana ulaşana dek.

Yitirdiklerini hisset ve ağla!

İnsan olmak budur belki de.

Korkma ağlamaktan ve yitirdiğini hissetmekten.

Aşk, bu arayışın duldasında bulur karşılığımı
kim bilir.

* SEVGİ *

Yaşamın ve Toplumsallaşmanın Temel Çimentosudur

Amed PİRAN

Duygularla kurulan ilişkiler, duyguyla da bozulmaya mahkumdur. Bunu bile bile kendimize hüsrana yaşatmamızın anlamı var mıdır? Bu tür ilişkiler özgür birlikteliği getirmez. Olsa olsa karşılıklı bağımlılık yaratır. Yoksa bağımsızlık olmaz. Bilindiği gibi bir-

çok şiir ve romanda geçen “sevgisi beni esir aldı” sözleri, köleliği geliştiren ve salt duygularla dile gelen sözlerdir. Oysa yürek ve beynin ortak eylemi ise özgürlüğü getirir. Onun için Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan, “kölenin sevgisi olmaz” diyor.

“Sevgi, bir özgürlük ve özgürleştirme eylemidir. Köleleştirme eyleminin adı sevgi olamaz. Çoğu zaman sevgi adına yapılanın, birbirini köleleştirme eylemi olduğunu anlamıyoruz. Sevgisi büyük olmayanın eylemi küçük olur.”

***

Bir insanı severken toplumu sevemeyen, yaşadığı doğanın güzelliklerini göremeyen ve hatta yüreğini insanlığa dönemeyen kişiliklerde sevgiden bahsedilemez. Bu olsa olsa sevginin kalıbına sığdırılmış arzular, hırslar ve dürtülerdir. Kısaca hayvani zevklerdir. Sevgi, yaşamın ve toplumsallaşmanın temel çimentosudur. Bir eylem halidir, et-

kin olma durumudur. Birleşme ve kaynaşmadır. Birbirinden karşılıksız, ödünsüz erimendir. Sevgide ben yoktur, biz ve bizler vardır. Ötekiyi dışlayan değil, öteki gibi düşündüğü, ötekiyi gördüğü ve ona da yüreğini açabildiği kadar hoşgörülü olandır. Onu da kendisinin bir parçası olarak görendir. Yüreği kadar beyniyle, beyni kadar yüreği ile sevebilendir.

Beyin ve yüreğin uyumu ile yaşanan sevgi, en insani olduğu kadar, aynı zamanda özgürleştirici olandır da. Salt duygusal dürtülerimizle sevgiyi geliştiremeyiz. Bunun getireceği, yıkımdan başka bir şey olamaz. Çevremizde böylesi birçok örnekle karşılaşırız.

Sevgi, bir özgürlük ve özgürleştirme eylemidir. Köleleştirme eyleminin adı sevgi olamaz. Çoğu zaman

'Sevgisi olmayanı içinize almayın!'

Sevgi Önderliği bizi bu kadar sevmeseydi, bu kadar büyük bir bağlılık gösterebilir miydi? Bu kadar acı ve cefaya katlanabilir miydi? Bu denli geriliklerimize karşı Eyüp sabrını aşan bir sabır gücünü kendinde geliştirebilir miydi? Onca büyük saldırılara karşı korkusuzca durabilir miydi?

Unutmayalım ki sevgi kuru bir duygusal bağlılık değildir. Sevgi ne kadar emekse o kadar da bilinçtir, bilinçli seçimdir. Yoksa öyle kuru duygularla 'sevdiğimizi' söylediğimizde hem kendimizi

ve hem de karşımızdakini aldatmış oluruz. Zaten bu tür 'sevgiler' de erken yıkılmaya ve bozulmaya mahkumdur.

Onun içindir ki Kürt Halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan, 'Dilek ilkesi' demiştir. 'Sevgisi olmayanı içinize almayın' demiştir. Çünkü Dilek ilkesinde büyük bir sevgi vardır. Bu ilke, duygusal, kuru, sıradan bağlılıklara vurulan en büyük darbedir.

Bu ilke, Özgürlük Hareketi içinde de sahte sevgiyle kendi dürtü ve bireysel yaşamlarını örgütlemek isteyen Osman'ın şahsında boy veren sahte sevgi düşkünlerine karşı da en büyük cevaptır.

sevgi adına yapılanın, birbirini köleleştirme eylemi olduğunu anlamıyoruz. Sevgisi büyük olmayanın eylemi küçük olur.

Dil, din, ırk ve görüş ayrılığı gözetmeksizin herkesin varoluş hakkının gereğine inanan ve bu uğurda mücadele eden kişilikler, büyük sevgi taşıyıcılarıdır. Büyük eylem insanlarıdır. Dünya birliğinin özü de bu değil midir?

'Heval' sözcüğünün içi boşaltılmaya çalışılıyor

Tüm insanlığı bir insanda göremeyen bir kişilikte sevgiden bahsedilebilir mi? Biriyle acı çekmeyi göze almadan ya da birlikte hissetmeden, onu fark etmeden nasıl bir sevgi sahibi olabiliriz?

Bir kişilikte toplumu, toplumda insanlığı, insanlıkta doğayı

anladığımız oranda sevginin büyük gücüne ulaşabiliriz. O halde önce kendimizden başlayarak sevgimizi insanlığın büyük coğrafyasına taşımalyız. Yüreğimizi insanlığa açmalyız.

Ama maalesef büyük bir emek ve çabayla oluşturulan ve çorak yüreğimize büyük bir sevgi tohumu olarak düşen o tılsımlı "heval" sözcüğünün içini boşaltmaya çalışıyoruz. Bu, kendini bile bile öldürmek demektir.

Ezilen tüm insanlık için ibadet edercesine çalış!

Çoğu zaman sevgi adına yaptığımız, bir başkasını sevip diğerinden nefret etmek! Böyle sevgi geliştirilemez. Sevgi nefretle değil emekle beslenir. Birbirinin acısını ve mutluluğunu paylaşa-

rak büyür. Ortaklaşmayla, birbirinin farkına varmayla, güvenle gelişir. En nihayetinde sevgi sevgiyle beslenir, nefretle değil. Eğer sevgiden bahsedeceksek, öncelikle birliğe geleceğiz. Yani başımızdaki yoldaşımıza dört elle sarılacağız. Bu halk şahsında ezilen tüm insanlık için ibadet edercesine çalışacağız. Başka türlü sevgiden bahsedemeyiz.

Elbette farklı yakınlıklarımız, aidiyet duygularımız olacak. Ama bu, bir diğerinden nefret edeceğimiz ya da onu dışlayacağımız anlamına gelmemeli. Zaten bu yaklaşımla da birbirimizi dönüştürüp ikna edemeyeceğimiz gibi yakınlaşamayız da. Bu, sür git bir kavgayı getirir. Peki bu kime kazandırır? Herkes bu soruyu kendinde cevaplamalı ve yaklaşımlarını gözden geçirmeli-

dir. Benim, senin doğrun neyi kurtarır? Tek bir doğrultu ve yaşanması gereken var. O da herkesçe biliniyor. Bu doğrultunun gereklerini yerine getirmeyen herkes, halka ve insanlığa karşı suçludur!

“Sevgi birbirini anlamaktır”

Dilek ilkesi, sevgide ödünsüz olma, sevdiği çokluktan koparak yıllarca işkenceli geçecek zindana yönelmedir. Bu sevgi, acılardan damıtılarak elde edilen bir sevgidir. Özgürleşme ve özgürleştirme için çekilen kutsal bir acının sevgisinde arınma eylemidir.

Zilan yoldaşın dediği gibi, “**sevgi birbirini anlamaktır.**” Dilek arkadaşın eyleminde Önderliği büyük bir anlama ve uygulama gücü vardır. Önderliği anlamak, halkı, insanlığı ve doğayı anlamaktır. Eğer Önderliği anlamasaydı böylesi bir eylemin sahibi olunabilir miydi? Bu açıdan herkes kendisine yönelik bugüne kadar ne yaptığı ve bundan sorası için ne yapacağını sevgi ilkesi ışığında yeniden gözden geçirme gereğini duymalıdır.

Kendisini sevdiği kadar bir başkasını sevmek...

İsminden de anlaşıldığı gibi; Özgürlük Hareketinin içinde yer alan bireylerin büyük sevgisi olmasaydı, bu mücadele buralara gelebilir miydi? Bu hareketin mimarının Güneş kadar yakıcı sevgisi olmasaydı, Kürt halkının kazanımları bu seviyede olabilir miydi? Kendisini sevdiği kadar bir başkasını sevmeyi büyük özgürlük eylemiyle öğretmedi mi?

Daha düne kadar hiç kimse bizi sevmezken, dünya aileleri içinde lanetli bir konumdayken, bizi dünyada sevilir, mücadele azmi, bilinci ve öngörüsüyle sayılır bir duruma taşımadı mı?

İliklerimize kadar parçalanıp birbirimizle çatışırken, sihirli bir ‘heval’ sözcüğüyle aramızdaki bölge, aşiret, kabile, aile, mezhep ve hatta farklı dinlerdeki tüm kesimleri bir mücadele etrafında birliğe taşımadı mı?

Coğrafyamızı zengin bir güzellikler ve kahramanlıklar diyarına dönüştürmedi mi? Geçmişten günümüze kadar insanlığın başına bela olmuş, tüm savaşların anası olan iktidar savaşlarının 5 bin yıllık çözümlemesini yapıp lanetlemedi mi? O

zaman neden birbirimizi dışlayan, yok sayan ve mülkleştiren yaklaşımlarla despotik tutumların tekrardan içimizde boy vermesine izin veriyoruz?

Unutmayalım ki, alışkanlıklar ve düzenden gelen geri yaklaşımlar öyle kolay silinmez, ha demekle bitmez. En sinsi anlarda kılcal damarlarımızdan işleyerek bizi yarım nefesli bırakması içten bile değildir.

Bütün bunları anlamlandırmak ve kendimizi yeniden zayıflıklarımızın üstünde diriltmek için büyük nedenlerimiz var. İşte bugün birçok alanda kazanımlarımıza saldırı var. Tecridin boyutu geliştirilerek devam ediyor. Uluslararası komplo daha da kapsamlı hale getirilerek özgürlük umutlarımız bitirilmek isteniyor.

En büyük amaç, sevgiyi bitirmek!

Gözden sürmeyi çeken politikacı hokkabazların kimi kırıntılar ve göz boyamalarla halkı öncüden koparma girişimleri, her alanda geliştirilen operasyonlarla bizi dağa hapsedme ve halkı uyutma politikaları son hızla devam ediyor.

En önemlisi de, içimizde sevgi adına gelişen Osmanların lanetli ihanetidir. Bu ihaneti öyle lanetlemeliyiz ki, bir daha bırakalım Kürt halkının içinde boy vermesi, insanlığın içinde bitip tükenmesi için sevgiyi en güçlü zirveye taşımamız. Çünkü emperyalist kültürün bugün en büyük amacı sevgiyi düşürmedir. İnsanlık içinde birleştirici en temel enerjiyi bitirmedi. Demokrasiden, özgürlükten, barıştan ve sevgiden yana olan herkes bu uğurda gece gündüz çalışmalıdır.

Önderliğimizin tüm bu uğursuz şeytani planları görüp boşa çıkarması ve yüzyılları karşılayacak çözümlenmeleri, sevgi cennetinin gizemli yollarını ayrıntılarını sunuyor bize.

O halde bir sevgi dervışı gibi çalışmamız gerek. Sevgi kaynağımız gürül gürül akarken, kirletilmek istenen yüreğimizi tekrardan arındırmak için yüzümüzü sevgi kaynağına dönüp, sırtımızı yüce dağları mesken tutmuş sevgi dervişlerine vererek yaşamımızın her alanına yüklenmeliyiz.

Hz. İsa'nın da dediği gibi “tanrı sevgidedir. Sevgide kalan tanrıda kalır. Tanrı da onda kalır.”

Kuşak Çatışması

Hezil RENGİN

Avrupa'daki aile gençliği bir taraftan ailesi tarafından geleneksel bir çizgiye çekilmek istenirken öte taraftan da her gün kapitalist sistemin moda dalgasında arkadaş çevresi tarafından bir aşağılanmayı yaşamaktadır. Bu da yanlış tutum ve davranışların sergilenmesine yol açıyor.

***

Günümüzde gençliğin Gen büyük sorunlarından bir tanesi de kuşak çatışması...

Gençlik kendi evrimini tamamlayabilmek için toplumla büyük bir mücadele vermekte.

En büyük mücadelesi ise ailesiyle, arkadaşlarıyla, doğa ve tüketim hırsına kapılmış toplum gerçeğiyle yaşadığı çatışmadır.

Ailenin yaklaşımlarına karşı asi olmak, gençlik için inanılmaz derece zevk verici bir meşgaledir.

Ailenin bu harekete karşı tek savunma mekanizması ise genci koruma adı altında sıkı tutmak, kimi zaman ona evliliği dayatmaktır.

Genç buna karşı çıktığında ise aile, onu koruduğu iddiasıyla kendisine değil de topluma güvenilmediği hitabıyla karşılaşır. Günümüz gençliğinin inanılmaz derece bir asilik görülmektedir.

Gençler ailelerinin daha çok toplumu bahane

ederek kendilerine güvenmediği görüşüne varıyorlar.

Yapılan bir araştırma sonucu günümüzün gençliği, daha çok kendini değiştirme adı altında kendini yabancılaştırma yoluna giriyor. (Almanlaşma vb.)

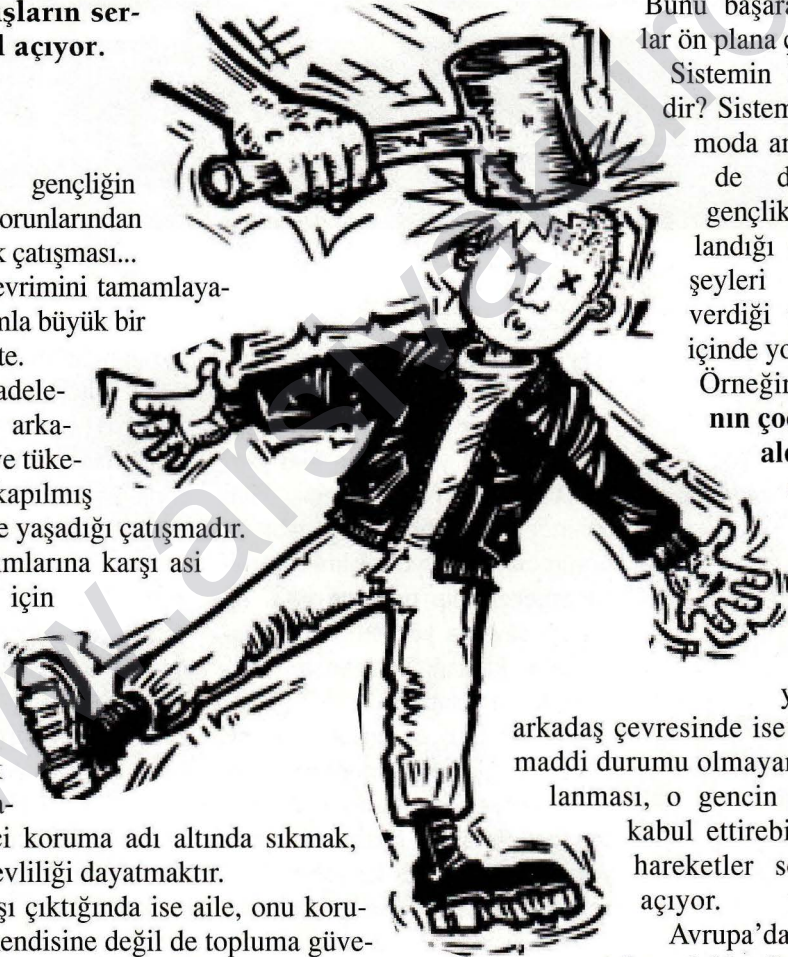
Bunu başaramayınca intiharlar ön plana çıkıyor.

Sistemin bundaki rolü nedir? Sistemde arkadaşlarının moda anlayışı ile kendinde değişimi yaratan gençlik, toplumda aşağılandığı düşüncesi ile bir şeyleri başaramamanın verdiği üzüntü ile kendi içinde yok olmaktadır.

Örneğin aile "başkasının çocuğu dersten beş aldı, sen alamadın", "başkasının kızı evine bu şekilde bağlı, sen olmadın" biçiminde genci kıyasla rken,

arkadaş çevresinde ise moda şeyler için maddi durumu olmayan gençlerin aşağılanması, o gencin topluma kendini kabul ettirebilmesi için yanlış hareketler sergilemesine yol açıyor.

Avrupa'da yaşamının yarattığı zorluklar ile yaşarken, yaşam hakkı elinden alınan gençliğe özgür bir ortam yaratılabilmek için yardımcı olmalıyız.

Bir Sendromun Görüntülenmiş Dili

Ayşe EYLÜL

Kimi zaman insan istemediği halde bir şeyler yapmak zorunda kalır. Bilincine kimi söylemler empoze edilse de bilinçaltında onu yapmak istemiyordur. Yaptığı zaman da bundan hoşnut olmaz ve bunun sonucunda huzura da kavuşmaz. **"Vatan millet Sakarya!"** Türkiye'de askere gitmek böyle bir durumdur. Ömürlerinin en güzel yıllarının önemli bir kesitini geçirdikleri askerlikte devlet babaya nasıl itaat edileceğini komutanları çok iyi öğretir.

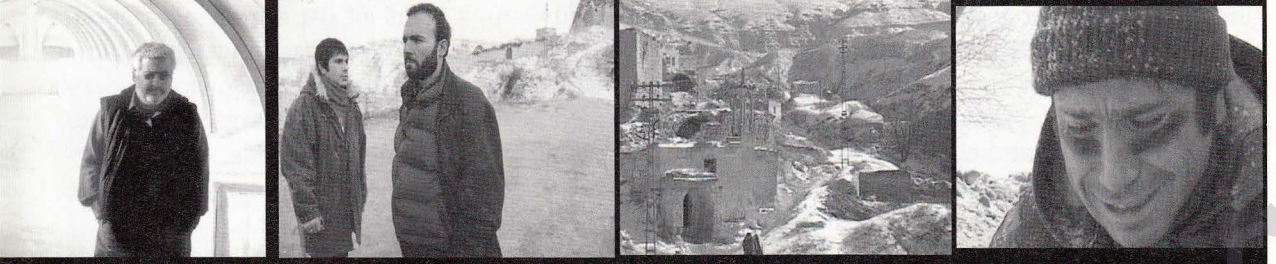
Kısa bir süre önce sinemalarda gösterime giren, Uğur Yücel'in senaryosunu yazdığı ve yönetmenliğini yaptığı **Yazı-Tura** filmi izledik. Film isminden de anlaşılacağı gibi iki bölümden oluşuyor. Filmin konusu askere gidip devletin **PKK** ile yaptığı savaşta yürüttüğü operasyonlara katılan iki gencin sendromlarını anlatıyor.

Filmin birinci bölümünde köylü bir genç, ikinci bölümünde ise şehirde yetişen, uyuşturucuya bulaşan bir delikanlı başrolde oynuyor. Savaşa katılan kişilerin savaş sonrası sendromuna, yaşadıkları psikolojik bozukluklara dikkat çekilmiş. Filmde gençlerin uykularından ani korkularla uyanmalarını, topluma uyum sağlamakta

zorlanmalarını gösteren sahnelerde bu çok net verilmiş.

Filmin yazı bölümünde köylü genç, bacağına yitirmiş bir şekilde topluma karışıyor. Bu gencin en önemli tutkusu futbol, en büyük hayali ise **Denizlispor**'da forma giymek... Ama bu hayalini gerçekleştirebilme olanağından tamamen yoksun kalıyor artık. Ve bacağına yitirdiği için nişanlı olduğu kız da onunla evlenmekten vazgeçip en yakın arkadaşı ile bir gece kaçıyor. Hem de adamın bacağına niçin yitirdiğini anlattığı gece kaçıyor. Buna tanık olan köylü gencin yaşamda tutunabileceği tüm dalları kırılıyor. Üstelik her gün yaşadığı sendrom nöbetleri de bunlara eklenince yaşamaktan vazgeçip intihar ediyor.

vazir toss up erim

Türk halkını korumak için savaştığına inanıyor

Genç köylü, aslında askerlik dönüşü toplumun kendisini el üstünde tutmasını, daha fazla değer görmeyi umuyor. Çünkü Türk halkını korumak için savaştığına inanıyor. Herkese de onlar için savaştığını anlatıyor, sistem ediyor, en ufak farklı bir yorumda küfrediyor, çevresine saldırıyor. Fakat genç adam umduğunu bulamıyor. Toplum da aslında bu savaşı ve çatışmaları istemiyor. Çatışmadan sağ çıkanların bunalımlı hallerine ise acıma ve hüznün karışımı duygularla yaklaşıyor. Burada halkların çatışmak için sebeplerinin olmadığı mesajı veriliyor.

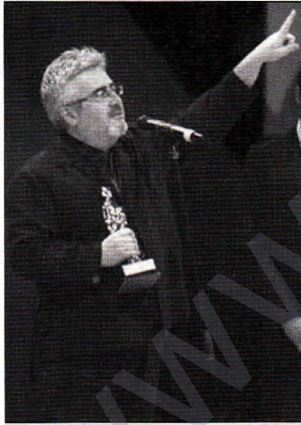
Yine adamın lisedeki sevgilisinden de ayrılmasının sebebi, köy-

leri yakıldığı için sevgilisinin ailesinin yaşadığı göçtür. Genç kadın ayrılmadan önce her ikisinin birlikte çektiği bir fotoğrafı ömür boyu saklama sözü veriyor. Daha sonra gerilla saflarına katılıyor. Bunları, genç adamın intihar edeceği gece meyhanedeki arkadaşlarına anlattığı geçmişi ve askerlik anılarından öğreniyoruz.

PKK'nin eylem yapacağı haberini alan devlet, karakoldan uzaklaşıp geceyi arazide geçiriyor. Gece genç adam uzaklaşmaya çalışan kadın bir gerillanın ayak sesleri ile uyanır. Gerilla kadına, kaçmaması, teslim olması için uyarıda bulunur. Gerilla kadın silahına davranınca ateş ederek gerilla kadını vurur. Sabah gerilla kadının üzerinden ikisinin birlikte çektiği fotoğraf çıkar. Vurduğu gerillanın lisedeki sevgilisi oldu-

ğunu anlayınca cinnet geçirir. Havaya rastgele ateş ederken kendi bacağına da kaybeder. Sonuç hüsrana, acı, mutsuzluk... Genç adam askere gitmemiş olsa böyle bir durum da yaşamayacaktı. Genç adamın kendisince aşkı da savaşın kurbanı oluyor. Film, savaşın sonuçlarının, toplumun bir kesitinden çekilmiş fotoğrafı.

Yönetmen görüşü

Filmden çıkanların hemen hayata dönmelerini arzu etmiyorum. İz bırakmak, rahatını kaçırmak, sessiz bir etki bırakmak istiyorum üzerlerinde. Yeni ve farklı olmaya çaba etmeden kişisel bakışımı çekmek istedim. Oradan yeni bir şey çıktı mı? Umarım. Klasik, geleneksel ve popüler olandan uzak bir iş oldu.

Öykülerim tamamen kurgu. Anadolu'da ve İstanbul'da ger-

çek hayatlar kurdum ve biz bu hayatlara kameralarla tanıklık ettik. Ben bu toprakların müziğini yapmak istedim. Hiçbir yere sempatik gözükmeye çalışmadan kendi bağımsız iç dünyamı üretime dönüştürmek.... Kişisel bir Anadolu dünyası. Hepsi bu. Artık sadece sinema var.

UĞUR YÜCEL

Filmin tura bölümü

Filmin tura bölümünde ise uyuşturucuya bulaşmış, en büyük hayali tren istasyonunda bir büfe açmak olan bir delikanlının kısa bir yaşam öyküsü anlatılıyor.

Tura kısmındaki karakter, tamamen egemen bir karakteri temsil ediyor. Çatışmada kulağı sağırlaşmış, bunalımlı, saldırgan, içte ise duygusal bir tip. Filmin bir sahnesinde, borcunu ödemediği için adamı kulağını keserek cezalandırıyor. İştme duyusunu yitirmiş olmanın acısını, kendi yasalarınca suçlu olanlara acı çektirerek hafifletiyor. Cinsel ilişkiye girerken meydana gelen depresyon, cinsel hayatının da hastalıklı olmasına neden oluyor. Depremden sonra Atina'dan gelen eşcinsel kardeşinin erkeklik değer-

lerini alt üst etmesi, açacağı büfenin yıkılması, mutsuz hayatını daha da çıkmaza sokar. Kardeşinin girdiği bir kavgada dayak yediğini gördüğünde, onu kurtarmak isterken cinayet işler ve tutuklanır.

Filmin her iki bölümünde de karakterlerde askere gidip dönenlerin kişiliklerinde oluşan tahribatlar iyi gösterilmiş. Ancak film birçok mesajı birden veremeye çalışırken her mesajdan ancak bir parça verebilmiş ve biraz da karmaşık bir tablo ortaya çıkmış. Her iki karakterin arasındaki bağ askerlikte oluşuyor.

Tek ortak noktaları aynı zamanlarda, ayrı mekanlarda, değişik biçimlerde yaşadıkları buhran ve sendromlardır.

Hastalıklı bir toplumun iyileşebilmesi için öncelikle hastalık sebeplerini ortadan kaldırması gerektiğini hatırlatan ve bunun yakıcılığını hissettiren bir film.

Yönetmenliğini ve senaristliğini Uğur Yücel'in yaptığı Yazı Tura filmi, 41. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En İyi Film de dahil olmak üzere 11 dalda birincilik ödülü kazanarak festivale damgasını vurdu.

Senin Yoldaşlarına Kurban Olurum Oğul

Fırat DERSİM

“Karakol komutanı babama şehit Kahraman arkadaş gösterip, “oğlundur” demiş. Arkadaş yüzünden mermi aldığı ve yüzü tanınmadığı için babam önce şehit olduğuma inanıyor. Ama arkadaşın vücudunu inceleyip küçük parmağının yarısının olmadığını görünce, kararsızlık geçiriyor ve “bu benim oğlum değil” diyor.

Komutan “oğlundur, onu götür” deyince, babam ısrarla “oğlum değildir” diyor. Buna karşın karakol komutanı, “oğlun değilse çöpe atarız” diyor. Babam da “o zaman insanlık görevimdir, götürürüm” diyerek arkadaşın cenazesini alıyor.”

***

Dağlarda savaş olurken, pirenin deve yapıldığı birkaç hanelik köylerde anlık duygulara göre her şey bir anda kazanılıp bir anda yitirilirken, gerçeğe ulaşma şansları olmayan köylüler, çoğu zaman rüyalarında gördüklerinden ya da o günlerde yaşanan farklı olaylardan çıkardıkları işaretlerle sonuca ulaşırlar. Ve sonbaharda dökülen yapraklar, kış sinyallerini veren soğuk rüzgar-

lar, otsuz kurak toprağın ve ölümlerin mevsiminde çoğu işaretler gibi olumsuz sonuçları gösterir.

1998 yılının sonbaharında yapraklar dökülürken Dersim eyaletinin Doğu bölgesi dediğimiz Nazimiye-Mazgirt arasındaki alanda bir bölük arkadaş, üslenme ve eylem hazırlıkları yapıyorduk.

Her zaman olduğu gibi dumansız gerilla ateşlerinin başında oturan arkadaşlar, savaş anılarını anlatırlarken kah gülmekten kırılıyor, kah hüzünlü bir atmosfere girip uzaklara gidiyorlardı.

Diğerlerinden çok farklı olmayan böyle bir günün ikindi vaktinde daha önce yaptığımız planlamaya uygun olarak üç arkadaşımız üslenme çalışmaları için Mazgirt taraflarındaki köylere incekler, hem de düşman hedeflerini keşfedeceklerdi.

Üç arkadaş uğrayacakları yurtsever köylerden kartırla erzak çekeceklerdi. Onların ardından gidecek olan cephe sorumlusu Menal ve Xebat arkadaş ise

daha çok düşmanın askeri hedefleriyle ilgili milislerden alacakları istihbaratları değerlendireceklerdi.

Üç arkadaş yola çıktıklarında noktada kalan arkadaşlarla futbol oynuyorduk.

Daha sonra yola çıkan Menal ve Xebat arkadaşlarsa hemen yarım saat mesafedeki boğazda karargah yönetimiyle telsiz bağlantısı kurarak son durumları tartışmayı düşünüyorlardı.

Önden giden arkadaşlar boğaza yaklaştıklarında, onların ardından giden Menal ve Xebat arkadaşlar boğazda hareketlilik olduğunu fark ediyorlar. Önce boğazdakilerin bazı köylüler olduğunu sanıyorlar, fakat boğaza yaklaştıkça askerlerin sağa sola koşturup mevzilendiklerini görüyorlar.

Bunun üzerine Menal arkadaş boğaza yaklaşan üç arkadaşla ıslık çalarak uyarmaya çalışıyor, ıslıkla sonuç alamayınca bağırıyor.

Ama yine arkadaşlar duymuyor ve boğaza doğru yürümeye devam ediyorlar.

Öndeki arkadaşlar ıslık ve bağırtıları hafif de olsa duyuyorlar. Fakat bunların yakında bulunan Kapur köyünün çobanlarının çıkardıkları sesler olduğunu sanıyorlar.

Yaptıkları çok da yanlış bir tahmin değildi. Çünkü çevrelerinde koyunlarını otlatan çobanlar vardı.

Ve çobanlar her zaman böyle uzun ıslıklarla, bağırmalarla haberleşirlerdi.

Menal arkadaş artık boğazdakilerin asker olduğuna emin oluyor.

Bunun için mutlaka üç arkadaş uyararak gerektiğini düşünüyor.

Bir el silah sıkarak son şansını deniyor.

Silah sıkıyor fakat arkadaşlar yine yollarına devam ediyorlar.

Boğaza ulaştıklarında çapraz ateşe alınan arkadaşlar silahlarını ateşleyerek gerisin geriye kaçıp daha aşağılardaki dereciklere girerek kurtulmaya çalışıyorlar. Bu sırada Kahraman arkadaş şehit düşüyor. Eylem ve Ferman arkadaşlar ise kurtuluyor.

Kurşun seslerini duyduğumuzda futbolu bırakıp silahlarımıza sarıldık.

Ne olduğunu tam olarak bilmediğimiz için hemen toparlanıp noktamızın hakim yerlerine mevzilendik. Bu sırada muhabere yapmak istedik. Telsizlerde cevap yoktu.

Zaten o sırada Menal ve Xebat arkadaşlar bize yetiştiler.

Durumu anlayınca ne yapacağımızı tartıştık. Hemen düşmana yönelip vursa mıydık? Yoksa daha bilmediğimiz hareketlilikler olabileceğini hesaba katıp çatışmaya girmese miydik?

Sonuçta bir iki saat arkadaşların dönmesini beklemeye karar verdik.

Eylem ve Ferman arkadaşlar beklediğimiz gibi bize ulaştılar.

Kahraman arkadaşın silahlar patladığında yanlışlıkla diğer asker mevzilerine doğru koşarken vurulduğunu sandıklarını söylediler.

Vurulmuş olabilirdi ama kesin olarak ne olduğunu bilmiyorduk.

Düşmanın istediği yer ve zamanda çatışmaya girmek istemediğimiz için Karakoçan yakınlarında bulunan Peri Suyu havzasındaki Pamuklu alanına geçtik.

Buraya giderken Kahraman arkadaş ne olduğundan tam emin olmak için Ferman arkadaşla İlhan arkadaş tekrar pusuya düştükleri boğaza gönderdik. Arkadaşlar boğaza gidip ıslık çalıyorlar, bağırıyorlar, dereleri de kontrol ediyorlar ama Kahraman arkadaş bulamıyorlar.

Bize sonuçsuz olarak ulaştıklarında hala tereddüt içindeydik.

Manga komutanı olan Kahraman arkadaş hem görevlere yaklaşımındaki sorumlu ve fedakar tutumu hem de yoldaşlarına olan bağlılığı ve sıcaklığı nedeniyle çok seviliyordu.

Hepimiz onun kurtulmuş olmasını diliyorduk.

Tahmin yürüten arkadaşların değişik görüşleri vardı. Kimileri sararıp solan yaprakların uyandırdığı sonbahar karamsarlığıyla, "kurtulması imkansız, çünkü pusu atılan yer çok kötüydü" derken, kimileri de bahar sevinci ve iyimserliğiyle, "Kahraman arkadaş tecrübelidir, ona bir şey olmaz" diyordu.

Kurşun seslerini duyduğumuzda futbolu bırakıp silahlarımıza sarıldık. Ne olduğunu tam olarak bilmediğimiz için hemen toparlanıp noktamızın hakim yerlerine mevzilendik. Bu sırada muhabere yapmak istedik. Telsizlerde cevap yoktu.

Diğer gün telsiz muhaberesine çıkarak halk içinde cephe çalışması yapan Mazlum arkadaşla konuştuk. Mazlum arkadaş telsizde,

- Şehit olan arkadaşın Xemgin Bihat'ın kardeşi olduğunu söylüyorlar, dedi.

Anlattığına göre babamı Muxwindi (Darikent) karakoluna çağırmışlar. Karakol komutanı babama şehit Kahraman arkadaşı gösterip, “oğlundur” demiş.

Arkadaş yüzünden mermi aldığı ve yüzü tanınmadığı için babam önce şehit olduğuma inanıyor.

Ama arkadaşın vücudunu inceleyip küçük parmağının yarısının olmadığını görünce, kararsızlık geçiriyor ve “bu benim oğlum değil” diyor.

Komutan “oğlundur, onu götür” deyince, babam ısrarla “oğlum değildir” diyor.

Buna karşın karakol komutanı, “oğlum değilse çöpe atarız” diyor.

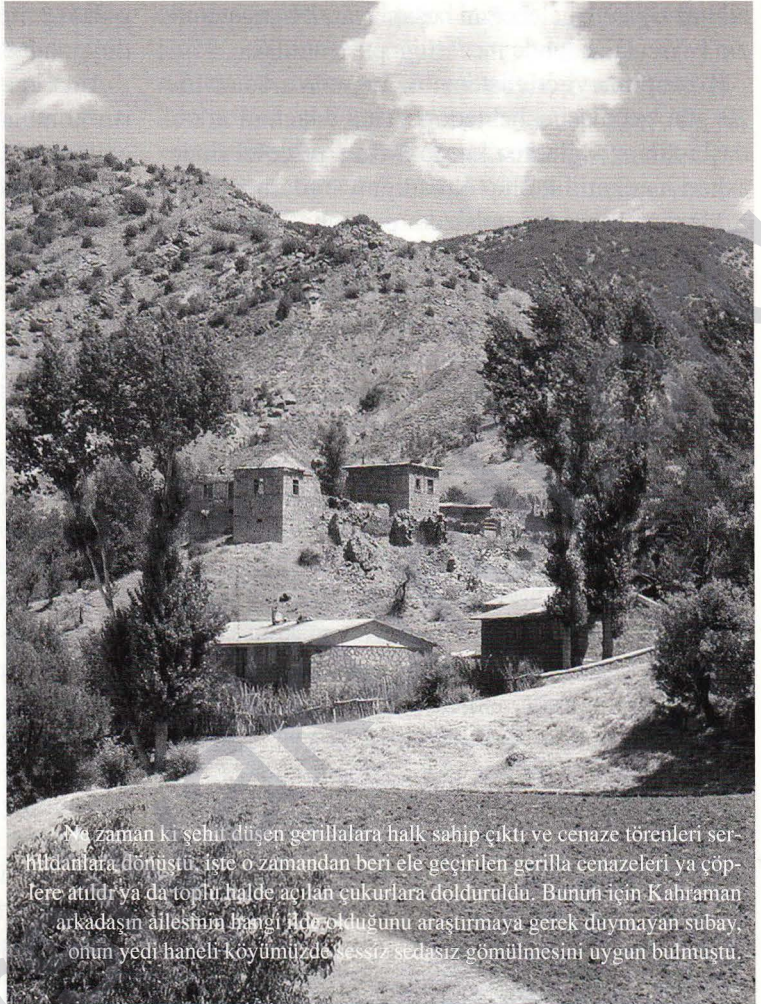
Babam da “o zaman insanlık görevimdir, götürürüm” diyerek arkadaşın cenazesini alıyor.

Yıllardan beri devletin yaptığı buydu. Ne zaman ki şehit düşen gerillalara halk sahip çıktı ve cenaze törenleri serhildanlara dönüştü, işte o zamandan beri ele geçirilen gerilla cenazeleri ya çöplere atıldı ya da toplu halde açılan çukurlara dolduruldu.

Bunun için Kahraman arkadaşın ailesinin hangi ilde olduğunu araştırmaya gerek duymayan subay, onun yedi haneli köyümüzde sessiz sedasız gömülmesini uygun bulmuştu.

Babam arkadaşın cenazesini alıp köye götürdüğünde annem daha cenazeyi görmeden ben olduğuma inanıp bayılıyor. Sonra cenazeyi kendi elleyle yıkayıp kolonya sürüyor.

Yanıdakilere, “bir gün oğlumun cesediyle yatacağım. Sonra götürün” diyor. Çevre köylerden bine yakın kişi başsağlığına geliyor. Akrabalarımız annemi zorla ikna edip arkadaşını gömüyorlar. Daha sonraki günlerde evimize yüzlerce insan

Ne zaman ki şehit düşen gerillalara halk sahip çıktı ve cenaze törenleri serhildanlara dönüştü, işte o zamandan beri ele geçirilen gerilla cenazeleri ya çöplere atıldı ya da toplu halde açılan çukurlara dolduruldu. Bunun için Kahraman arkadaşın ailesinin hangi ilde olduğunu araştırmaya gerek duymayan subay, onun yedi haneli köyümüzde sessiz sedasız gömülmesini uygun bulmuştu.

başsağlığına gelmiş. İstanbul ve İzmir'den gelenler olduğu gibi, Avrupa'dan da akrabalarımız başsağlığına gelmişler.

Mazlum arkadaşına, aileme şehit düşmediğimi bildirmesini söyledim.

Bana “daha önce haber gönderdik ama ailen şehit düşmediğine inanmıyor” dedi ve ekledi, “gelip aileni görse iyi olur.”

Aradan beş gün geçtikten sonra eve gitmeye niyetlendim. Fakat evimizin ve mezarlığın çevresine askerlerin attığı pusular buna imkan vermedi.

Askerlerin böyle sıkı önlemler almalarının nedeni, bir bölük komutanı olmama rağmen konumuzun eyaletin ünlü gerilla komutanlarından biriymişim gibi abartılmasıydı. Köylüler durumu böyle abartınca askerler de buna inanmışlar. Arkadaşların

ailemi ziyarete geleceğini hesaplayarak hem evimin çevresine hem de mezarlığa pusu atmışlar.

Köye gitmeyi çok istememe rağmen aradan 15-20 gün geçmesini bekledim. Yine Mazlum arkadaşla telsiz bağlantısı kurup köyde ve çevresinde askeri hareketlilik olup olmadığını sordum.

Mazlum arkadaş telsizde pusunun kalktığını söyleyince oraya geleceğimi söyledim. Beş altı kişilik bir grupla hem askeri hedefleri keşif yapmak hem de ailemi görmek için yola çıktık.

Nazimiye yakınlarında bir ovada bulunan köyümüz Hevedan, 20-25 haneliyken içinde ancak 7 hane kalmıştı. Hemen yakınlarda bulunan karakoldaki askerler, 15 dakika kadar kısa bir sürede köye müdahale edebilirlerdi.

Akşam üstü ovaya inip içinde ancak birkaç ağaç bulunan köyümü dürbünle keşfettim.

Herhangi bir askeri hareketlik görmeyince, akşam saat sekiz sıralarında evimize yanaşım.

İçeride kimlerin olup olmadığını anlamak için camdan baktığımda, annemle babam oturmuş televizyon izliyorlardı. Televizyonun sesi dışarıya geliyordu. Cama vurduğumda, babam,

- *Kimdir?* dedi. Ona,

- *Arkadaşlarız,* dedim. Buna karşın babam,

- *Biz arkadaş filan tanımıyoruz,* dedi. Yine tekrarlardım;

- *Biz arkadaşız, açın kapıyı!*

- *Hayır, kapıyı açmayacağız,* deyince daha önceki ismimi söyledim, sonra da kod adımı.

Ben kapıya yetişene kadar babam koşarak kapıyı açtı. Kapıyı açmalarıyla bana sarılmaları bir oldu. Gözleri yaş dolan anam yeni doğmuşum gibi heyecanla gözlerini açmış, bana sarılıp gözlerimden ayaklarıma kadar koklayıp **“oh ne güzel kokuyor”** diyordu.

Dağlarda ailemden uzak olduğumdan mıdır, saşş dolu günlerde yüreğim katılaştığından mıdır bilemiyorum ama hayatımda ilk defa böyle bir şey yaşadığımdan, tüylerim diken diken olmuştu.

Yanımda bulunan arkadaşlar da bu tablodan etkilenip anneme sarılmışlardı.

“Hemen gideceğiz. Fazla vaktimiz yok” dememize rağmen mutfığa koşan annem ısrarla yemek yaptı. Sofrada hangi kaşığı kullansam, annem de o kaşıkla yemek yiyordu. Hangi ekmeğe el atsam,

o da o parçayı alıyordu. Arkadaşlar da, ben de çok duygulanmıştık.

Ama ben sezdirmek istemiyor, diğer arkadaşların komutanları olmam dolayısıyla katı durmaya çalışıyordum. Yüreğimse hiç öyle değildi.

Odada elimi nereye atsam, anam koşup orayı öpüyordu. Ondan ağabeyim Xemgin’in bir kasetini aldım. Ceviz işlemeli dolabı açıp kaseti aldığımında anam;

- *Ben bu evde ölene kadar bu dolap böyle kalacak ve kimse bu dolabı açmayacak,* dedi.

Sonra gidip arkadaşlara sarıldı;

- *Senin arkadaşlarına kurban olurum oğul. Hepiniz benim Fıratımsınız...”* dedi.

Anamın bu hali beni o kadar etkilemişti ki, onu bilemem ama benim bu sahneleri unutamayacağım kesindi.

Anam biraz sakinleştiğinde ona şehit düştüğüme dair söylentilere neden bu kadar çabuk inandığını sordum.

Düşündü bir an, sonra köydeki bir akrabamızın, haberden birkaç gün önce kötü bir rüya görüp kendisine anlattığını, bir sonraki gün kendisinin de kötü bir rüya gördüğünü ve gelen habere inandığını söyleyince şaşırıp kaldık.

Ona bir daha her şeye böyle kolay inanmamasını söyledim.

Bana başını sallayıp sarılan anam, şehit düşen arkadaşın nereli olduğunu sordu.

Ona, arkadaşın adının Kahraman olduğunu, Malazgirt’te çobanlık yaparken gerilla saflarına katıldığını, ailesinin devlet baskısından dolayı Manisa’ya göçtüğünü, bizde de adres ve telefonlarının olmadığını söyledim.

Annem ve babam ısrarla arkadaşın ailesinin adresini öğrenmek istiyorlardı. Fakat gerçekten elimizde hiçbir bilgi yoktu.

Kahraman arkadaşına mermer taşlardan güzel bir mezar yapmışlardı.

İçimiz rahattı artık. Kahraman arkadaşı annem ve babama teslim ederek saat 11’de tekrar birliğimize doğru yola koyulduk.

Köyden birkaç yüz metre uzaklaştıktan sonra geri dönüp baktığımda halkımızın daha ne kadar gerçek dışı haberlere ağlayıp avunacaklarını düşündüm. Buruk bir sevinçle yola devam ettim.

ADAY

Sipan ÇİYA

**“Evet, nereden nereye!
Daha dün günü devirmek için
ufak amaçlar için yaşarken,
şimdi çok büyük amaçları olan
bir insandır.
İnsan amacı kadar insandır.
Bu onun için değişmez
büyük bir ilkedir.
Tüm düşmüşlüğünden sıçrayıp
güneşi yakalamaya,
umutun yolcusu olmaya,
Ararat’a,
Zagroslara
çıkma can atar.
Bu kararını, değişmesinden
zaten ailesi de fark etmiştir.”**

***

Bir ilki gerçekleştirmek için yola çıkar, kendini genç hissedin.
O dönemler hayatın en pak dönemleri olarak kalır hafızalarda, yolculuk nerede bitmek isterse bitsin.

Her şey çelişkilerle doludur.

En büyük soru “**niçin yaşıyorum?**” sorusu beyni çığına çevirir.

Sonra çevreyi gözlemler, arkadaşlarını, akrabalarını, yaşadığı sistemi ve ailesini sorgular.

Artık hayat yaşanmaz bir seviyeye gelir.

Her şeyden tiksindir, hiçbir şey onu tatmin etmez.

Her şey kopuktur, hiçbir şeyle bağlantı kuramaz.

Her tarafta ezilmiş, tuzak nereye düşse oranındır artık.

Böyle olmaması gerekir diye her yöne kendini savurabilir.

Hiçbir şeyi kabullenmez.

Arayış başlar.

Aman tanrım!

Bu çılgınca bir arayıştır.

Geceleri kafasını duvarlara, yumruklarını masalara vurur.

Gündüzleri de değişmez.

Artık gündüzü gece, gecesini gündüz olmuştur.

Yaşamak için deli olmak gerekir herhalde.

Ama bir de var ya, içi ateş topudur.

Çat deseler pat sen mi deseler, her şeyi yakacak kadar sabırsız ve korkusuz yigittir.

Merttir ha!

Tam bir delikanlı...

Gerçeklerini kavrama seviyesine gelmiştir.

O bir sürgünde yaşayan Kürt gencidir farketdiğinde.

İçti parçalanır, yüreği dalgalanır.

Yıllardır memleket hasretiyle parçaladığı kafasına hayıflanır.

“**Niye böyle bir yaşam?**” diye sorgulama süreci start alır.

Düşüncelerini bu doğrultuda geliştirir.

Yurtsever bir genç için herkes ona iyidir.

Herkesi anlamaya çalışır.

İnsanlarına karşı sevgisini büyütür ve artık aynı düşünceleri paylaşan arkadaşlarına sarmalamıştır kendini.

“**Onurlu bir yaşam her şeyden anlamlıdır**” der.

Yardım edebilmek için elindeki son parasını, ekmeğini bölüşmek için can atar.

Bazı yaşanan olaylarla ve kaypak duruşlarla yavaş yavaş insanlar onun sonsuz olan güvenini sarsmaya, saflığını kullanmaya başlamıştır.

Devrimci ruhu heybetlidir.

Dağlara yönelir.

Bütün zamanını dağları düşünmekle geçirir.

Tek çözümün o olacağını düşünür.

Toplumsal çıkarları, bireysel çıkarlarını bastırır.

İnsanlığa yaşamını adamaya hazırlık aşamasındadır.

Sistemin en büyük düşmanı olmaya yeminlidir:

Zulüm Bitecektir!

Başka çare, kurtuluş yoktur.

Zaten o ilk değildir.

Tek yürekle başlayan arayış, önce üç, sonra yedi ve on binler derken milyonları bulmuştur.

Ve idealleri için şehit olmuş insanlar, onu inançla mücadeleye bağlar.

Evet, nereden nereye!

Daha dün günü devirmek için ufak amaçlar için yaşarken, şimdi çok büyük amaçları olan bir insandır.

İnsan amacı kadar insandır.

Bu onun için değişmez büyük bir ilkedir.

Tüm düşmüşlüğünden sıçrayıp güneşi yakalamaya, umutun yolcusu olmaya, Ararat'a, Zagroslara çıkmaya can atar.

Bu kararını, değişmesinden zaten ailesi de fark etmiştir.

Aşırı aile baskısı ve insanların onu hayal kırıklığına uğratması, enerjisini çalmaya, vücuttan sıkılaşmaya başlamıştır.

Yetişkin gördüğü insanlar olgunluktan dem vurmaya başlamıştır ama zaten o olgun bir insan olduğunu düşünür.

Otoritelerini kuran insanlar, onun saflığını yalanlarıyla, türlü türlü oyunlarla bozmaya kurulan düzene hizmet etmesi gerektiğini dayatırlar.

Yabancı bir ülkede toplumundan, insanlarından koparılmak kadar kötü bir şey yoktur zaten.

Yalnız kalmak zorunda kalmış, insanlara olan sonsuz güveni yıkılmış, sömürülmüş duygularla yarı yolda bırakılmıştır.

O artık lanet olsun ki, henüz 20'sinde adaleti çalınmış hayatının en pak, en faydalı döneminde inancından koparılmış ham bir meyvedir.

Şimdi yaşam nasıl bir şekil alır, dersiniz.

Durun!

Kendinizi de biraz eleştirin.

Kafanızı yormaya gerek de yok o kadar.

Garip yolcu, olgunlaşmanın ne olduğunu çok iyi anlamıştır.

Sistemin çarkları arasında ezilmek için sırada beklemeye, diğerleri gibi olmaya en büyük adaydır.

**Yüreğim bu kavganın içinde
Kazanacak halkım
Bütün halklar kazanacak bir bir.
Bu acılar, ıslak bir mendil gibi
Kumlar arasından
Şehit dudaklarından
Süzülüp ortaya çıkaracak her şeyi,
Şanlı günler yakındır çünkü,
Kinler susacak bir an
Ceza veren eller titremesin diye,
Günler tam dolsun diye,
Halk caddelerde
Bir güzel, bir güçlü
Yerini alsın diye!
İşte benim günüm bu
İşte hoşgörülüğüm
Başka sancağım yok benim!**

Pablo NERUDA

Meşhur Salaklıklar

- Arizonalı bir adam kelepçelerle oynarken kendini kelepçeledi ve anahtarı bulamadı. Kendisini kurtarmak için çilingir çağırmak yerine polisi arayınca başı belaya girdi. Onu kelepçeden kurtaran polisler, ödenmemiş bir kefalet borcu bulunduğunu belirleyince onu yeniden kelepçelediler.

- Gillette şirketi 1902 yılında güvenli jilet satmaya başladığında yüzlerce erkek onlardan aldı. Sonra da bu jiletlerin sakallarını kesmediğini söyleyerek onları çöpe attılar. Gillette yetkilileri, mutsuz müşterilerin tıraş olmadan önce jiletin sarıldığı kağıdı çıkarmadıklarını fark ettiler.

- 1897'de bir matador, boğayla bir bisiklete binerek güreşmek istedi. Bundan hiç etkilenmeyen boğa, adamı bisikletiyle birlikte duvara fırlattı.

- 1932 yılında Los Angeles olimpiyatlarında Fransız atlet Jules Noel'in disk atmada kırdığı olimpiyat rekoru sayılmadı. Çünkü atışı izlemesi gereken bütün hakemler, sıyrıla yüksek atlama yarışmasını izlemek için arkalarını dönmüşlerdi.

- 1971'de toprak kaymalarını incelemek isteyen Japon bilim adamları, büyük bir yağmur fırtınası efekti yaratmak için bir tepeyi yangın hortumlarıyla adam akıllı suladılar. Bu yüzden tepenin çökmesi sonucu meydana gelen heyelanda, dört bilim adamıyla 11 izleyici hayatını kaybetti.

- Fransız ordusu, askerlerin mayın tarlalarında yürüyebilmelerini sağlayan patlamaya dayanıklı botlar icat etti. Fakat botlar o kadar ağır ve içinde yürünmesi o kadar zordu ki, askerler mayınlarla havaya uçmadan önce pusuya yatan düşman askerleri tarafından vuruluyorlardı.

Çocukça

Bazen insanları hafife almak için "Çocuk gibisin, çocuk gibi davranıyorsun" denir ya. Bu hikayeden sonra çocuk gözüyle bakmanın basit olmadığını anlıyor insan.

Babası İspanya'nın en ağır siyasi cezalarının verildiği bir hapisanede mahkumdu küçük kızın.

Fırsat bulduğu her hafta sonu babasını ziyaret için annesiyle birlikte hapisaneye giderdi.

Yine bir ziyarete giderken babası için çizdiği resmi yanında götürdü ancak hapisane kurallarına göre özgürlüğü çağrıştıran her türlü şeyin mahkumlara verilmesi yasaktı. Bu sebeple kağıda çizdiği kuş resmini kabul etmemişler ve oracıkta yırtmışlardı.

Çok üzülmişti küçük kız. Babasına söyledi bunu, o da "üzülme kızım, yine çizersin; bu sefer çizdiklerine dikkat edersin olur mu?" dedi.

Küçük kız diğer ziyaretinde babasına yeni bir resim çizip götürdü. Bu sefer kuş yerine bir ağaç ve üzerine siyah minik benekler çizmişti.

Babası keyifle resme baktı ve sordu: "Hmmm!Ne güzel bir ağaç bu! Üzerindeki benekler ne? Portakal mı?"

Küçük kız babasına eğilerek sessizce: "Hşşşş! O benekler ağacın içinde saklanan kuşların gözleri!.."

AVRUPA VE GENÇLİĞİMİZ

1- Bir genç ilk önce halkına karşı sorumluluklarının bilincinde olmalıdır. Halkına, diline, kültürüne sahip çıkıp geliştirmelidir. Biz Kürt gençlerinin diğer halkların gençliğinden farklı hareket etmek gibi bir zorunluluğu var. Çünkü biz hala görevlerimize sahip çıkacak kadar halkımıza yakışır bir genç olmadık.

2- Gençlik özüne yakışacağına sanki bir çocuk ya da bir yaşlı gibi. Bazen de her yöne çekilir ve tuzaklara çabuk düşer. Ancak arayışları hiç bitmez. Doğru yol ve düşünceyi bulana kadar birçok yer dolaşır. Sanki bir çocuk diye tanımlarken, dünyada olup bitenden habersiz, sadece kendi etrafında olan bitenlerle bağlantılı. Bir de yaşlılara benzeyen gençler var. **"Dedelerimiz, babalarımız böyle demiş, böyle yapmış"** diye taklitlerini yapar, kahvelerde yaşlıların etrafında toplanarak onlara benzemeye çalışır. Açıkça bir yaşlıyı yaşar. Gelecekte beklenmesi olmayan, hiçbir şeyi umursamayan, varolan yaşamın içerisinde akan su gibi akar gider.

3- Ülkedeki gençlik bambaşkadır. Mücadelesine daha bağlı ve sıcaktır. Mücadelenin ana merkezi ülke olduğundan, genç kendisini daha rahat görebiliyor ve kendisini halkına karşı sorumlu hissediyor. Böylece gericiliğe ve ilkel milliyetçiliğe karşı mücadele etme arzusu doğuyor. Yine genç her ortamda olduğu gibi ülkede de sıkıntılar yaşıyor. Hem devlet hem de aile tarafından anlaşılıyor. Kendisini anlayabilecek bir ortam arar. Açıkçası, kendisini en iyi şekilde tanımlayan Kürt Özgürlük Hareketine sempati duyar. Gençliğin etrafında birçok güç bulunur. Gençliği merkezine çekerek güç kazanmayı hedefler. Ancak kimi güçler gençliği etkisizleştirir, kimi güçler ise gençliği özgürleştirir. Tabii ki bir gerçeklik vardır ki, o da gençliğin her yer ve ortamda olmasıdır. Bu da güçlerin gençliği parçalaması anlamına geliyor.

4- Ülkesinden ekonomik ve siyasi nedenlerden dolayı göçe zorlanıp Avrupalara gelen gençlerin ülkedeki sıkıtlığı, Avrupa'da yaşadığı sıkıntılardan dolayı değişime zorlanıyor. Bunun nedeni ülkeden uzak olmak ve Avrupa'daki maddiyatla ilgilidir. Ülkede manevi yön ağır basarken, Avrupa'da tam tersi oluyor. Bir diğer nedeni ise Avrupa'nın politikalarıyla bağlantılıdır. Avrupa insanları özellikle de gençleri amaçsız ve ideolojiden uzak tut-

mak için birçok aracı uygulamaya almış. Böylece genç, labirentin içinden çıkacak yolu bir türlü bulamaz. Bu araçlar özellikle yoz yaşam araçlarıdır. (Kahve, bar, disko, kumar, fuhuş vb. yerlerdir) Gençliği böyle etkisizleştirir ve denetimine alır.

Bir tuzaktan diğerine düşen gençleri Avrupa'da görmek mümkündür. Ayrıca insanlara boş bir alan ve zaman bırakmamak için en bariz bir örnek verirsek, günde her insana 3-4 mektup yollayarak zamanını örgütleyebiliyor. Gençlik ekonomik alanda da sıkıntılar yaşıyor. Verdiği emeğin karşılığını alamıyor. Bir sosyal yaşamdan söz ettik; bunu sisteme adapte olmak için bir araç olarak kullanıyor. Emeğin karşılığını alamadığı gibi, kazandığını da iki gecede almasının yollarını hazırlamıştır.

Avrupa'nın politikasını görmek istemeyenler daha çok tuzaklara düşer ve insan olmaktan uzak kalır. Kimi genç Avrupa'nın tuzaklarında erir, kaybolur. Kimi genç ise Avrupa'yı beğenmeyip ülke özlemiyle yanıp tutuşur. Ve bu özelemlerin hazretliğinin bir görevi olduğunun bilincine varır, onurlu bir yaşam için mücadele verir.

Kürt gençliğinin öncü gücü TECAK, gençlerin tuzaklardan tuzaklara düşmemesi için mücadele verir ve gençliğe kimlik kazandırır. Evet, yukarıda belirttiğimiz tüm olumsuz gelişmelerin ilacı, gençliğin öncü gücü TECAK'tır. Ülkesinden ekonomik, siyasi ve başka nedenlerden dolayı Avrupalara gelen gençliğe sesleniyorum: Hepimizin özgür yarınlara kavuşması, kimliğimizin kazanılması için öncü gücümüz TECAK etrafında toplanalım.

**Veyssel SATILMIŞ
BOCHUM**

AMED

**Amed'dir buranın adı
Karpuzlar diyarı
Gönüllerdeki sızı
Kürdistan'ın baştacı...**

**Buranın adı Urfa,
Yoktur işi yalanla,
Huzur verir Kürdistan'a,
Allah dostu evliyasıyla...**

**Buranın adı Mardin,
Burası çok çetin,
Yok burda ırk, din,
Kürdistan'dır en büyük emelin**

**Buranın "Adıyaman"
Olamazlar sıradan
Çok çekmiş Nemrut'tan
Hiç geçmemiş Kürdistan'dan**

**Buranın adı Kürdistan
Çok burada ikiyüzlü şarlatan
Yürüyelim olmayalım sıradan
Vazgeçmeyelim canandan**

KARLIDAĞ

MİZAH-MİZAH-MİZAH

Alman Vatandaşı

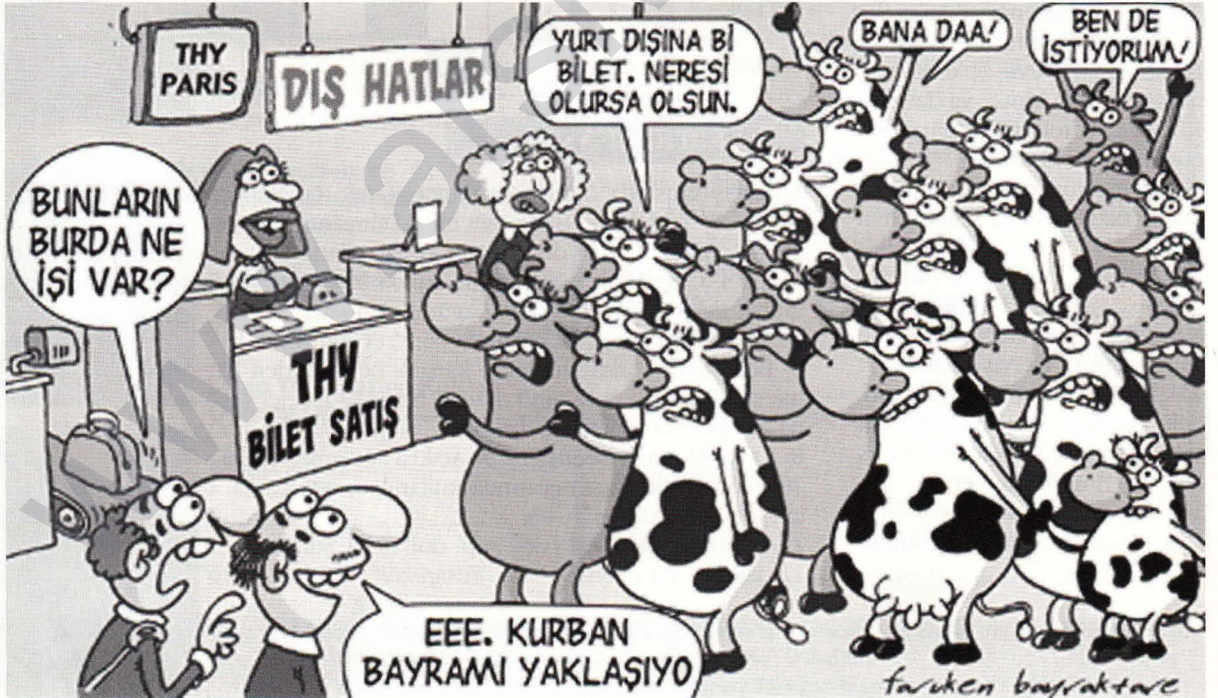
Uzun cabalar sonucunda Alman vatandaşlığına kabul edilen genç, babasına sürpriz yapmak için sevinç içinde eve koşmuş:

- Babaaa, bak Alman vatandaşım artık...

Türk milliyetçisi olan baba çok sinirlenir:

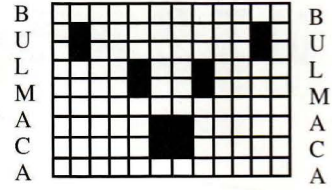
- Ulan soysuz, hangi yüzle gider de Alman vatandaş olursun, diye gürlürek oğlunun suratına tokadı patlatır. Koşa koşa geri dönen oğlan bir yandan da söyleniyormuş:

- Şu hale bak ya, Alman vatandaş olalı bir saat geçmedi, Türklerle başım belaya girdi...

Ödüllü Bulmaca

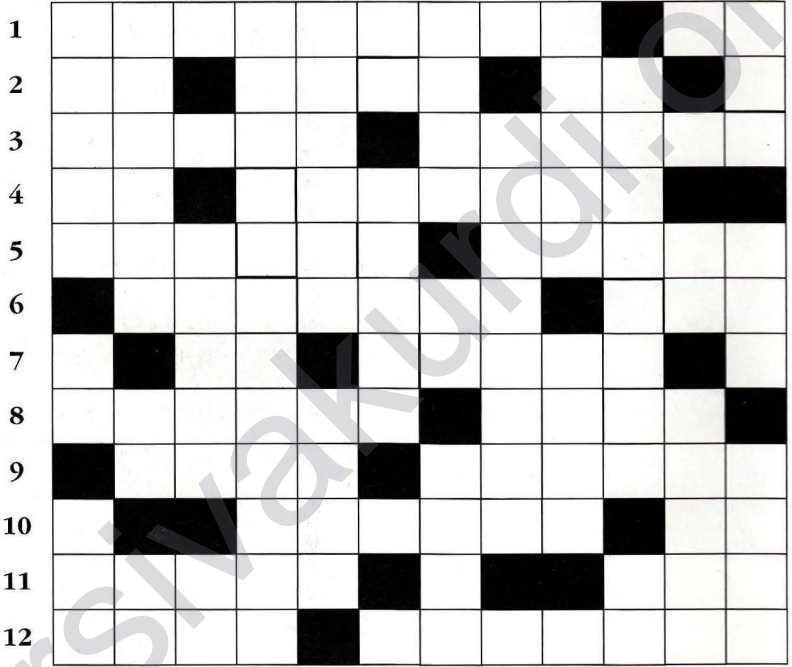
BULMACA

Soldan Sağa

- 1- Musul katliamında şehit düşen Şilan kod adlı KONGRA GEL yöneticisi - Kalsiyum
- 2- Duman izi - Keder - Kilobay-tın kısaltılışı
- 3- Zamanın bölünemeyecek kadar kısa parçası, an - Çiftçi
- 4- İridyum - Kafatası içindeki beyin ve yardımcı organların oluşturduğu yapı
- 5- Yaradılış, huy, karakter - Tarım ve hayvancılık devrimini yaratan, Sümerlerde "sabancılar" anlamına gelen tarihteki Hint-Avrupa kültürü
- 6- Karşılıklı olma, karşılama - İspanya'nın Bask bölgesi için bağımsızlık mücadelesi veren örgüt
- 7- Güney Afrika'nın plaka işareti - Semavi bir din
- 8- Koyu sarı veya açık kestane renginde olan kimse ya da şey - Kur'an surelerini oluşturan cümlelerden her biri
- 9- Duyuş, düşünüş ve inanıştaki ayırıcı özellik, belgi - Ata binen kadın
- 10- "Uğur ....." (Geçen ay Kızıltepe'de daha 12 yaşındayken babasıyla birlikte katledilen Kürt çocuk) - Derviş selamı
- 11- Kuzey Avrupa'da yaşayan, çok yumuşak ve ince tüyleri olan, postu için avlanan küçük hayvan - Vurmak'tan emir
- 12- Ankara'nın bir ilçesi - Çıplak modelden yapılmış insan resmi

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Yukarıdan Aşağıya

- 1- Savaş sırasında orduya yardımcı olarak toplanan halk gücü - Beyaz - Baston
- 2- Tutsaklık - Bir yapım eki - Dünyanın uydusu
- 3- "..... Ersöz" (Yeni dönem şair ve yazarlarından) - Olumsuzluk belirten bir ek
- 4- Geçtiğimiz günlerde hakkında çıkan çirkin spekülasyonlara karşı intihar eylemi gerçekleştiren özgürlük şehidi
- 5- Antalya'nın bir ilçesi - "Funda ....." (Türk şarkıcı)
- 6- Berilyum - Kutsal günlerde karşılık beklemeden hayır için dağıtılan içme suyu
- 7- Halkın bütünü, kamu, herkes - Geçici veya sürekli olarak konaklanan yer - Hatay'da bir ova
- 8- Şaşkınlıktan sersemleşme
- 9- Açıkça söyleme - Kuru soğuk
- 10- Kara ve deniz savaşlarında kullanılan, orta çapta, uzun menzilli tunçtan top - Bir bağlaç
- 11- Bir besin maddesi - Soy sop, döl, nesil, sülale
- 12- Fasıla - Bir meyve - "..... Sesigüzel" (Urfalı türkücü)

Bulmacamızı doğru yanıtlayıp adresimize gönderen okurlarımız arasında yapacağımız çekiliş sonucunda üç okuyucumuz MEZOPOTAMYA Yayınevi'nden kitap ödülü kazanacaktır.
Adres: Postbus 2263 5600 Eindhoven